

தமிழக சட்டப் பேரவை

சனிக்கிழமை, 1967 மார்ச் 25.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் திரு. சி. ப. ஆதித்தனார் அவர்கள் தலைமையில் பேரவைக் கூடியது.

[குறிப்பு.—ஒரு உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறியிடப் பட்டிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சட்டப் பேரவையின் முதல் அலுவல், கேள்விகள் பதில்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்வதற்கு கேள்விகள் இல்லை. ஆகையால், அடுத்த அலுவல், மாண்புமிகு மன்ற முதல்வர், கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு சட்டப் பேரவை (தகுதியின்மைகள் தடுப்பு) மசோதாவைக் கொண்டு வர அனுமதி கோருவார்கள்.

1. அரசினர் மசோதாக்கள்

(அ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு சட்டப் பேரவை (தகுதியின்மைகள் தடுப்பு) மசோதா.

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு சட்டப் பேரவை (தகுதியின்மைகள் தடுப்பு) மசோதாவை முன்னுரைக்க அனுமதி கோருகிறேன்.

திரு. ரா. கனகசபை : ஆன் எ பாயின்ட் ஆர்டர். இந்த மசோதா சபை முன் வருவதற்குமுன் அங்கத்தினர்களுக்கு முதல் நாளே அதை அனுப்பிவிட வேண்டும்.

If a motion for leave to introduce a Bill is opposed, the Speaker, after permitting, if he thinks fit, a brief statement from the member who moves and from a member who opposes the motion, may put the question thereon.

என்றிருக்கிறது நமது பேரவை விதி. 'அப்போஸ்' செய்வது என்று சொன்னால் மசோதாவின் கருத்து தெரிந்தால்தான் மேலே பேச முடியும். லோக் சபையில் கூட மசோதா முதல் நாளே எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே, இனிமேல் ஒரு மசோதா மறுநாள் இங்கு சபை முன் வருகிறது என்றால் முன்பே அதை அங்கத்தினர்களுக்கு அனுப்பி விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1967 மார்ச் 25]

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சினை மீது என்னுடைய தீர்ப்பு. இந்தச் சட்டப் பேரவையின் நடவடிக்கைகள் நம் 249 விதிகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். 249 விதிகளுக்கு உட்பட்டவில்லை என்றால் அரசியல் சட்ட 194-வது பிரிவின்படி ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ், இங்கிலாந்திலுள்ள பாராளுமன்றத்தில் என்ன நடைமுறையோ அந்த நடைமுறையை நான் கடைப்பிடித்தாகவேண்டும். அரசியல் சட்டப்படி நான் நடப்பேன் என்று நான் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, நம்முடைய 249 விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு ஏதாவது ஒரு கருத்து இருக்குமானால், இங்கிலாந்து நாட்டிலுள்ள பாராளுமன்ற நடைமுறைப்படி நான் நடக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசியல் சட்ட 194 பிரிவுப்படி லோக் சபாவில், டெல்லியில் என்ன நடக்கிறதோ அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்பது அரசியல் சட்டமல்ல. ஆகவே, இந்த மசோதாக்கள் எல்லாம், நடைமுறை எப்படியென்றால் மூன்று முறை இந்தப் பேரவை முன்னால் வைக்கப்படும். முதல் முறை சட்டப் பேரவையின் அனுமதியோடு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கொண்டுவருவார்கள். அதற்குப் பின்னால் அந்த மசோதாவானது கெஸ்ட்டில் அறிவிக்கப்பட்டு எல்லோருக்கும் வழங்கப்படும். பிறகு இரண்டாவது முறை வாசிப்பு நடக்கும். அப்போது ஒவ்வொரு பிரிவும் தனித்தனியாகவே விவாதிக்கப்படும். மூன்றாவதாக நிறைவேற்றப்படும். இந்த நடைமுறைப்படி இப்போது மாண்புமிகு மன்ற முதல்வர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானம்—“தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு சட்டப் பேரவை (தகுதியின்மைகள் தடுப்பு) மசோதாவைக் கொண்டுவர பேரவை அனுமதி அளிக்கிறது” என்பது தீர்மானம்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மதிப்பிற்குரிய திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை முன்னுரைக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: இந்த மசோதா முன்னுரைக் கப்படுகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து என்னவென்றால், முதலில் இன்டர்ட்யூஸ் செய்த பிறகுதான் பப்ளிகேஷன் செய்யவேண்டுமென்று விதி சுத்தமாக இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் அங்கத்தினர்களின் தகவலுக்காக சர்க்குலேஷன் செய்யும் மற்ற பேப்பர்களுக்கு இணங்க இதையும் அப்படிச் செய்வதாகயிருந்தால்

(திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்) [1967 மார்ச் 25]

நல்லதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். விதிகளைத் திருத்தியாவது மசோதாவை முன்னால் கொடுக்கவேண்டும் என்பது கருத்து என்று நினைக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு நண்பர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையை எழுப்பியுள்ளார். அதன் மீது என்னுடைய தீர்ப்பைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு மசோதாவை முதல் முறையாக இந்தச் சட்டப் பேரவையின் முன் கொண்டுவரும்போது எவருமே எதிர்ப்பது கிடையாது. ஆகவே, அதன்படி முதன் முறையாக இந்தச் சட்டப் பேரவையில் மசோதாவைக் கொண்டு வருவதை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு இடம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்பது சரியல்ல.

திரு. ரா. கனகசபை : விதி 92 (1)-ல் பேசலாம் என்று இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மறுத்துப் பேச என்று சொல்லவில்லை. அங்கத்தினர்களுக்கு முதலில் தகவல் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கவேண்டும் என்கிறார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையின் முன் கொண்டுவர அனுமதித்து அவைமுன் வைக்கப்பட்ட பிறகு கெஸ்ட்டில் வெளியிடப்பட்டு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் ஒவ்வொரு பிரதி கொடுக்கப்படும். அதுதான் வழக்கம். அதுதான் பேரவையின் விதிமுறை.

திரு. ரா. கனகசபை : விதி 92 (1)-ல் இருக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : பேசுவதற்கு அனுமதி மறுக்கவில்லை. மாண்புமிகு மற்ற முதல்வர் அவர்கள் மசோதாவை கொண்டுவந்தபோது எதிர்ப்பதற்கு யாராவது இருந்தால் அவர்கள் பேசியிருக்கலாம். அப்போது பொதுவான விவாதம் வேண்டுமென்று கோரினால் கொடுத்தாகவேண்டும். அதற்காக முன் கூட்டியே அந்த மசோதாவின் பிரதி கொடுக்கவேண்டுமென்று விதிகளில் இல்லை.

2. 1966-67-ம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை அறிக்கை—பொது விவாதம்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, கடந்த 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த—கடந்த ஆண்டு என்று சொல்லும் பொது இன்னும் ஒரு வாரத்தில் முடியப் போகும் ஆண்டுக்கு உண்டான செலவு—இறுதித் துணை அறிக்கைமீது இப்போது பொது விவாதமும், அதற்குப் பிறகு மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும் இன்று நடைபெற இருக்கின்றன. மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்கள்

1967 மார்ச் 25]

[பேரவைத் தலைவர்]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் கருத்துக்களை பொதுவிவாதத் தின்போது பேசி தெரிவித்துவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு மணிக்கு வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்போது அப்போது தங்கள் கருத்துக்களைப் பற்றி பேசுவதற்கு நேரம் இருக்காது. ஆகவே, வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் முன்பே பேச வாய்ப்பு கொடுப்பேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே துணை மானியக் கோரிக்கைகளும், விரிவான துணை மதிப்பீடுகளும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இப்போது பொது விவாதம்.

* THIRU M. WILLIAM : Mr. Speaker, Sir, in supporting the Supplementary Demands, I wish to say a few words. The Supplementary Demands relate only to past performances and the works which have already been completed and executed. It may be observed by the Hon. Minister for Works that they may be completed in the course of this year. As a Member who belongs to the Congress Party, I am bound to support the several demands that have been made under the Supplementary Grants. But I wish to point out at the very outset that the present Ministry which has already observed strict economy will try to extend the same principle in works that are being done departmentally by the Government or under the contract system. We feel that there has been throughout wasteful expenditure in the several undertakings run by the Government. To avoid such wasteful expenditure, much vigilance is required and, I am sure, the Ministry which embarked on such a policy will do well to apply the same principle in all the works undertaken by them. In this connection, I also wish to point out, that several important items of work which ought to have been done are not being done especially in these days when there is a shortage of food supplies. Some important works which ought to have been completed before, have not been completed. For instance, the Neyyar Left Bank Channel works for which an initial provision of Rs. 42 lakhs was made, an expenditure of Rs. 1 crore has been incurred; yet, the work has not been completed. Some of the Branch Channels have not been opened. Sluices are not put in the proper places in the main channel. Even some of the sluices that are put, are so narrow that they are not sufficient. The result is that the target has not been achieved and I request that at least present Government will devote its foremost attention to this important piece of work.

Another important piece of work which ought to be taken up is the opening of a Branch Channel in the Chittar Pattanamkal from Karingal to Palapallam. This is a Branch Channel which is to be opened under the Pattanamkal Scheme and this work has not been carried out. I hear that this important piece of work is to be dropped on the ground that there may be paucity of water in the dam. The Pattanamkal Scheme was started on the strict understanding that only if there was surplus water, it would be taken to Radhapuram. Sir, Karingal-palapallam branch will

25th March 1967] [Thiru M. William]

bring under cultivation 2,000 acres of paddy lands and it would cost the Government about half a lakh of rupees and if this is to be dropped for the sake of supplying water to dry lands in Radhapuram, I strongly object to this procedure. I earnestly request the Hon. Minister for Works to devote his personal attention to this matter and issue instructions to take up Karingal palapallam branch work.

With regard to procurement, I hear a lot of complaint from the people, especially from the people of the Kanyakumari district. Small landowners owning half an acre or one acre are being compelled to contribute their quota of foodgrains. If such small landowners are treated like this, I am afraid that they may not be encouraged to cultivate their lands and perhaps they may abandon their lands or they may turn to the cultivation of commercial crops. So, in the matter of procurement we ought to be careful and we should not in any way harass the poor ryots. At least a minimum extent of two acres must be exempted from procurement. Surplus paddy should be taken only from the agriculturists who own more than three acres and that may be done on a graded scale.

Also, the family card system is not working properly. My request is that this system must be worked properly or statutory rationing may be introduced. If statutory rationing is not possible, if full ration is not given allow the open market also to function. If the Government do not give full ration and also do not allow the open market to function, the poor people especially the labourers will be put to great hardship especially in the matter of getting food supplies, they may have to face starvation. So, I request the present Ministry to consider all these matters and follow a policy which will bring in prosperity to our land. With these words, I conclude my speech.

* திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, துணை மாலியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, இப்போது விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலோ ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விவசாயத் துறையிலே செலவு செய்ய நிதி ஒதுக்கீடு கோருகிறது. அப்படிச் செய்வதிலே எதிர்பார்க்கும் அளவுக்குப் பலன் கிடைக்கிறதா என்பதைப் பற்றி நாம் பார்க்கவேண்டும்.

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக ஒரு தாலுகா அலுவலகத் திற்குச் சென்றால் ஏதோ ஒரு தாசில்தார் இருப்பார்; அவருக்குத் துணையாக டெபுடி தாசில்தார் என்பவர் இரண்டொருவர் இருக்கக்கூடும். ஆனால், இன்றைக்கு அதே அலுவலகத்திற்குச் சென்று பார்த்தால், ஒன்றுக்கு பத்தாக, தாசில்தார்கள், டெபுடி தாசில்தார்கள், எழுத்தர்கள் எண்ணிக்கை அதிகப்பட்டுக் கொண்டே போகிறது. இவ்வளவு ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1967 மார்ச் 25]

இந்த நிர்வாகத்தை நடத்துவதிலே என்ன அதிக வேலைகள், அலுவல்கள் வந்துவிட்டன என்று பார்க்கும்போது எல்லாம் ஒரே மாதிரித்தான் இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தையிட இன்று ஒரு பேப்பர் ஒரு இடத்திலிருந்து ஒரு இடத்திற்கு மாறுவது என்றால், மாதக்கணக்கில், வருஷக்கணக்கில் ஆகிறது. சாதாரணமாக ஒரு நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கென்று ஒருவர் வாட்டர் டிக்கெட்டிற்கு (Water ticket) விண்ணப்பம் போட்டால், வருஷக் கணக்கில் பைசல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு கேஸைச் சொல்ல முடியும். அதனுடைய நடைமுறை, ஃபார்மாலிட்டிஸ், சிவப்பு நாடா இவைகள் போகிற போக்கு, அதைத் தாசில்தாருக்கோ அல்லது கலெக்டருக்கோ அனுப்பினால் அங்கே சில மாதங்கள் தங்கி, பி.டபிள்யூ.டி-ல் பல மாதங்கள் தங்கி, அங்கே போய்ப் பார்த்து அனுப்பினாலும் கலெக்டரிடம் வந்து, அங்கே இரண்டு மாதம் இருந்து, பிறகு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்குப் போய் இப்படிப் பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அதிக உத்தியோகஸ்தர்களை ஏற்படுத்தி சம்பளமாக இவ்வளவு தொகையைச் செலவு செய்த பின்னும் ஏன் இவ்வளவு தாமதம்? அதே மாதிரிதான் ஒவ்வொரு துறையிலும் நடக்கிறது. சாதாரணமாக பஞ்சாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 1958-ல் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் அமலுக்கு வருவதற்கு முன்னதாக ஏதோ ஒரு சில பஞ்சாயத்துக்கள் இருந்துகொண்டிருக்கும். பஞ்சாயத்து வரியைக் கொண்டே அந்தப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நடந்துவிடும். ஆனால், இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட நிலை எல்லாம் இல்லை. சாதாரணமாக பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு அலுவலகங்களை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே இருக்கின்ற ஆட்கள், சேவகர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் எண்ணிக்கை கொஞ்சம் நஞ்சம் அல்ல. அத்துணை பேர்களும் என்ன வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? முன்பு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் செய்து கொண்டிருந்த வேலையைத்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக எதற்கு எடுத்தாலும் ஒரு கட்டுப்பாடு; எதற்கு எடுத்தாலும் ஒரு தடை. ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி ஒவ்வொரு பேப்பரும் தாமதப்படுத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு காரியத்தையும் சீக்கிரம் நடத்தித்தரவேண்டும்; பொது மக்களுக்கு சௌகரியம் செய்து தரவேண்டும்; அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை உடனே நிறைவேற்றித் தரவேண்டும். அப்படியில்லாமல் இப்படிப்பட்ட சிவப்பு நாடா காரணமாக பேப்பர்ஸ் தாமதப்படுத்தப்படுகின்றன. நாம் அதிகமாக ஆட்களை நியமித்தும், பணத்தை அதிகமாகச் செலவு செய்தும், பேப்பர்கள் சீக்கிரமாக பைசல் ஆகவில்லை என்றால் என்ன பிரயோசனம்? ஒரு குடிமகன் ஏதாவது ஒரு கோரிக்கை விடுத்தால், ஏறக்குறைய ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக அந்த பேப்பர் பைசல் செய்யப்படவேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு, ஒரு பேப்பர் பைசல் ஆவதற்கு ஒரு வருஷம் அல்லது இரண்டு வருஷம் ஆனால், நாம் ஏன் இவ்வளவு தொகை செலவு செய்யவேண்டும், இவ்வளவு உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1967 மார்ச் 25] [திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

குடிதண்ணீர் வசதிகளைப் பற்றிய சில விண்ணப்பங்களை, மதிப்பிற்குரிய ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு முனிசிபாலிடிக்கு—ஒரு பெரிய நகரத்திற்கு—தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போவது—பாதுகாப்புத் தண்ணீர் திட்டம் நிறைவேற்றுவது என்றால் அந்த ஸ்கீமின் மெயின் பைப்—பெரிய குழாய்—போகும் வழியில் உள்ள கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்யவேண்டும் என்பது சர்க்கார் பாஸினியாக இருந்தும் கூட, நடைமுறையில் எத்தனையோ சிக்கல்கள். திருப்பூர் முனிசிபாலிடிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு போகும் வழியில் இருக்கிற அவினாசி நகரப் பஞ்சாயத்து, திருமுருகன்புண்டி கிராமப் பஞ்சாயத்து, கருவலூர் பஞ்சாயத்து ஆகிய இடங்களில் ஒரு குழாய், இரண்டு குழாய் என்று பெயரளவில் வைத்துவிட்டு அவர்களிடம் பெருந்தொகை கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. கோபிசெட்டிப்பாளையம் முனிசிபாலிடிக்கு மெயின் குழாய்கள் போகும் வழியிலுள்ள லக்கம்பட்டி பஞ்சாயத்து, கரட்டடிப்பாளையம், நல்லகவுண்டப்பாளையம் போன்ற கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்பட வில்லை. வருஷக்கணக்கில் தாமதம் ஆகிறது. கிராமங்களுக்குப் பாதுகாப்புக் குடி தண்ணீர் வசதி அவசியம். இடையிலே உள்ள கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லப் பட்டிருந்தாலும், அதற்கு வேண்டிய இன்வெஸ்டிகேஷன்ஸ் பூர்த்தியாயிருந்தாலும் பஞ்சாயத்துக்கள் முன்பணமாகக் கட்டவேண்டிய தொகை கட்டியிருந்தாலும், ரூ. 10,000, 20,000 டெபாஸிட் கட்டவேண்டும், அல்லது கவர்ன்மெண்டிலிருந்து மான்யமாகவோ அல்லது கடனாகவோ பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு அம்மாதிரி தொகை வாங்கித்தரப்படும், அந்தக் கிராமங்களில் இன்னும் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. குழாய்கள் வந்து இரண்டு வருஷங்களாக தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு இவ்வளவு தாமதம் ஆகிறது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை நேரில் பார்த்து கேட்டும் கூட இன்னும் பேப்பர்கள் நகரவில்லை. இதைத் துரிதமாகக் கவனிப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்வது மிகவும் முக்கியம்.

மற்றொரு முக்கியமான காரியம். கொள்முதலை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்குச் செலவழிக்கின்ற பணம் கொஞ்சம் நஞ்சம் இல்லை. அதற்காக இவ்வளவு பெரிய எஸ்ட்டாபிளிஷ்மெண்டு, எவ்வளவோ ஆட்களையும், உத்தியோகஸ்தர்களையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏழை எளியவர்களைத் தட்டிக் கொடுத்துத்தான் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி கொள்முதல் செய்யச் சொல்லவில்லை என்று ஒரு முறை அல்ல பல முறை அவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இருந்தாலும் கூட ஒரு ஏகரா, இரண்டு ஏகரா, மூன்று ஏகரா, நான்கு ஏகரா நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலச்சுவான்தார்கள் அதிகமாகத்

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1967 மார்ச் 25]

துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். 10 மூட்டைகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் 5 மூட்டைகள் கொடுக்கவேண்டும், 5 மூட்டைகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் 2 அல்லது 3 மூட்டைகள் கொடுத்து விடவேண்டும். அதாவது ஒரு டார்ஜெட்டை வைத்துக் கொண்டு, கொள்முதலை அதிகப்படுத்துவதற்காக கட்டாயமாகக் கேட்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஏழை எளிய விவசாயிகள் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று எனக்குக் கடிதம் மூலம் தகவல் வந்திருக்கிறது. அம்மாதிரி வந்த கடிதத்தை வேண்டுமானாலும் இந்த மன்றத்தில் படிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஏழை எளிய விவசாயிகள் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கண்டிப்புக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பது நடைமுறையிலே பிரத்தியட்சமாகத் தெரிந்த விஷயம். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள், கொள்முதலில் வித்தியாசம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, எல்லோரையும் ஒரே மாதிரியாக பாளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது சாதாரணமாக கொள்கை அளவுக்கு சௌகரியமாக இருக்கலாம். பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் கட்டாயக் கொள்முதல் இல்லாமல் செய்துவிடுவது மிகவும் நல்லதுதான். 1952-ல் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக வந்தபொழுது மத்திய சர்க்காருடைய யோசனை அல்லது எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல், மத்திய சர்க்கார் உணவு மந்திரி திரு. கித்வாய் போன்றவர்கள் சொல்லியும் கேட்காமல், கொள்முதலை எடுத்துவிட்டார்கள். பிறகு கொஞ்ச நாட்களிலே ரேஷனையும் அமல் நடத்தவில்லை. அதனால் ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்பட்டது. அந்த முறையில் தாம் படிப்படியாகக் கொள்முதலைத் தளர்த்துவதாகச் சொல்லி, கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு இப்பொழுது கொள்முதல் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் போலும். முன்பு 1/2 ஏக்கருக்கு இல்லை; இப்பொழுது ஒரு ஏக்கருக்கு இல்லை. சாதாரணமாக கைம்பெண்கள், 5 மூட்டைகள் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதில் மூன்று மூட்டைகளைக் கொள்முதல் செய்துவிட்டால், அவர்கள் சாப்பிடுவதற்கே நெல் போதவில்லை, அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்குத்தான் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். சாதாரணமாக நாம் இங்கே சொல்வது ஒன்று, உத்தியோகஸ்தர்கள் நடந்துகொள்ளும் முறை ஒன்று. காரியங்கள் நடைமுறையில் வேறு விதமாகத்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே ரெவின்யூ இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் சரி, ரெவின்யூ இலாகாவின் கீழ் ப்ரொக்யூர்மெண்டுக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் நடைமுறையில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கண்டிப்பான உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். நடைமுறையில் கஷ்டங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இப் புதிய சர்க்காரிடமிருந்து மக்கள் எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பிரச்சனைதான் மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை என்பது நாம் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

(திரு. கே. எம். ராமஸ்வாமி கவுண்டர்) [1967 மார்ச் 25]

வேறு எத்தனையோ பிரச்சனைகள் இருக்கலாம். பியூஸி, வகுப்பில் இலவசமாகக் கல்வி அளிக்கவேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோதிலும், உணவுப் பிரச்சனையான உடனே தீர்த்துவைக்கப்படவேண்டிய பிரச்சனை. நன்றாகவும் அதைச் செய்ய வேண்டும். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். சர்க்காரால் நிறைய வரியும் பெறப்படுகிறது. ஆனால் ஜனங்களுக்கு ஹிம்சையும், கஷ்டமும் இருந்துகொண்டிருக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்குத் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்னை, கோயம்புத்தூர் போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டிய ஸ்டாக் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, மற்ற வகைகளில் ஆகின்ற செலவைக் குறைத்து, கொள்முதலை நீக்கி, கிராமப் பகுதிகளில் தைரியமாக ரேஷனை எடுத்துவிடலாம். ஜந்து ஏக்கருக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு நில வரியை எடுத்துவிடலாம் என்றெல்லாம் தேர்தல் காலத்தில் ஒவ்வொரு கட்சியினரும் பிரச்சாரத்திற்குச் சொன்னார்கள். நில வரியை எடுப்பது கூட இன்றைய நிலையில் அவ்வளவு அவசரமான பிரச்சனை அல்ல. நில வரி ஆய்வுக் குழு அமைப்பதைக் கூட ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒத்திவைக்கலாம். பிரத்தியட்சப் பிரமானமாகப் பார்த்தால், நாம் இந்தச் சனாயில் எவ்வளவு சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோதிலும் நடைமுறையில் பழைய கருப்பன், பழைய கருப்பனாகவே தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறான். உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏழை எளிய விவசாயிகளை தொந்தரவு செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். நாம் உத்தியோகஸ்தர்களையும், மான்யத் தொகையையும் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். பொது மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்வதற்குத் தான் இவைகளை யெல்லாம் செய்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். பொதுஜன சேவை செய்வதாகத் தான் நாம் அத்தனை பேரும் பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நல்ல முறையிலே, பொதுமக்களுக்கு இம்சை இல்லாத வகையில் ரேஷன் கொடுக்கவும், மற்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும் வழி வகை செய்ய வேண்டும். கிராமங்களில் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால், ஆளுக்கு வாரத்திற்கு அரை லிட்டர் அல்லது 400 கிராம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கலாம். நகரங்களில் கொடுப்பது எப்படி இருந்தாலும் கூட, கிராமங்களில் இந்த முறை சரிவர நடைபெறவில்லை. ஆகவே, அந்த வகையில் ஏற்படக்கூடிய செலவுகளைக் குறைக்க கனம் முதல் அமைச்சரவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

9-3-
முற
பக்.

* திரு. வெ. முனுசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான இறுதித்துணை மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் கட்டாயக் கொள்முதலை எடுத்து, அதனால் ஏற்படக்கூடிய செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்றார்கள். ஆனால் இன்றைய சூழ்நிலையில், கொள்

1967 மார்ச் 25] (திரு. வெ. முனுசாமி)

முதலினால் சிக்கல்கள் ஏற்படுவதை நாம் அறிந்தும், அதை நம் முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களும், அவருடைய அமைச்சரவையில் இருக்கும் மற்ற அமைச்சர்களும் அறிந்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், கொள்முதலே வேண்டாம் என்று சொல்லும் அளவிற்கு இன்றையதினம் உணவு உற்பத்தியும் மற்றவைகளும் முறைபடுத்தப்படவில்லை என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். அந்த நிலையில் மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சருடைய பேச்சு மூலம் நாம் அறிந்திருப்பது என்னவென்றால், கட்டாயக் கொள்முதல், கட்டுப்பாடு இவைகளை சிறிது காலத்தில் நீக்கி விடலாம் என்பதே. செலவினத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் செலவினங்கள் எப்படி ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த மாமன்றமும், நாட்டிலுள்ள பொதுமக்களும் அறிந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் செலவினங்களுக்கு இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கும் அமைச்சரவை பொறுப்பில்லை என்றாலும், செலவினங்களைக் குறைக்க அவர்கள் வேண்டிய கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட கட்டாயக் கொள்முதல் வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு நம்முடைய விவசாயிகள் மனப் பக்குவம் அடையவில்லை. விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் சிக்கல்களைப் பற்றி எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று பெரிதும் விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் சாதாரணமாக மில் ஒளர்கள் அசோசியேஷன், மான்யுபாக்சர்கள் அசோசியேஷன் என்றெல்லாம் இருப்பது போல, விவசாயிகளுக்கு என்று ஒரு சங்கம் கிடையாது. மற்றவர்கள் தங்கள் தங்கள் அசோசியேஷன் மூலமாக, தங்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள் முதலியவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு, உற்பத்திச் செலவுகளைப் போட்டு, இவ்வளவு லாபம் வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து, 100-க்கு 5 அல்லது வேறு வகையில் லாபத்தை நிர்ணயித்து மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், அந்த நிலைமை இல்லை. வத்திப் பெட்டி தயாரிப்பவர்கள் கூட அப்படிப்பட்ட முறையில் தான் இயங்குகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு கட்டுபடியாகும் விலை கிடைக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் கதி என்ன? எந்த விதமான உதவியும் இல்லாத தூர்ப்பாக்கிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கென்று ஒரு சங்கம் அமைந்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், நான் ஒரு விவசாயி, விவசாயிகளின் கஷ்டம் தெரிந்தவன் என்கிற முறையில் தான் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில், கண்ட்ரோல் ரேட்டுக்கும் அதிகப்படியான விலை கொடுத்து வாங்கத் தரக்கூடிய தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கொள்முதலுக்குக் கொடுக்காத நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகள் முதலியவைகள் கண்ட்ரோல் விலையில் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய விதைகளையும், உரங்களையும் வாங்க முடியாமல், பல மார்க்கெட்டுகளில் பலதரப்பட்ட விலை இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு என்று ஒரு அசோசியேஷன்

1967 மார்ச் 25] [திரு. வெ. முனுசாமி]

ஏற்படுத்தப்பட்டு, ஃபெர்டிலைசர் என்று சொல்லப்படுகின்ற உரங்களையும், விதைகளையும், அதோடு லேபர் சார்ஜஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற செலவுகளையும் நிர்ணயித்து, ஓரளவிற்கு லாபம் கிடைக்கும் விலையையும் நிர்ணயம் செய்தால், விவசாயிகள் உற்சாகத்தோடு பயிர் செய்து கொள்முதலுக்குக் கொடுப்பார்கள். தானாகக் கொடுக்கும் மனப் பக்குவம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட வில்லை. அதற்கான செலவினங்கள் அதிகம் என்றால் இன்றைக்கு உள்ள சூழ்நிலையில் அது தவிர்க்க முடியாதது. அதே சமயத்தில் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க வேண்டும். ஒரு சில அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளுவதும் இல்லை. என்னுடைய செஞ்சி வட்டத்தில் ஏதோ பெரிய பிராசுதார்களை விட்டு விட்டு, சிறிய பிராசுதார்களையே கட்டாயப் படுத்தும் நிலை இருப்பதாக நேற்று முன் தினம் கூட எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி கனம் உணவு மந்திரியிடம் அந்தப் புகார்களைச் சமர்ப்பிக்க இருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் செலவுகள் அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் அதற்கு எங்களுடைய பகுதி காரணம் என்பதை வேதனையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், 3-11-1966-ல் ஏற்பட்ட புயல், செஞ்சி, திண்டிவனம் பகுதிகளைத்தான் அதிகமாகப் பாதித்தது. அன்றைக்கு அரசோச்சிக்கொண்டிருந்த காங்கிரஸ்வாதிகள், வீட்டிற்கு ரூ. 40 என்ற வகையில், புயல் நிவாரணம் அளித்ததை பொதுமக்கள் அறிவார்கள். அந்த வகை யிலும் செலவு கூடுதலாகியிருக்கிறது. இருந்தாலும், அந்த நிவா ரணம் ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்கிற புகார்கள் இருக் கின்றன. அது நடந்துபோன கதை என்றாலும் கூட, அந்தப் புயல் காரணமாக இன்றைக்கும் எங்கள் பகுதிமக்கள், பெரிதும் பாதிக்க பட்டிருக்கிறார்கள். எரிகளில் உடைப்பெடுத்து பயிர்கள் நாச மடைந்த வகையில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு நலம் ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக கூட்டுறவு முக்கியமாக செயல்படுத்தப் பட்டாலும், விவசாயிகளுக்குத் தொற் தரவு தான் அதிகமாகியிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையினால் சாதா ரண விவசாய மக்களுக்கு அதிகமான லாபம் எதுவும் கிடைத்துவிட வில்லை. இன்றையதினம் கூட்டுறவுத் துறை அரசியலில் இருக்கிற சிலருக்கு பெரிய கூடாரமாக அமைந்திருக்கிறதே ஒழிய, பொது மக்களுக்கு எந்தப் பயனும் ஏற்படவில்லை. ஒரு சிலர் கையில் வைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு சாதகமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் இந்த அமைச்ச ரவையில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். நாங்களெல்லாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருப்பவர்கள், இவற்றையெல்லாம் அறிந் திருக்கிறோம். நாங்கள் மக்களோடு பேசிப் பழகி தெரிந்து கொண் டிருக்கிறோம். ஆகவே, இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த செல வினங்களுக்கு இந்த அமைச்சரவை பொறுப்பில்லை என்றாலும், அவை அந்நியாரசியமானதாகவே இருக்கின்றன. எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள், அமைச்சரவை பேரில் குறைகூற வேண்டும் என்றால்,

[திரு. வெ. முனுசாமி]

[1967 மார்ச் 25]

அடுத்த ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்போது குறை கூறலாம். ஆனால் இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட குறைகளைச் சொல்லத் தகுதி கிடையாது. காரணம் இந்த அமைச்சரவை பதவியேற்று 19 நாட்கள் தான் ஆகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் குறை கூறுவது சரியாகாது.

பிராஃபிட் அண்ட் லாஸ் என்று சொல்லும் போது, வரவு அதிகமாகி செல்லினங்கள் குறைந்தால் பிராபிட் ஏற்படும். ஆகவே, அன்றையதினம் ஏற்படும் நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவை பாடுபடும். ஆகவே, பொறுத்திருந்து, வருவாய் பெருகுகிறதா என்பதையும் பார்த்துவிட்டு, எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் குறைகூறவேண்டும். ஆகவே, அந்த முறையில் இந்த மானியங்களை ஆதரித்து, இச் சந்தர்ப்பத்தில் பேச இந்த வாய்ப்பினைக் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மானியங்களை மொத்த வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி அமருகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜி. கு. சுப்பையா : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக் கூடிய 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை அறிக்கை சம்பந்தமாகச் சில விஷயங்களைச் சொல்லுவதற்கு நான் முன் வருகிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் முதலமைச்சர் அவர்கள், வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிகமாகச் செலவிட வேண்டியது மிக மிக முக்கியந்தான். 'வேளாண்மை' என்று சொல்லுகிற இந்த சமயத்தில், தமிழ்நாட்டில் இன்றையதினம் எங்கு பார்த்தாலும், உணவுக் கொள்முதல் சம்பந்தமாகப் பரபரப்பான செய்திகளை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்து, அதன் மூலமாக நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட வேண்டும். நமது இராஜ்யத்தில் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலம் சாகுபடி செய்யப்படாமல் கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களை பயல்லாம் எடுத்து சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று பல முறை இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டு வந்தும் கூட, அரசாங்கம் ஏனோ தானே என்று இருந்து வருகிறார்கள். இப்பொழுது பொறுப்பேற்றிருக்கக்கூடிய புதிய அரசாங்கம் ஒரு தீவிரமான திட்டத்தைத் தயார் செய்து, தமிழ்நாட்டிலே விவசாயத்திற்கு லாயக்கான நிலம் தரிசாக எங்கெல்லாம் இருக்கிறதோ அதையெல்லாம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தஞ்சை மாவட்டம், இதர மாவட்டங்களைப் போல் அல்லாமல், தண்ணீர் வருகின்ற காலங்கள் நீங்கலாக இதர காலங்களிலே வேறு தொழில்கள் செய்ய முடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

1967 மார்ச் 25] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் விவசாய உற்பத்தியும் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவில் தண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தோமானால், மூன்று போகம் விவசாயம் செய்ய முடியும். மூன்று போகம் விவசாயம் செய்வதற்குரிய யோசனையை வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லா போன்ற டெல்டாப் பகுதிகளுக்கு வந்து, பரிசீலனை செய்து, யோசனைகளையும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வழங்கி இருக்கிறார்கள். ஆழக் கிணறுகள் தோண்டி, அவற்றின் மூலமாகத் தண்ணீரை எடுத்து விவசாயம் செய்யலாம் என்ற யோசனையை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்தோமானால், தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது மட்டுமல்லாமல், விவசாய மும் தொடர்ச்சியாகவே நடக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும். கிணறு தோண்டினாலுங்கூட, 200 அடி, 250 அடி ஆழம் தோண்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான சாதனங்கள் கிடையாது. அதற் குரிய சாதனங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யலாம். அல்லது, நமது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாகப் பவர் ட்ரில்கள் இருந்தாலும், அந்தப் பவர் ட்ரில்கள் மூலமாக ஆழக் கிணறுகள் தோண்டுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பவர் ட்ரில்களைக் கொடுத்து கிணறுகளைச் சிக்கிரமாகத் தோண்டு வதற்குத் துரிதமான நடவடிக்கையை நமது அரசாங்கம் எடுக்கு மானால், நமது நாட்டில் நிரந்தரமாக, எல்லாக் காலங்களிலும் தண்ணீர் எடுத்து உபயோகப்படுத்த முடியும்.

இன்றுள்ள உணவு நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கு நமது தமிழ் நாட்டிற்கு மாத்திரம் ஏழு லட்சம் டன் உணவுக் கொள்முதல் செய் தால் போதும் என்று நேற்று முன்தினம் உணவு அமைச்சர் அவர் கள் கூறினார்கள். ஏழு லட்சம் டன் உணவுக் கொள்முதல் பண்ணக் கூடிய ஒரு பொறுப்பை ஏஜெண்டுகளிடம் ஒப்படைத்து, அவர்கள் மூலமாக இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. ஏஜென்டு கள் மூலம் கொள்முதல் செய்யப்பட்டாலும், 20 சத விதம் தான் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உணவுப் பண்டங்களினுடைய வியாபாரங்களையெல்லாம் தனியார்கள் செய்து கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் தங்களுடைய ஆதாயத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, குறைவான விலைக்கு விவசாயிகளிடத்திலிருந்து தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான காலங்களில் அதிக லாபம் வைத்து விற்று முதல் செய்து, கொள்நீர் லாபம் அடையக்கூடிய நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தி யாக வேண்டும். அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்றால், தனி யார்களுடைய வர்த்தக வியாபாரத்தை நிறுத்தி, அரசாங்கமே தங்களுக்குத் தேவையான உணவுத் தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த முறையைக் கையாண்டோமானால், அரிசி கொடுக்க முடியவில்லை என்ற பெரிய அளவிற்கு நெருக்கடி நாட்டில் ஏற்படாதிருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1967 மார்ச் 25]

அடுத்து, கொள்முதல் விஷயமாக மூன்று ஏக்கருக்கு உட்பட்ட வர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பது நியாயமாக இருக்க முடியும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே கூட, மூன்று ஏக்கர் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்றால், 500 ரூபாய் செலவு செய்தால்தான் மூன்று ஏக்கர் விவசாயம் செய்து முடிக்க முடியும். அதில் வரக்கூடிய வருவாயையும் செலவையும் கணக்கிட்டால், மிகக் குறைவான வருவாய்தான் இருக்கும். செலவோ நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில், மூன்று ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர் களுக்கு விதி விலக்கு அளித்து, மூன்று ஏக்கருக்கு அதிகமாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து அதிகமான உணவுத் தானியங்களை அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். ஏஜெண்டுகள் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்யவே கூடாது. ஏஜெண்டுகள்தான் இந்த அளவிற்கு நாட்டிலே உணவு நெருக்கடியை ஏற்படுத்துகிறார்கள். இருக்கக்கூடிய உணவுத் தானியங்களை மறைத்துவைத்து அவர்கள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு நிலையை அவர்கள் கிருஷ்டி செய்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல முடியும். அதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நகரங்களில் கொடுக்கப்பட்டு வரக்கூடிய அரிசி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் 12 அவுன்சாவது நகர்ப்புறங்களிலே அரிசி கொடுத்தாக வேண்டும். கிராமங்களிலே கூட சில சமயங்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குத் தானியமாக ஊதியம் கொடுப்பது கிடையாது. ஊதியத்தைக் காசாகக் கொடுப்பார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கக்கூடிய காசை வாங்கிக் கொண்டு கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அரிசி வாங்குவதற்காக நகர்ப்புறங்களில் சென்று வாங்கி வர வேண்டும். நகர்ப்புறங்களில் சென்று அரிசி வாங்கி வரவேண்டுமென்றால், இவர்கள் போவதற்குள் அங்கே அரிசி விநியோகம் செய்யப்பட்டுவிடுகிறது. இவர்கள் போகும்போது, அரிசி இல்லாத காரணத்தால், அரிசி கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தேவையான சமயங்களில் கிராமங்களில் குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கப்பட வேண்டும். குடும்பக் கார்டுகள் வழங்குவதன் மூலமாகத்தான் தேவையானவர்களுக்கு அவ்வப்போது அரிசி கொடுக்க உதவியாக இருக்க முடியும். இம்மாதிரியான கஷ்டத்தையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்ற ஆண்டு கூட, கிராமப் புறங்களில் அரிசி கிடைக்காமல், எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பஞ்சாயத்து மூலமாகவும், கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் அரிசி வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதே நிலைமை இந்த வருஷமும் ஏற்படும். ஏனென்றால், நம்முடைய தேவைக்கு அதிகமாக நாம் உற்பத்தி செய்யவில்லை. ஆகவே, இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகத்தான் இன்றையதினம் உணவு விநியோகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கு முடியும்.

1967 மார்ச் 25] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

வியாபாரிகளை நம்பி, கொள்முதல் பண்ணுவதன் மூலமாக நாட்டிலே நெருக்கடி நிலை ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகள் தங்களுடைய ஆதாயத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு இத்தகைய காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். அரசாங்கமே எல்லா உணவு வர்த்தக வியாபாரத்தையும் மேற்கொள்ளுவது நியாயமாக இருக்க முடியும். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. ந. தருமலிங்கம் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்து இறுதித் துணை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கான வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கடந்த சில நாட்களாக இங்கே நடைபெற்று வருகிற சம்பவத்தைப் பார்க்கிறபோது, ஒரு குறிப்பு எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. “கொடுத்திருந்த உறுதிமொழிகளையெல்லாம் நீங்கள் காப்பாற்றாங்கள்” என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இங்கே பேசி வருகிறார்கள். ஆனால், வெளியிலே இருக்கிற, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், “உறுதிமொழியைக் காப்பாற்றாதீர்கள்” என்று பேசி வருகிறார்கள். இப்படி உள்ளே ஒன்றும், வெளியே ஒன்றும் பேசக்கூடிய, எதிர்க்கட்சி என்ற அந்தஸ்தைப் பெற்றிருக்கிற இவர்களிடமிருந்து இந்தத் தமிழ்நாட்டைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் ஒருவன் இருந்தால் அவரைச் சபாநாயகர் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த அவையிலே காட்சியளிக்கிற திருவள்ளுவர் உருவப்படத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, திருக்குறளிலிருந்து சிலவற்றை நினைவுபடுத்தினார்கள். பயனுடைய சொற்களையே சொல்லவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் எந்த அளவிற்குச் சொன்னார்களோ அந்த அளவிற்கு, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக்கொண்டதைப் போல, ஒத்துழைப்பு தரும் வகையில், பயனுள்ள ஆலோசனைகளைச் சொல்லும் வகையில் அவர்களுடைய சொற்கள் இல்லாமலிருப்பதை நாமெல்லோரும் உன்னிப்பாகக் கவனித்து கொண்டு வருகிறோம். புதிதாக உருவாகியிருக்கிற இந்தச் சர்க்கார் கடந்த இருபதாண்டுகளாக ஏற்பட்டுவிட்ட இழி நிலையிலிருந்து மாற்றி, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு நல்வாழ்வு தேடித் தருவதற்காக அயராது பாடுபட்டு வருவதை, அவர்கள் உணர்வார்கள். இருப்பினும், கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட தவிர்க்க முடியாத சில தவறுகளின் காரணமாக, நாம் பல நஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருந்தோம். அதிலிருந்து விடுதலைப்பட வேண்டுமானால், முழு மூச்சாக இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிப்பதன் மூலமாக நமக்கு நலன் தேடிக்கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு குறிப்பை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ந. தருமலிங்கம்]

[1967 மார்ச் 25]

இந்த அவையில் முதல் பகுதியில், கடைசியோரத்தில் நான் இருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம், என்னுடைய பெயரினுடைய தலையெழுத்து 'டி' என்பதனால் அந்த நிலை என்று நான் கருதுகின்றேன். அதைப் போலவே, என்னுடைய தொகுதியாகிய திருத்துறைப்பூண்டி தொகுதி கீழ்க் கடற்கரையோரமாக ஒரு மூலையில் ஒதுங்கிக் கிடக்கிறது. அதைப் போலத்தான் அதை யடுத்த வேதாரணியம் தொகுதியுமாகும். கடற்கரையோரத்தில் அது ஒதுங்கியிருக்கிற காரணத்தால், சர்க்கார் செய்யும் நல்ல காரியங்களெல்லாம், சர்க்கார் திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படும் சில நல்ல முடிவுகளெல்லாம் எனது தொகுதிக்குப் பயனளிக்க முடிவ தில்லை. கடற்கரையோரமாக இருக்கும் திருத்துறைப்பூண்டி தொகுதி இருப்பதால் மக்களுக்குப் பலன் இல்லை. ஆனால், தொகுதியிலே ஒரு சிலருக்குப் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, புதிதாக உருவாகியிருக்கிற இந்த சர்க்காரை, அந்தத் தொகுதிக்கு பல்வேறு திட்டங்களையும் நிறைவேற்றித் தருமாறு கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், தொண்டியக்காடு என்ற ஒரு பகுதி உண்டு. அந்தத் தொண்டியக் காட்டுக்கு எந்தவிதமான போக்கு வரத்து வசதியும், மின்சார வசதியும் கிடையாது. தொண்டியக்காடு ஒரு சர்க்கார் செய்கின்ற காரியங்களில் நியாயமான அளவில் ஒரு பங்கு கூட பெற முடியாத அளவுக்கு நீண்ட நாளாக ஒதுங்கியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியினுடைய மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த காலத்தில் பாசன வசதிக்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தம்கூட பல இடங்களில் அதைச் செம்மையாகச் செய்யவில்லையென்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். திருத்துறைப்பூண்டியைப் போன்று பல்வேறு இடங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தும், பாசன வசதி இல்லாத காரணத்தால் சாகுபடியின்றி தரிசாகக் கிடப்பதையெல்லாம் இந்த அமைச்சரவைக்குக் கனம் சபாநாயகர் மூலமாக கவனப்படுத்துகிறேன். நீண்ட நாட்களாகப் பிற்பட்டிருக்கிற அந்தப் பகுதிக்கு எந்தெந்த வகையில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று சபாநாயகர் மூலமாக அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருத்துறைப்பூண்டி தொகுதியில் இடையூர், அம்மனூர் போன்ற பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே தக்க வடிகால் வசதியில்லாத காரணத்தால் நடவுக் காலங்களிலும் அறுவடைக் காலங்களிலும் கிடத்தப்பட்ட 6 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் நீரிலே முழுகிக் கிடக்கின்றன. இந்தப் பரிதாப நிலையை அரசாங்கத்திற்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். உணவுப் பற்றாக்குறைபற்றிப் பேசுகின்ற இந்த நேரத்தில் சுமார் 7 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் தக்க வடிகால் திட்டத்தை அங்கே ஏற்படுத்திக்

1967 மார்ச் 25] [திரு. ந. தருமலிங்கம்]

கொடுக்காததால், இப்படி நீரிலே மூழ்கிக் கிடக்கின்ற நிலையில் இருப்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு வேண்டிய திட்டத்தையும் அமைச்சரவை போட்டதாக வேண்டும். இதைப் போலவே நம்முடைய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று எதைஎதைச் சொன்னாலும், எதை எதைச் செய்தாலும் அவற்றிற்கு நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஒத்துழைப்புத் தருகிறோம். சர்க்கார் செய்யும் நல்ல காரியங்களுக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அவையிலும், வெளியிலும் ஒத்துழைப்பைத் தேடிக்கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள், அவரது தலைவர் குறிப்பிட்டபடி திருக்குறளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவோடு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வ. ஜார்ஜ்: மதிப்புமிரு அவைத் தலைவர் அவர்களே, முதற்படியாக, தேர்தல் கழிந்த பின்னர் நம் நாட்டிலே அரசியல் சிக்கல் ஏற்பட்டுவிடாதபடி, பிடிவாதமாக இராமல், தங்கள் கொள்கைகளைச் சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு விட்டுக் கொடுத்து, நாட்டிலே ஒரு நிலையான அரசாங்கத்தை நிறுவிபுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை, புயல் நிவாரணத்திற்காகவும், பொதுத் தேர்தல் செலவின்காகவும், மற்றும் அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு அகவிலைப்படி கூட்டிக் கொடுத்ததன் காரணமாகவும் ஏற்பட்டுள்ள செலவு குறித்து, கொண்டு வந்துள்ளதாக நமது தலைமை அமைச்சர் தம் உரையில் கூறியிருக்கிறார். அதிலே யாரும் குறை சொல்வதற்கு இல்லை. ஆனால் ஒரு சில விஷயங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், விவசாயிகளுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு, அவர் பதிலுரைத்தபோது, “விற்பனை வரி போன்று ஒரு காமதேனுவை நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று கூறினார்கள். ஒரு காமதேனுவைப் பார்த்து, அதற்குப் பின்னர் விவசாயிகளுக்கு வரி விலக்கு அளிப்பதுபற்றி முடிவு செய்வோம் என்ற முறையில் பதில் சொன்னார்கள். இதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் பொதுமக்கள் அனைவருமே அயர்ந்து இடிந்து போனார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனது தேர்தல் மானிபெஸ்டோவில் 49-க்கு மேற்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதாகக் கூறிக்கொண்டு, மேலும் அதுபோல பல காரியங்களைச் செய்வோம் என்று கூறியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே செய்ய இயலாமல் இருப்பது பணக் குறைவினால் அல்லவென்று எடுத்துக்கூறி, அபரிமிதமாக மக்களது வாக்குகளைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தலைவர்கள் இன்று பொதுமக்களைப் பார்த்து, நிலவரியை எடுப்பதற்கு ஒரு காமதேனுவைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம்

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1967 மார்ச் 25]

என்று சொல்வதைக்கேட்டு, மக்கள் பெரிதும் ஏமாற்றமும் அதிர்ச்சியும் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புகுமுக வகுப்புகளை இலவசக் கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்கிறபோது, சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் தங்கள் பாணியிலேயே, 'எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வியை எதற்காக அளிக்க வேண்டும். பணக்காரர்களிடத்தில் ஃபீஸ் வாங்குவதில் தவறு இல்லை' என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்கும்போது எனக்குத் தோன்றியது என்னவென்றால், கல்லூரி படிப்பு படிக்கின்ற காண்ப்பருவம்தான் ஒரு மனிதனின் 'கேர்ட்டர் போம்' ஆகக்கூடிய பருவம் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்ற நிலை ஏற்பட வேண்டும். பணக்காரர்கள் பணம் கொடுத்துப் படிக்கும்போது, 'இவன் பணக்காரன், இவன் ஏழை' போன்ற ஏற்றத்தாழ்வு உணர்ச்சிகள் மாணவர்களுடைய சமுதாயத்திலே ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது. மாணவர்களுடைய நல்லுணர்ச்சியை அவர்கள் சமுதாயத்திலே கிருஷ்டிக்க வேண்டும். பணக்காரர்களிடத்திலே பணம் வசூலிப்பதனால் அதிலே பணம் லாபம் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் கருதினாலும், அதைப் புறராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, நமது அரசாங்க நெல் கொள்முதல் கொள்கையை பற்றிச் சொல்வோமானால், நம் எல்லோருக்கும் ரேஷன் முறையில் உணவு விநியோகம் செய்தாக வேண்டும். எல்லா நெல்லையும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளைக் கஷ்டப்படுத்தக் கூடாது. பெரிய விவசாயிகளைக் கட்டுப்பாடு செய்தும், சிறிய விவசாயிகளை நாம் தட்டிக் கொடுத்தும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறும் அதே நேரத்தில் கொள்முதல் செய்யச் செல்லும் அலுவலர்களின் பணி அந்த முறையில் அமையவில்லை. அதை இந்த அரசாங்கம் மேலும் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்முதல் செய்யும் நேரத்தில் எங்கள் பகுதிகளில், தமிழ்நாட்டில் எல்லோருமே கொஞ்சம் கொஞ்சம் சைகிளில் அரிசி எடுத்துச் செல்கிறார்கள், சிலர் தலைச் சுமையாக தங்கள் சொந்த அவசியத்திற்காக எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். இதைக் கள்ள மார்க்கெட்டில் வியாபாரம் செய்வதற்காக அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போவதில்லை. இன்றையதினம் நம் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு குடும்பத்திலே ஒருவரை விருந்துக்கு அனுப்புவதாக இருந்தால், கொஞ்சம் அரிசியைக் கொடுத்து அனுப்புகிறார்கள். இம்மாதிரி கொஞ்சம் அரிசியைக் கொடுத்து அனுப்புவது நம்முடைய நாட்டினர் பல காலமாகப் பின்பற்றி வரும் ஒரு பழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இதில், கெடுபிடி என்ற நிலையில் கொள்முதல் நிர்வாகத்தினர் தலையிட்டு பல இடையூறுகளை விளைவிக்கிறார்கள். தங்கள் குடும்பத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் கொஞ்சம் அரிசியைக் கூடப் பிடுங்கிக் கொள்கிறார்கள் என்பதை நான் மன வருத்தத்

1967 மார்ச் 25]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

தோடு கூறிக் கொள்கிறேன். இந்தக் குறையை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். மேலும் கலெக்டர்களிடமிருந்தோ, தாசில்தாரிடமிருந்தோ லைசென்ஸ் பெற்று, அரிசியை எடுத்துச் செல்வது என்பது எழை பாமர மக்களுக்குத் தெரியாது. இதைச் சுட்டிக்காட்டி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தங்களுடைய தேர்தல் மாணிபெஸ்டோவில், லைசென்ஸ் முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும், சமுதாயத்தினர் தங்களுடைய சொந்தத் தேவைக்கு என தலைச் சமையாக எடுத்துச் செல்லும் உணவுப் பொருள்களை வழிப்பறி செய்யாமல் இருத்தல், லைசென்ஸ் கட்டுப்பாடுகள் வேண்டாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி, கெடுபிடிகளை நிறுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த அமைச்சரவையை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், எனது மாவட்டம் கன்னியாகுமரி, கோளத்திற்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கிறது. அதனால் அந்தப் பகுதி வழியாக கோளத்திற்கு அரிசியைக் கடத்திக் கொண்டு போவதாகச் சொல்லி, அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். கரை வழியாக மட்டும் அரிசியைக் கடத்தவில்லை, கடற்கரை வழியாக, 'ஸ்டம் போட்டில்' எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அதை பெல்லாம் விட்டுவிட்டு, தங்களுடைய சுயதேவைக்காக கொஞ்சம் அரிசியை எடுத்துச் செல்லுகின்ற மக்களைத் துரத்திக் துரத்திப் பிடித்து விரட்டுகிறார்கள் என்பதை இந்த அமைச்சரவைக்கு எடுத்துச்சொல்ல அசைப்படுகிறேன். ஆகவே, சுயதேவைக்கு அரிசியை எடுத்துச் செல்லும் மக்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டாமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு அவர்களுடைய நிர்ப்பந்தத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பத்மநாபபுரம் நகரமானது பழைய திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தின் தலைநகராக விளங்கிய பட்டினமாகும். அந்த நகரம் இன்று விரிச்சியுற்ற நிலையில் தாணப்படுகிறது. அந்த நகரம் தனது பழைய சிறப்பை இழந்துவிடாதிருக்க எத்தனிதமான முன்னேற்றமும் செய்யப்படவில்லை. அந்தப் பட்டினம் தனது சரித்திரப் புகழ் பெற்ற சிறப்பை இழந்துவிடாதிருக்க இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நகரில் ஒரு அக்கிரகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் ஆபீஸ் இருந்தது. அந்த அரசாங்க அலுவலகத்தைக் கூட கடந்த 1½ ஆண்டுக்கு முன்பாக நாகர்கோயிலுக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். மேலும் அந்த நகரில் ஒரு சப்-கோர்ட் இருந்தது. அதையும் நாகர்கோயிலுக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் அந்த நகரில் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு வசதிகள் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. குறிப்பாக, அந்த நகரில் ஓர் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. இருந்தும் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி மதல் தரமாக இல்லை, அதன் காரணமாக அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சை பெற வசதி இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. அதுபோல அந்தப் பகுதியில் கல்லூரி இல்லை, பத்து மைல்களுக்கு அப்பால் தான் இருக்கிறது.

10 00
மு.ப.

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1967 மார்ச் 25]

அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகள் படிப்பதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது—என்று இப்படிச் சில காரணங்களைச் சொல்லி அந்த நகரில் இருந்த சர்க்கார் அலுவலகங்களைக் கூட நாகர்கோயிலுக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். மக்கள் ஆட்சியில் மக்களுடைய வசதிகள் தான் கவனிக்கப்படவேண்டுமே தவிர—சில சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நலனுக்காக என்று இப்படிக் காரியங்களைச் செய்வது சரியல்ல. நியாயமும் அல்ல. மேலும் அந்தப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு தொழில் துறையில் யாதொருவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. அங்கே தொழிற் சாலைகளே கிடையாது. இந்த நிலையில் அந்தப் பட்டினத்தைப் பல வகையிலும் புறக்கணிக்க முற்படுவது சரியாகாது என்று கட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரீ-சர்வே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக செட்டில்மெண்டு கேஸ்கள் நிறைய வர இருக்கின்றன. இக்கேஸ்களைப் பரிசீலனை செய்ய இப்போது இன்னும் ஒரு சப்-கோர்ட் தேவைப்படுகிறது என்று அறிகிறேன். அதையாவது மீண்டும் நாகர்கோயிலில் நிறுவாமல், அங்குள்ள மக்களின் வசதியைக் குறித்து தக்கலையில்—பத்மநாப புரத்தில் நிறுவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிறகு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அநேக பாடசாலைகள் ஒலைக் குடிசைகளிலேயே இன்றையதினம் நடைபெற்று வருகின்றன. மழை சமயத்தில் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களின் குடிசைகள் சேதம் அடைந்துவிடும். குறிப்பாக கொல்லங்கோடு, கருங்கல் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உறுதியான கட்டடங்கள் இல்லை. அந்த மாநிலியாக ஒலைக் குடிசைகளில் இருக்கும் பள்ளிக் கூடங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்ட சாஷ்ஷன் செய்யப்பட்டது. ஆயினும் எம்ர்ஜன்சி காரணமாக அவை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு விட்டன. அதற்காக டீல்ட்சத்திற்கு மேல் சாஷ்ஷன் செய்யப் படும் அந்த ஒலை நடைபெறவில்லை. இப்போது எம்ர்ஜன்சி நீக்கப்பட்டுவிட்டதால் ஒலைக் குடிசைகளில் இருக்கும் பள்ளிக் கூடங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்று சிற்றூர், பட்டணங்கால் திட்டம் நிறைவேறி வருகிறது. ஒரு வருட காலத்திற்குள் முடிவு அடைய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆயினும் இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை செப்பணிட்டுக்கொள்ள கடன் வசதி அளிக்கப்படவில்லை. தண்ணீர் விடப்படுகிறபோது தான் கடன்வசதி அளிக்கப்படும் என்றால்—தண்ணீர் விட்ட பிறகு நிலத்தைச் செப்பணித ஆரம்பித்தால் சாகுபடி செய்ய கால தாமதம் அகிவிடும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்குள்ள நிலங்கள் சம்பாற்பானவை அல்ல. மேடுபள்ளங்களாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த நிலத்தை இப்போதிருந்தே ஒழுங்கு செய்துகொள்ள நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் படவேண்டும்.

1967 மார்ச் 25]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

ஆகவே, தண்ணீர்விடும் வரை காத்திராமல் அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் உதவி வழங்க முன்வாவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிறகு குடிநீர் திட்டத்திற்காக மாம்பழத்தனைத் திட்டம் இருக்கிறது. இதன் மூலம் குளைச்சல் நகரசபை, பத்மநாபபுரம் நகரசபை, மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதற்காக இந்தத் திட்டம் போடப்பட்டன. ஆனால் அவை அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையிலேயே இதுவரை இருந்து வந்திருப்பதைத் தவிர செயல்படுத்துவதாகக் காணோம். வருகிற பட்ஜெட்டிலாவது அந்தத் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது அரசாங்கத்தின் போக்கைப் பார்த்தால் நம்பிக்கையூட்டுவதாக இல்லை. நமக்கு அதிகமான அளவில் வருமானம் இருக்கிறது. வரி வரி என்று மேலும் வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக்கொண்டும், எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தையே எதிர்நோக்கிக்கொண்டும் இருந்து வருவது சரியான பாதை அல்ல என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். சுதந்திரம் விடைத்ததற்குப் பின்னால் நம் நாட்டு மக்கள் எதற்கெடுத்தாலும் அரசாங்கத்தையே எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசாங்கமோ எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கத்தையே எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கமோ பல வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களுையே எதிர்நோக்கியிருக்கின்றன. இத்தகைய தன்னம்பிக்கையற்ற நிலையில் நான் நம் நாடு முழுவதும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் போக்கை—சுயமரியாதை இயக்கத்தின் அடிப்படையில் வளர்ந்து வந்துள்ள நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஆட்சியில் மாற்றியாக வேண்டும். தன்னம்பிக்கையுடன், சுயநம்பிக்கையுடன் செயலாற்றுக—மத்திய அரசாங்கத்தையே நம்பி செயல்பட்டு, அவர்கள் மீது பழியைப் போட்டு தங்கள் போதுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கக் கூடாது. தங்களால் பொதுமக்களிடம் நம்பிக்கையூட்டும் நிலைமையில் செயலாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. வி. சுப்பையா: பெருமதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் கொண்டு வந்திருக்கிற பட்ஜெட்டை நான் வரவேற்று சில குறிப்புகளையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நான் புதுக்கோட்டை பகுதியைச் சார்ந்தவன். புதுக்கோட்டை பகுதி மானம் பார்த்த சீமை. அங்கே மழை பெய்தால் தான் மக்களுக்கு வாழ்வு உண்டு. அந்தப் புதுக்கோட்டை பகுதியையும், அறந்தாங்கி பகுதியையும், கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியையும் சேர்த்து பின் தங்கிய பகுதியாக டிக்ளேர் பண்ணி, அதற்கு வேண்டிய தனிச் சலுகைகளை நாங்கள் பெறுமாறு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக இந்த அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா] [1967 மார்ச் 25]

அடுத்தபடியாக, எங்கள் புதுக்கோட்டை பகுதியில் உள்ள தண்ணீர்க் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு காவேரியில் இருந்து ஒரு கால்வாய் வெட்டும் திட்டம் கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பேசப் பட்டு வந்திருக்கிறது. அதையும் இந்த அமைச்சரவை நன்கு பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்பதாகப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புதுக்கோட்டையை தனி மாவட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். பல காங்கிரஸ்காரர்களும் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த அரசாங்கம் கவனித்து அதைத் தனி மாவட்டமாகவே ஆக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைவிட சிறிய பகுதியாகிய கன்னியாகுமரி, தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்கள் தனியாக இயங்கி வருகிறபோது இதைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்குவதில் ஒன்றும் சிரமம் இருக்காது. நல்ல முறையில் தனியாக இயங்கும். ஆகவே, புதுக்கோட்டையைத் தனி மாவட்டமாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு கிராமம் ஒரு ரெவின்யூ வட்டமாகவும் இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று கிராமங்கள் சேர்ந்து ஒரு ரெவின்யூ வட்டமாகவும் இருக்கிறது. அப்படியே பஞ்சாயத்துகளை எடுத்துக்கொண்டால் 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்தும் இருக்கிறது. ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்தும் இருக்கிறது. இதை எல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி ஒரே சீரான முறையில் இவற்றை அமைத்துத் தரப்படையாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் நிர்வாக வசதிகளுக்கு ஏற்றதாக இருக்கும். பஞ்சாயத்து என்று எடுத்துக் கொண்டால், 50 அடிரம் ரூபாய் சிஸ்தி வசூல் செய்யக்கூடிய பஞ்சாயத்து இருக்கிறது; 15,000 ரூபாய் வசூல் செய்யக்கூடிய பஞ்சாயத்தும் இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் ரி-ஆர்கனைஸ் பண்ணவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கின்ற போது பெரிய வட்டங்களில் இருக்கின்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், சிறிய வட்டங்களில் உள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான ஊதியம் கொடுக்கப்படுவதை மாற்றி யமைக்க வேண்டும். அதே போல் பஞ்சப்படி அளவு மூன்று பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்ற வட்டத்தில் இருக்கின்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், ஒரு பஞ்சாயத்து கொண்ட வட்டத்தில் இருக்கின்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மாதிரி மூன்று பஞ்சாயத்துக்கள் உள்ள வட்டங்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கு பஞ்சப்படி வீதம் அதிகப்படுத்தப்பட்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உரம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற உரத்தின் அளவைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதே சமயத்தில்

1967 மார்ச் 25] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

எவ்வளவு நஞ்சைகள் என்ற கணக்கையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு ஏக்கர் நஞ்சைக்கு எவ்வளவு உரம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விகிதாசாரத்தில் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட மனிதர்கள் உரத்தை வியாபாரம் செய்யக்கூடாது என்ற உத்தரவையும் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை பகுதி வானம் பார்த்த பூமி. மழை பெய்தால் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். காஸ்ட் ஆப் கல்டிவேஷன் அதிகம். ஆகவே, சி.எம்.பி. கனூல் ஏரியாவில் கொள்முதல் செய்கின்ற அளவு எங்கள் பகுதியில் செய்யாமல் ஐந்து ஏக்கர் வரையில் கொள்முதலில் இருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டத்தின்கீழ் எம்ர்ஜன்சி பிரியட் என்ற வகையில் விவசாயத்திற்கு எல்லா விதமான முக்கியத்துவத்தையும் கொடுக்கவேண்டும். அந்த முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது குளங்களை தூர் எடுக்கிறார்கள்; குளங்களை மட்டும் தூர் எடுக்காமல் சப்ளை சானல்களையும் தூர் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச்சு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, the Supplementary Demands now before the House exceed the previous estimates to the tune of Rs. 63 crores. These had already been envisaged before the new Ministry came into existence. In other words, what was previously planned, envisaged and accepted is being given legal authority now by bringing them before this House. What is practically *de facto* is going to be made *de jure* by way of sanction of this House. In this connection, I wish to say a few words especially in view of the fact that the principal increase in the Revenue Account is with regard to Police, General Administration, Agriculture, Public Works and Elections.

Sir, I had already expressed my views in this House with regard to certain matters. Now, I want to confine myself specifically to all the things that happened in Fort St. George between 15th February and till the time the new Ministry came into existence—those things are far from satisfactory. For instance, I had brought the missing of a number of files to the notice of this House a few days ago. Sir, it is a well-known fact that since 15th of February there has been a tumbling of a number of important leaders in the elections and that shows the public have bestowed their confidence on the D.M.K. Party and allied parties and not on the Congress Party. The result started pouring in from 22nd to 23rd February and it was obvious that several Congress Ministers in the old Ministry were not going to sit in this House. It was very, very clear on 24th February that that Ministry would not come back to power. Now, Sir, I have got a Government Order,

[Dr. H. V. Hande]

[25th March 1967]

dated 24th February 1957 and I want the Hon. Minister for Industries to appreciate the point in this particular Government Order. I will read an extract of the Government Order, dated 24th February 1967.

‘Establishment of the Director of Industries and Commerce reorganization and redistribution of work among Joint Directors—Proposals of the Director of Industries and Commerce—Orders passed. . . .’

How can such a major order be passed by the Industries Ministry on 24th February 1967 when the Ministers concerned know clearly that they have lost the mandate of the public? When that was very clear, such a major order should not have been passed, and the matter should have been left to the future Ministry which enjoyed the confidence of the public in abundance.

Why was the announcement of the result of the election of the then Hon. Chief Minister Sri M. Bhaktavatsalam delayed? I know how frantically we have been telephoning to No. 171 to find out what had happened. The announcement was delayed for two full days. In the meantime telegrams were issued to the Hon. Minister for Industries who was in Thanjavur and he was called to the Fort St. George. There was a rush and a number of Ministers of the then Ministry were brought here. They came to Fort St. George rushing on 23rd February and this order was passed on 24th February.

What happened to the files which were immediately despatched? I shall tell the House the place where the files are secreted. Those files are secreted in the archives of the Home Ministry of the Union Government, Sri Chavan's Ministry. Files were transferred from the Fort St. George to the Union Ministry with speed. Why should such a thing have been done? This budget relates to what had happened before and definitely does not relate to what is going to happen hereafter. So the particular subject that I am referring to is relevant to this budget. I take this opportunity to bring to the notice of this House that a proper scrutiny should be made and the Chief Minister Sri C. N. Annadurai should find out the truth. I have information—it may be irrelevant to refer to it in this House—that in some other States also files were secreted in a rush manner. I request the Department and the Ministry concerned to take very serious action to find out the files relating to not only the Hindi agitation but also to other subjects, that were transferred. The orders passed and the major decisions taken by the Cabinet between the 15th March 1967, the date of election, and the 6th April 1967, the date on which the new Ministry assumed office, must be re-examined in the present context and the Ministry must pass fresh orders, if necessary.

I wish to bring to the notice of the House only one important point. The present Ministry has good intentions. It wants to do some good to the public by increasing the efficiency of distribution

25th March 1967]

[Dr. H. V. Hande]

of food. That is its goal. I appreciate it. The Government have laid down a policy. But the method of implementation of it by the officials concerned is bringing innumerable hardships to untold number of persons. I think the Hon. Minister for Food has gone on tour in connection with this programme. I sympathise with him. But I will not be acting according to the dictates of my conscience if I do not bring to the notice of this House that I have received a number of complaints of harassment by means of telegrams and trunk telephone calls. I am not saying that all of them are well founded. I request the Ministry to go into such complaints. There has been a news item published in the 'Indian Express' under the heading "Police 'zoolum' in procurement raid". In it, statistics are given regarding the number of bags expected to be procured and the number of bags actually procured, and the quantity actually procured is one and a half times the expected procurement. Fortunately or unfortunately I have had to face British autocracy and also the Congress autocracy. I have had experience of police zoolum. I was a member of the Indian Students Congress in 1942 and I have had enough proof of Police zoolum. During the Congress regime also, I had to face the Police. I have to say that the Police will not obey the ministry. The moment a little laxity is given to the Police—I am not at all questioning the good intentions of the Ministry—they are likely to take advantage of this laxity and harass, manhandle and even physically beat the persons. I am not accusing any particular officer. The mind of the Police will work in a particular track, and some of my relatives are working in the Police Department. The moment extraordinary powers and discretionary powers are given to the Police, they are likely to act in a manner which the public will resent very much. I am very much concerned with the future of this ministry and my leader is very much concerned with the future of this ministry. I request the Chief Minister not to mistake me. I am not going into the policy at all. I want an assurance that action will be taken immediately to avoid undue harassment.

My friend talks of the Swatantra Party. I can tell the hon. Member that I have been considered as one of the experts in the principles of the Party. We are not for capitalists, we are not for blackmarketeers, we are not for moneylenders. We are only interested in increased production. We are for any policy that will bring about increased production. We are not against socialism or social justice. But we are against socialism as practised by the previous Congress Ministry which amounted to State capitalism, protected capitalism. We are for a competitive capitalism. Let not Members talk about the principles of the Swatantra Party unless they know what those principles are. The moment there is more production, capitalists will suffer. Therefore a number of capitalists have supported the Congress Party and not the Swatantra Party. I shall not allow any criticism or allegation against the Swatantra Party to go unanswered. We are for the type of capitalism that prevails in Japan and West Germany. We are not for

[Dr. H.V. Hande]

[25th March 1967]

protected capitalists. I want to make this clear so that such misguided criticism will not be advanced against our party in future. Thank you, Sir.

THE HON. THIRU. C. N. ANNADURAI : With your permission, Sir, I wish to offer an explanation. The hon. Member said that his criticisms were not against the Ministry. I am grateful for that. But if he is so very favourably disposed towards the Ministry, he could have brought individual cases of harassment to my notice instead of making a policy-making speech here.

* திரு. என். வரதராஜன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக நாம் சென்ற கால வரவு செலவைப் பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது சென்ற காலக் கொள்கைகளையும் நாம் உன்னிப்பாக பரிசீலித்து கவலையோடு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பொதுவாக நிர்ப்பாசனம் என்று சொன்னால் லேவாதேவிக் காரன் வட்டிக் கணக்குப் பார்ப்பது போல்தான் சென்ற கால சர்க்கார் பார்த்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்று நிர்ப்பாசனம் செய்வதன் மூலம் அனை அல்லது குளமராமத்து செய்வதன் மூலம் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமா என்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வதைவிட இந்தப் பணத்திற்கு வட்டி கட்டுமா என்று பார்க்கிற அந்தக் கொள்கையை படிப்படியாக கைவிடவேண்டும். கடந்த பத்து பதினைந்து ஆண்டுகளாக மதுரை மாவட்டம் வேடசெந்தூர் தொகுதியில் கொடவாறு திட்டம் பற்றி மராமத்து அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அது நீண்ட நாட்களாக கொள்கை அளவில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. திட்டம் தீட்டப்பட்டு நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. 10,700-க்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் உணவு உற்பத்திக்கு உதவி செய்யும் என்று என்ஜினியர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதோடு குளமராமத்துக்கள் போன்றவைகளையும் உடனடியாக கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கொள்முதல் சம்பந்தமாகவும், விநியோகம் சம்பந்தமாகவும் ஏற்கனவே நம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் இந்த மன்றத்தில். அதில்கூட சிலவற்றை மாற்றவேண்டியிருக்கிறது. நம் சமூகத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளின் காரணமாக சர்க்கார் அதிகாரிகள் நம் உத்தரவுகளை எப்படி அமல் நடத்துகிறார்கள் என்பது தெரியும். அவர்கள் பெரும் நிலச்சுவாந்தர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்வதற்கு அச்சப்படுவார்கள், பயப்படுவார்கள். ஆகையால் நாம் உறுதியாக ஒரு கொள்கையை அமல்படுத்தி யாகவேண்டும். குறைந்தபட்சம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில் மூன்று ஏக்கரா அல்லது அதற்குக் குறைவாக என்பதுபற்றி உறுதியாகச் சொல்லவேண்டும். ஏற்கனவே அறிவித்த ஒரு ஏக்கர் போதுமானதல்ல, சரியானதல்ல என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதிகபட்சமாக 20 சத விகிதம் நெல்தான் கொள்முதல்

1967 மார்ச் 25] [திரு. என். வரதராஜன்]

செய்வது என்று சொன்னால் பாக்கியுள்ள நெல்லை எவ்வாறு விநியோகத்திற்கு அனுமதிக்கிறோம் என்ற பிரச்சனை வருகிறது. எந்த சாரார் எதைச் சொல்கிறார்கள் என்பதல்ல பிரச்சனை. பத்திரிகைச் செய்திகளைப் பார்த்தால் திருச்சியிலுள்ள பெரும் மிராசதார்கள் கூப்பாடு போட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. 3½ கோடி தமிழ் மக்களும் நம் பின்னால் நிச்சயமாக நிற்பார்கள். இன்று கால் படி அல்லது அரைப்படி என்பதல்ல பிரச்சனை. உணவு கிடைக்கவில்லை, பட்டினி கிடக்கவேண்டும் என்று அமைச்சரவை கேட்டுக்கொண்டால் அதற்கு மக்கள் தயார். தமிழக மண்ணில் உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவுப் பொருள்கள் மக்களுக்கு நிச்சயமாக கிடைக்கும். அதற்கு அமைச்சரவை திட்டமிட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அப்போது இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை அரசு திட்ட முன்வரவேண்டும். நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிற முறையைக் கைவிடுவதற்கும், பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லி லட்சக்கணக்கான மூட்டைகளை மறைத்து வைத்திருப்பவர்களிடம் இருந்து அவற்றை எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள் கூட இன்று ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒன்பது மாதங்களுக்கு தானியங்களை மார்க்கெட்டில் வாங்கி சாப்பிடும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நியாயவிலைக் கடைகள் அல்லது குடும்பக் கார்ட் என்று ஒரு முறையை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கும் உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட உணவுக் கொள்கையை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அதேபோன்று குடிநீர் பிரச்சனை கிராமப் புறங்களில் சக்கிலியர், பள்ளர், பறையர் என்ற பகுதியினருக்கு ஹரிஜனங்கள் என பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் இருபது வருடங்களில் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் வெகுமதி. இன்று சாதாரண குடிமகள் குடிநீர் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறான். இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன் என்ற பெரும் பூதம் அதற்கு குறுக்கே நிற்கிறது. இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலித்து அதை முதலில் கொண்டு வரவேண்டும்.

அதேபோல் இன்றையதினம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டில் பெருகி மக்கள் வறுமையால் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரெயில்வே ஸ்டேஷன், பஸ் ஸ்டான்ட் போன்ற இடங்களில் அவர்கள் படுத்துக் கிடக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யமுடியவில்லை என்றாலும், போலீஸார் முக்காடு கேஸ், சந்தேகக் கேஸ் என்று கேஸ் எடுத்து ஆயிரக்கணக்கானவர்களை சிறையில் தள்ளும் கொடுமை இருக்கிறது. சென்ற காலத்தில் அமலிலிருந்த கொள்கையை இன்று கைவிடவேண்டும். போலீஸார் சந்தேக கேஸ், முக்காடு கேஸ் என்று போடுவதைத் தடுக்கவேண்டும். அதேபோல் சர்க்கார் சிப்பந்திகள், ஸ்தல

[திரு. என். வாதராஜன்] [1967 மார்ச் 25]

ஸ்தாபன சிப்பந்திகள், பஞ்சாயத்து யூனியன் சிப்பந்திகள் என்று மூன்று பிரிவுகள் ; ஆசிரியர்களிடையே சர்க்கார் பள்ளி ஆசிரியர், தனியார் துறை பள்ளி ஆசிரியர் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர், நகரசபை ஆசிரியர் என்று பல்வேறு பிரிவுகள். போலீஸாரிடம் போலீஸார், தீ அணைக்கும் படை, ஜெயில் வார்டன்கள் என்று பல்வேறு பிரிவுகள். இவர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன, சம்பள விகிதத்தில்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: இப்போது மணி 10-30. 10-30 மணிக்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டத்தை நடத்த வேண்டியிருப்பதால், இந்தப் பேரவையின் விதிகளின் 6-வது விதிக்கிணங்க திரு. அரங்கண்ணல் அவர்களை சேர்மனாக நியமித்து, நான் திரும்ப வருகிற வரையில் அவர் இந்த அவைக்குத் தலைமை தாங்குவார் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் வாதராஜன் தொடர்ந்து உரையாற்றுவார்.

மூற்
பகல்
10-30

(திரு. இராம. அரங்கண்ணல் தலைமை)

திரு. என். வாதராஜன்: ஆகவே, ஆசிரியர்கள் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட பிரிவுகள் இருப்பதை மாற்றி அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான சம்பளம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்றைக்குத் தனியார் துறையில் மாணேஜ்மென்ட் ஸ்கூல்களில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குச் சரியாகச் சம்பளம் கிடைப்பதில்லை. சம்பளம் 100 ரூபாய் என்று சொன்னால் 70 ரூபாய், 80 ரூபாய் தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை சர்க்கார் கஜாணவிலிருந்து பெறவோ, அல்லது நேராக மணியார்டர் மூலமாகப் பெறவோ ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுமானால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகரப் புறத்தில் இருக்கும் நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களை டாக்டர்கள் என்றே சொல்லலாம். இன்றைக்கு நகரங்களிலே அசுத்தமான இடத்தில் இருந்து கொண்டு, அடக்குப் படிந்தவனாக இருப்பவன் சுத்தம் செய்யும்படியான தொழிலைச் செய்துகொண்டு இருக்கிறான். சென்ற காலத்தில் இந்த ஏழை மக்களின் வாழ்வைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அது இன்று வரையில் மண்வெட்டியாக இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியைப் புதுப்பிக்க முடியுமானால் புதுப்பிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் புதிதாக ஒரு கமிட்டி போட்டு நகர சுத்தித் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்காருடன் உறவு பற்றிய பிரச்சனைகளை உரையில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். உரத்திற்கு டில்லியை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. உரம் டில்லியிருந்து வர முடியாது என்று எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், அமெரிக்காவுக்கு எத்தனை சலாம் போடவேண்டுமோ போட்டாகி விட்டது. அமெரிக்கா சர்க்கார் உரத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தத் தயாராக

1967 மார்ச் 25] [திரு. என். வரதராஜன்]

இல்லை. அன்னியச் செலாவணி மத்திய சர்க்கார் கையில் குறைந்து இருக்கிறது. மக்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு உரம் அளிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இன்றைக்குச் சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் உரத்தை கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் மூலமாக நியாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், எத்தனை உத்தரவுகள் போட்டாலும் இன்றைக்கு இருக்கும் அமைப்பை வைத்துக் கொண்டு செயல்படுத்த முடியாது. அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் பொது ஜனக் கமிட்டிகள் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். அந்தந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிற, வளர்ச்சி அடைந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரையும் கொண்ட பொது ஜனக் கமிட்டி அமைத்து அவர்கள் வினியோகம் செய்யக் கூடிய அதிகாரிகளோடு உறவு வைத்துக்கொண்டு வினியோகிக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால் இந்த சிவப்பு நாடா முறை தொடர்ச்சியாக நீடிக்கும். இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு இன்றும் நேற்றும் வந்திருக்கிற கடிதங்களை இங்கே நான் படிக்க விரும்பவில்லை. சம்பவம் என்ன வென்றால், ஒரு மூட்டை, அரை மூட்டை நெல்லைக்கொண்டு செல்லக் கூடியவர்களை தீர்ப்பந்தப்படுத்தி அரிசி மில்லுக்கு எடுத்துச் செல்லும்போதே பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று புகார்கள் வருகின்றன. நமது அமைச்சரவையின் கொள்கை இது அல்ல என்பது தெரியும். அமல் நடத்தும் முறையில் இப்படி அமல் நடத்துகிறார்கள். இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

அதே மாதிரிதான் அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் பற்றியும், முன்பு அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் போது தொகுதி எம். எல். ஏ.க்களைக் கூட கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். தாமதமாக வருவார்கள். தாமதப்போவார்கள். நியாயமான சம்பவத்தில் அமைச்சர்கள் கலந்து கொள்வதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் எந்த சம்பவமாக இருந்தாலும், அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருந்தாலும் இல்லையென்றாலும், அப்படிப்பட்ட சம்பவங்களில் கலந்துகொண்டார்கள். இதை நாம் ஒரு படிப்பினையாகக் கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் அவர்கள் திறப்பு விழாக்களுக்குச் சென்று இன்று மூடு விழாவில் இருக்கிறார்கள். இது மிகவும் முக்கியமானது. அமைச்சர்கள் செல்ல வேண்டிய விழாக்களுக்குச் செல்லவேண்டும். கவனிக்க வேண்டியவைகளைக் கவனிக்கவேண்டும். அமைச்சர்கள் எப்போதும் சென்னையில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட விழாக்களில் பங்கெடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒன்றை மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம் திருப்திக்காக டிது விலக்குக் கொள்கையைச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கலாமா? அல்லது அதைக் கைவிடு

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1967 மார்ச் 25]

வதா என்றால், இன்று மது விலக்குக்கொள்கை வெற்றி அடைந்து விட்டது என்று சொல்லவேண்டுமென்றால் என்ன எதிர்பார்க்கிறோம்? மனிதன் குடிக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அப்படி நிலைமை இருக்கிறதா? இல்லை. ஊருக்கு 10 கள்ளுக் கடைகள் இருக்கின்றன. அரிஷ்டம் என்ற பெயரால் எல்லா இடங்களிலும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. எல்லா இடங்களிலும் சாராயம் காய்ச்சப்பட்டு வருகிறது. பல்லாயிரக் கணக்கான ஏழை மக்கள் மது விலக்குத் திட்டத்தின் பெயரால் சிறையில் இருக்கிறார்கள். இதற்காக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வீண் விரயம் செய்யப்படுகிறது. மறு பக்கத்தில் பணக்காரர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக வேண்டிய பர்மிட்டுகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு அரசுக்குப் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நேற்றைய தினம் ஊட்டியில் நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகை நிருபர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பேட்டியில் மது விலக்கு பற்றி நல்ல முறையில் பதிலளித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன். நிதானமான அப்ஜெக்ட்டிவ் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தேன். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இதை மீண்டும் மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டியது அவசியம். நமது மனத் திருப்திக் காக ஒரு கொள்கை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அகத்தில் என்ன இருக்கிறது என்பது அல்லாமல் புறத்தில் என்ன இருக்கிறது என்ற முறையில் பார்த்து அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று நமது மாநிலத்தில் தோல் பதனிடும் தொழில் முக்கியமான தொழில். இன்றைய தினம் அந்தத் தொழிலினால் அன்னிய நாட்டுச் செலாவணி சம்பாதிக்கப்படுகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்றைக்கு தோல் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்வதில் பலபேர்களுக்கு, பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பையும் வருமானத்தையும் கொடுக்கும். தோல் பொருள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, முன்னால் இருந்த மந்திரி சபையில் அதை ஏற்படுத்தாமல் விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லும்போது, நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்வித் துறை மான்யக் கோரிக்கையில் பேசும்போது எத்தனை முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள் என்று பார்த்தோம். ஹரிஜனங்கள் பிரச்சனை முக்கியமான பிரச்சனை. அவர்கள் சாக்கடைக்குப் பக்கத்தில்கூட வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற குடிசைகளைப் பிரிக்கும் முறையில் எல்லா நகரங்களிலும் கமிஷனர்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். வேறு ஒன்றும் செய்யாவிட்டாலும் அந்தக் குடிசைகளைப் பிரிக்கவேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டு, அவர்களுக்கு அவர்களுடைய குடிசைகள் இருக்கக்

1967 மார்ச் 25] [திரு. என். வரதராஜன்]

கூடிய இடங்களை ஜாரி செய்வதா அல்லது அவர்களை வேறு இடங்களுக்கு அப்புறப்படுத்துவதா என்பதை மறு பரிசீலனை செய்யலாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

சர்க்கார் சிப்பந்திகள் சம்பந்தமாக நம் கொள்கையை ஏற்கெனவே அமல் நடத்தியிருக்கிறோம், மீண்டும் அமல் நடத்துவோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கலான பிரச்சனைகளில் கூடுமான வரையில் அவர்களுக்கு உதவியாகப் பணம் ஒதுக்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்த மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். பன்னீர்செல்வம் : பெருமதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே . . .

திரு. ந. வீராசாமி : தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிற நேரத்தில் அரசாங்கத்தால் . . .

மதிப்பிற்குரிய தலைவர் (திரு. இராம. அரங்கண்ணல்) : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. எம். பன்னீர்செல்வம் உரையாற்றுவார்.

திரு. எம். பன்னீர்செல்வம் : பெருமதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், ஆம்பூர் தொகுதியில் குடிதண்ணீர் பிரச்சனைக்காக, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சர்க்கார் திட்டத்தில் ரூ. 32,98,000 சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அந்தத் திட்டம் இன்றைய வரையில் செயல்படாமல் இருக்கிறது. ஆம்பூர் நகரத்திற்கு முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் வந்தபோது வரவேற்புப் பத்திரத்தில் இதைப் பற்றித் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறோம். அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் வந்தபோது அவர்களுக்கு அளித்த வரவேற்புப் பத்திரத்தில் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதோடு தேர்தல் நடப்பதற்கு முன்பு முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் வந்தபோதுகூட இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆம்பூர் நகர சபையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றியதாலோ என்னவோ இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படவில்லை. 40,000 ஐனத்தொகை கொண்டு, ஏழைத் தொழிலாளர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்களும், பீடித் தொழிலாளர்களும், அங்கே வாசம் செய்வதைப் பார்க்கும்போது, அவர்களெல்லாம் குடி தண்ணீர் பிரச்சனையினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஆம்பூர், பேர்ணம்பட்டு தொகுதிகளைச் சேர்க்கும் முறையில் ஒரு ஓவர்பிரிட்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று தேர்தல் நடக்கும்போது அங்கு வந்த முன்னாள் தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் பொது மேடையில் பேசினார்கள். அந்தப் பகுதி மக்கள் பாதிக்கப்பட்ட

[திரு. எம். பன்னீர்செல்வம்] [1967 மார்ச் 26]

புருக்கிற காரணத்தினால், ஆம்பூர் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேர்னும்பட்டு செல்ல வேண்டியிருப்பதாலும் பேர்னும்பட்டு தொகுதி மக்கள் ஆம்பூர் செல்லவேண்டியிருப்பதாலும், அகரம் பக்கத்தில் இருக்கிற ஆற்றில் ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்பதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசும்பட்டு பெரும்பாலும் ஏழைகள் வாழும் பகுதி. அந்த மலைப் பகுதியில் ஒரு அணை கட்டவேண்டுமென்பதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு சார்பாக வினியோகம் செய்யப் படுகிற உரங்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கிடைக்காமல், பெரிய பெரிய மில் ஒளர்கள், மிட்டா மிராசுகளுக்குத் தான் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது ரூ. 32,98,000 ஒதுக்கியும் செயல்படாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதை இந்தச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன். ஆம்பூர் நகராட்சியில் ஒரு மெம்பர் என்ற தோரணையில் கூறுகிறேன். அங்கு இன்னும் குடும்பக் காட்டு திட்டம் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. 20,000 காட்டுகள் அச்சடித்து வைக்கப்பட்ட போதிலும், இன்றுவரையில் கொடுக்கப் படாத காரணம் தெரியவில்லை. எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்குத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. இரா. சௌந்தராஜ மூப்பனார் அவைத் தலைவர் அவர்களே, முதற்கண் இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கையின் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள முக்கியமான பிரச்னை உணவுப் பிரச்னை. ஆளும் கட்சியைப் போலவேதான் மற்ற எல்லா மக்களும் உணவுத் துறையிலே முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டம் நெற்களஞ்சியம் என்று கூறப் படுகிறது. அங்கு இருக்கும் சில பிரச்னைகளை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டம் இரண்டுவித நிலங்களைக் கொண்டது. வறண்ட பூமியாகிய தெற்கு பகுதி, அதிகத் தண்ணீரின்ால் தொந்தரவு ஏற்படுகிற வடக்குப் பகுதி ஆகிய இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. காவேரி பழைய டெல்டாவில் வரக்கூடிய வடக்குப் பகுதியிலே வடிகால் வசதிக்கு சோழர் காலத்தில் எந்த முறை கையாளப்பட்டதோ அந்த முறை தான் இப்பொழுதும் நீடித்து வருகிறது. அதற்காக உலக பாங்கு கூட ஏதோ தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அவர்கள் கொடுக்கிற தொகையை நல்ல முறையில் செலவழித்து வடிகால் பிரச்னையைத் தீர்க்கவேண்டும். அத்துடன் தெற்குப்

1967 மார்ச் 25] [திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனார்]

பகுதியிலே காவேரி மேட்டூர் பிராஜெக்ட்டின் கீழ்வரும் சில பகுதிகளிலே சில இடங்களில் கடைமடை வரையில், அதாவது டெய் என்று வரையில் நல்ல முறையிலே தண்ணீர் போவது இல்லை. ஆனால், அந்த மக்கள் அதற்காக தீர்வை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் கடைமடை வரையில் தண்ணீர் பாயும் என்ற அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிமராமத்து. இப்பொழுது குடிமராமத்து பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாகச் செய்வதிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் 1961-ம் வருஷம் குடிமராமத்துத் திட்டத்தை ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக எடுத்து நல்லமுறையில் செயல்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். அந்த மாதிரியான திட்டமானது இப்பொழுது நாளடைவிலே சில சந்தர்ப்பங்களினால் வெற்றிபெறாமல் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தை எடுத்து நடத்தும்பொழுது, நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெற்றாலும், அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஊராட்சி மன்றமானது, அந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள், தலைவர் ஆகியோர் மற்றவர்கள் குறை கூறுவார்களே என்ற காரணத்தினால் அதை நல்ல முறையிலே எடுத்துச் செய்வதற்கு தயங்குகிறார்கள். பின்பு அதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு ஏற்பாடு செய்தோம். அந்தக் கமிட்டியாரும் ஊரில் கெட்ட பெயர் வாங்கக்கூடாது என்பதற்காக அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த தயங்குகிறார்கள். 1858-ம் ஆண்டு கட்டாய வேலை திட்ட சட்டத்தின் கீழே (கம்பல்சரி லேபர் ஆக்ட்) குடிமராமத்து நல்ல முறையிலே செய்வதற்கு வழிவகை செய்வது மிகவும் அவசியம்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரே ஒரு குறை. உணவு உற்பத்தி அதிகமாக பண்ணக் கூடிய பகுதிகளிலே நெல் அதிகம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பகுதியானது காவேரியினுடைய பழைய டெல்டா பிரதேசம். அந்த இடங்களிலிருந்து உற்பத்தி செய்த பொருள்களை சந்தைகளுக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்றால், தகுதியான சாலைகள் இல்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இரண்டு மைல்களுக்கு நான்கு ஆறுகள், ஒரு மைலுக்கு 10 வாய்க்கால்கள் இம்மாதிரி இருப்பதன் காரணமாக சாலைகள் அமைப்பது என்றால் மிகவும் சிரமம் இருக்கிறது. குறுகிய காலப் பயிராகிய குறுவை நெல்லை சந்தைகளுக்கு உடனடியாக எடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்றால், நல்ல சாலை வசதிகள் இல்லை. ஆகவே, பாலங்கள் கட்டவேண்டிய இடத்தில் பாலங்கள் கட்டி அல்லது ஆற்றங்கரைகள் மீது சாலைகள் அமைப்பதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுத்தால்தான், உற்பத்தி செய்த பொருள்களை உடனடியாக சந்தைகளுக்கு எடுத்துச்செல்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும், விவசாயிகளுக்கும் ஒரு உற்சாகமும் ஏற்படும்.

[திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனார்] [1967 மார்ச் 25]

அடுத்தபடியாக ஆறுகள் மேடிட்டுப் போயிருக்கிற காரணத்தினால், ஆறுகளில் தூர் எடுப்பதற்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தயாரித்து அமுல் படுத்துவது மிகவும் அவசியமாகும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சார பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன. அதற்கான கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும். அங்கே ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 60 குறைத்தபட்சமாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஸ்டேட் எலக்டிரிசிடி போர்டு ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு ரூ. 15 கட்டணம் நிர்ணயித்திருப்பதாக அறிகிறேன். ஸ்டேட் எலக்டிரிசிடி போர்டு என்ன கட்டணம் வைத்திருக்கிறார்களோ, அதே கட்டண விகிதம் என்னுடைய மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல் கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக 1958-ம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின் பிடிக்கையில் உணவு உற்பத்தி பெருகுகின்ற நேரத்தின் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல்படுத்துவதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக நமது நாட்டில் மதசார்பி லுள்ள முகம்மதியர், கிறிஸ்துவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை எதிர்த்து வருவதால், அவர்களுக்கு நல்ல முறையில், அவர்களுடைய மதக் கொள்கையிலே குறுக்கிடாத முறையில், எந்த முறையைக் கைப் பற்றவேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு அந்த வகையிலே நன்றாகப் புரியும்படி எடுத்துக்கூறி, அந்தத் திட்டத்தை நல்லதோர் திட்டமாக எடுத்து நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முற்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உர விநியோகம் பற்றி கூறினார்கள். கூட்டுறவு துறை மூலம் உரம் விநியோகம் செய்யப்படுவதிலே சில இடங்களில் நிர்வாக சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. பஞ்சாயத்துக் கூட்டுறவு மன்றங்கள் கூட இந்த உர விநியோகத்தை எடுத்துச் செய்வதற்கு முன்வரலாம்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக் கூட்டுறவு மன்றங்களில் இருக்கின்ற விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் இவர்கள் யாருடைய கட்டுப்பாட்டில் வேலை செய்கிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. என்னென்றால், இரண்டு அதிகாரிகளின் கீழ் அவர்கள் வேலை செய்வதினால், அவர்களுடைய பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்க அது சாதகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் மாவட்ட விவசாயி அதிகாரிகளின் கீழும், பஞ்சாயத்து கூட்டுறவு மன்ற ஆணையாளர்கள் கீழும் வேலை செய்வதால், அதாவது ஒரே ஆள் இரண்டு அதிகாரிகளின் கீழ் வேலை செய்வதால், யாராவது ஒருவர் கேட்டால், மற்றொருவர்

1967 மார்ச் 25] [திரு. இரா. சௌந்தரராஜ முப்பஞ்]

ருடைய வேலையை கவனிக்கிறேன் என்று மாற்றி மாற்றி சொல்லி, இம்மாதிரி அவர்களுடைய பொறுப்பை தட்டிக் கழிக்கிறார்கள். ஆகவே, எந்த அதிகாரியின் கீழ் அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டும் என்பதை திட்டவாட்டமாக நிர்ணயித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, குடிநீர் வசதியைப் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள். இருபது ஆண்டு காலமாக ஹரிஜன மக்களுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சி குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கவில்லை என்று கூறினர். அதிலும் குறிப்பாக 20 ஆண்டு காலமாக ஹரிஜன என்ற பெயர் தான் வெகுமதியாக இருந்துவருகிறது என்று கூறினார்கள். இந்த நேரத்திலே மகிழ்ச்சியான செய்தி. இந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் நான் ஹரிஜனாக பிறக்கவில்லையே. ஹரிஜனுக்கு உள்ள சலுகை நமக்கு இல்லையே என்று வருத்தப்பட்டுக் கூறியவர்கள் கூறியது பொய் என்ற உண்மையை இது எடுத்துக்காட்டிவிட்டது.

எனவே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்ன வென்றால், உணவு உற்பத்திக்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நல்ல சாலைகள் அமைத்துக்கொடுத்து உணவுப் பொருள்களை சந்தைகளுக்கு உடனடியாக எடுத்துப்போவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும், குடி மாமத்து வேலையை நல்லமுறையில் கவனித்து, நல்ல திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்றவேண்டும், குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். கண்ணப்பன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசும் வாய்ப்புக் கொடுத்த தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம், உணவுச் சிக்கலைத் தீர்க்கும் பணியில், அது சம்மந்தமான கொள்கைகளை கடைப்பிடிக்கும் நாம், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் விவசாயிகள் எப்படிப்பட்ட வசதிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள், எந்த எந்த வசதிகளை நாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிக் குறிப்பிடும்போது, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் திட்டங்கள் இன்றைய தினம் நல்ல முறையில் செயல் படவில்லை. இன்றைய தினம் எடுத்துக்கொண்டால், கிணறு வெட்ட கடன் கொடுத்தாலும் உரம் வாங்க என்று கடன் கொடுத்தாலும், அவை விவசாயிகளுக்கு விரைவில் கிடைப்பதில்லை என்கின்ற குறைபாடு இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைக் குறிப்பிடும் போது, கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்று கடன் விண்ணப்பம் போட்டால், குறைந்தது அது அல்லது எட்டு மாகங்களாவது காலம் தாழ்த்தப்

[திரு. எம். கண்ணப்பன்]

[1967 மார்ச் 25]

பட்டுத்தான் விண்ணப்பங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப் படுகின்றன. சாதாரண விவசாயி கிராமத்திலிருந்து பல தடவை அது சம்மந்தப்பட்ட அலுவலகங்களுக்குப் போய் வா, நடந்தும், பணம் செலவு செய்தும் கடன்களைப் பெற வேண்டிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைத்தாக வேண்டும். கலப்பமான முறையில் கடன்களை விவசாயிகள் பெறக்கூடிய நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரித்தான் உரம் வாங்க வேண்டும் என்றால், விவசாயி களுக்கு நியாயமான விலைக்கு எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைப்ப தில்லை. அப்படி அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய உரங்களை மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வற்புறுத்தி வாங்கி, விவசாயி களுக்குக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நீர்ப்பாசனம் சம்மந்தப்பட்ட வரையில், தோவை மாவட்டத் தைப் பொறுத்தவரையில், பெரும்பாலும், கிணற்றிலிருந்துதான் பாசனம் செய்யவேண்டும். அப்படி பட்ட கிணற்றுப்பாசனம் தான் அதிகம். அங்கே கிணற்றிலிருந்து இறைக்கும் தண்ணீருக்கு, மின்சாரத்தை உபயோகித்து, மின்சார பம்பு செட்டுகள் வைத்து தண்ணீரை இறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு இறைத்துக்கொள்ளும் மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தக் கட்டணத்தையும் குறைக்க வேண்டும். அதோடு டெபாசித் தொகை என்று இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை ரத்து செய்து விட்டு, ஓடும் மோட்டாருக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் மின்சாரத்திற்கும் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு கட்டணத்தின் மீது அதிக வரியும் போடுகிறார்கள். அதையும் குறைக்க வழி வகை செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இந்த டெபாசித் தொகையை எடுத்து விடுவதோடு, வரியையும் குறைத்து விவசாயிகளுக்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு விவசாயத்திற்கு வழங்கும் மின்சாரம் 12 மணி நேரம் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. பல்வேறு பகுதிகளிலும் இம்மாதிரித்தான் வழங்கப்படுகிறது. அதை மாற்றி விவசாயத்திற்கு என்றால், நாள் முழுவதும், 24 மணி நேரமும், மின்சாரம் வழங்கும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

பொள்ளாச்சி, உடுமலை வட்டாரத்திலே, பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு கால்வாய்கள் பூராவும் பாய முடியவில்லை. வாய்க்கால் கள் வெட்டப்படவில்லை. சென்ற 4, 5 ஆண்டு காலமாக, அந்தப் பகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தலையீட்டின் பேரிலும், இன்னும் வேறு கட்சிக் கண்ணோட்டத்திலும், வெட்டப் பட்டிருக்கும் கால்வாய்கள் பெருவாரியாக அந்தப்பகுதி கிராம வாசிகளுக்கு பயன் படாத நிலையில் வெட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அதை மாற்றி, அந்தப் பகுதி நிலங்களுக்கெல்லாம் பாயும் வகையில் அந்த வாய்க்

1967 மார்ச் 25] [திரு. எம். கண்ணப்பன்]

கால்களை சீர் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதியில் கிணத்துக்கிடையே தொகுதியின் மேற்குப் பகுதி கேரள மாநிலத்தின் எல்லையில் இருக்கிறது. அங்கே ஆயிரக்கணக்கான கிராம மக்கள் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் வசதி மிக மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அந்தப் பிராந்தியங்களைச் செம்மைப்படுத்தி, பரம்பிக்குளம் கால்வாய்களிலிருந்து பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும். கேரள மாநிலத்தில் இருக்கும் அத்தனை நிலங்களும் வளமாக செழித்துக் கொழிக்கும் அதே நேரத்தில், நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கும் நிலங்கள் தரிசாகக் கிடைக்கின்றன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பகுதிக்கு பரம்பிக்குளம் வாய்க்கால் பாசனத்தை விரிவுபடுத்தி நீர்வளத்தைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு விவசாய முன்னேற்றத்தைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று குறிப்பிடும் போது, நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருக்கின்ற அதிகாரங்களை கிராம மக்களுக்கு பயன் படும் அளவில் இன்றைய தினம் விரிவாக்க வேண்டும் என்று இந்த பஞ்சாயத்துக்களும், யூனியன்களும் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் அந்த நோக்கத்தை அந்த பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும், நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகள் நிறைவேற்றவில்லை. ஆரம்பத்திலே கொடுக்கப் பட்டிருந்த சில அதிகாரங்கள் கூட பஞ்சாயத்து யூனியன்களுடைய கைகளிலிருந்து பறிக்கப் பட்டு விட்டன. அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய கையில் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைகளை உள்படியே மக்கள் ஆட்சி மலரவேண்டும் என்பதற்காக, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும், அந்தப் பகுதியில் அமையும் யூனியன் தலைவருக்கும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களுக்கு அதிகாரங்களை வழங்க வேண்டும் என்பது அவசியம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், யூனியன் தலைவர் என்று குறிப்பிடும் போது, அந்தத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பெரும் பொறுப்பு தனிப்பட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களிடம் இருக்கிறது. அதை மாற்றி, பொது மக்களே நேரிடையாக தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைச் செயல் படுத்த வேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்களை சிறையிலிருந்து, அந்தத் தியாகிகளை விடுவிக்க உத்தரவு போட்டு விட்டார்கள். அதற்காக இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் போது பொள்ளாச்சியிலே 50-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் சுட்டுத் தள்ளப் பட்டார்கள். அதே மாதிரி தமிழகத்திலே இன்னும் பலவிடங்களிலும் சுட்டுத் தள்ளினார்கள். அப்படிச் சுடப்பட்டவர்களுடைய எண்ணிக்கைபற்றி முன்பு குறிப்பிட்டும்

[திரு. எம். கண்ணப்பன்] [1967 மார்ச் 25]

பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படித் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் மாண்டவர்களுக்கும், இன்னும், தமிழ் மொழியைக் காக்கவேண்டும் என்று தன் உடலிலே எண்ணைப் வார்த்துக்கொண்டு நெருப்பைக் கொளுத்தி விட்டுக் கொண்ட தியாகிகளை நினைவு கோரும் வகையிலும், யுத்தத்தில் மடிந்தவர்களுக்கு எப்படி நினைவுச் சின்னம் எழுப்பப் பட்டிருக்கிறதோ, அதே வகையில் இந்த தியாகிகளுடைய மறைவிற்காகவும் நினைவுச் சின்னம் சென்னை நகரிலே எழுப்ப வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே மாதிரி, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்ட காலத்திலே, துப்பாக்கிச் சூட்டினாலும், இன்னும் மற்ற வகையிலும் எத்தனையோ பேர்கள் கைகால்கள் இழந்து அங்க ஷீனர்களாக ஆனவர்கள், அவர்களுடைய குடும்பங்கள், பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப் பட்டவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திலிருந்து உதவித் தொகை வழங்க வேண்டும் என்றும், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் இந்த நாட்டின் மொழியைக் காப்பாற்றும் பணியில் இழப்புக்களைத் தாங்கவேண்டியிருக்கிறது என்கின்ற காரணத்தால், அப்படிப் பட்ட இழப்புக்களுக்கு ஈடு செய்யும் அளவிற்கு அரசாங்க உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, அரசாங்கச் சின்னம், எம்ப்ளம், அதில் இருக்கும் எழுத்துக்கள் இந்தி எழுத்துக்களிலும், அங்கிலத்திலும் தான் இருக்கின்றன. தமிழில் காணப்படவில்லை. அந்தக் குறை நம்முடைய உள்ளத்திலே இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குறையை யும் போக்கும் அளவிற்கு, அந்த சின்னத்தில் இருக்கும், "Government of Madras" என்பதையும், கீழே இருக்கும் இந்தி எழுத்துக்களையும் மாற்றி, அவற்றை தமிழிலே அமைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அவைநத்தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

முதல் பக்கம்
11-00

* திரு. கே. போஜன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இறுதித் துணை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, நம் புது அமைச்சரவை விவசாயத்திற்கு முக்கிய இடம் கொடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு விவசாயமானது முதலெலும்பு போன்று அத்தியாவசியமானதாகும். விவசாயப் பெருக்கத்திற்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டியதன் அவசியத்தைப்பற்றி கனம் உறுப்பினர்கள் பலர் பேசியுள்ளார்கள். ஆகவே, நான் அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், நீலகிரி ஜில்லாவில் பெருவாரியான மக்கள் கிழங்கு சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். நீலகிரி விவசாயிகளாகிய நாங்கள் மழையையே நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிழங்கு விவசாயச் சாகுபடி ஒப்பொழுது இரண்டுந்கெட்டான் நிலையில் இருக்கிறது. மழை

1967 மார்ச் 25]

[திரு. கே. போஜன்]

அதிகமாகப் பெய்துவிட்டால் மஞ்சப் பூசண நோயும், லேட் ப்ளைட் என்கிற நோயும் உண்டாகி கிழங்குச் சாகுபடி பாதிக்கப்பட்டு, விளைச்சல் குறைந்துவிடுகிறது. மழை இல்லாவிட்டாலும் விளைச்சல் நசித்துப் போய்விடும் நிலை இருக்கிறது. நீலகிரி விவசாய மக்கள் அதிகச் சிரமத்துடன் கிழங்கு விவசாயத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். கிழங்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரங்களையும், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும் சர்க்கார் காலா காலங்களில் குறைந்த விலையில் கொடுத்து, நீலகிரி விவசாய மக்களுக்கு உதவ முன்வரும்படியாக நான் பணிவன்புடன் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நீலகிரியில் மழை இல்லாத சாரணமாக அங்கே ஏறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அநேக சிறு விவசாயிகள் கிராமக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். உரங்களுக்காகவும், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளுக்காகவும் வாங்கின கடன் தொகையை அவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஒரிரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து அவர்கள் பட்ட கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க அவகாசம் கொடுப்பதுடன், மேலும் அவர்கள் விவசாயம் செய்ய, ஏடு வாங்க, பூச்சிக் கொல்லி மருந்து வாங்க ஆகிய இப்படிப்பட்டவற்றிற்குத் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய அரசாங்கம் கூடிய வரையில் எல்லா மக்களுக்கும் இலவசமாகக் கல்வியளிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எல்லோருக்கும் அளிக்க முடியாவிட்டால் ஏழைகளுக்கு மாத்திரமாவது இலவசக் கல்வியளிக்க சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். முடிந்தால் இந்த ஆண்டிலிருந்து புது முத வகுப்பிற்கு இலவசமாக ஏழை மக்களுக்கு—கல்லூரிக் கட்டணம் கொடுக்க முடியாத ஏழை மக்களுக்கு—மாத்திரமாவது இலவசக் கல்வி அளிக்க சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நீலகிரியைப் பொறுத்த வரையில், அங்குள்ள படுக சமுதாயத்தினர் கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். தொழிற் கல்வியிலே அவர்களுக்கு அதிகச்சலுகை கொடுத்து, அவர்களுக்கு அதிகமான இடங்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது தொழில் கல்லூரிகளில், நீலகிரியில் வசிக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று இடங்கள் தான் கொடுக்கிறார்கள். அது மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கையாகும். இப்பொழுது அநேக மாணவர்கள் படிக்க முன்வருகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் கோட்டா மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. பொதுக் கோட்டாவில் மாணவர்கள் வருவதற்கும் கூடுதலாக இருக்கிறது. வேறு ஜில்லாக்களிலுள்ள மாணவர்கள், நீலகிரியில் தங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களோ

[திரு. கே. போஜன்]

[1967 மார்ச் 25]

மற்றவர்களோ உத்தியோகத்தில் இருப்பதைக் கொண்டு, நேடிவிடி சர்டிபிகேட் வாங்கிக்கொண்டு, நீலகிரி கோட்டாஸிற்கு மனுப் போட்டு விடுகிறார்கள். அதனால், எங்களுடைய சமூகத்தினர் மற்ற சமுதாயத்தினருடன் போட்டி போட இயலுவதில்லை. அந்த முறையை நீக்கி, படுக சமுதாயத்தினர் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால், அவர்களுக்கு அதிகமான இடங்களை அளக்குமாறு அமைச்சரவையினரை நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஆசிரியர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வினால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு ஜாகை வசதியும், ஊதிய உயர்வும் கொடுக்க அமைச்சரவை ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க நம்முடைய சர்க்கார் அரும் பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். வேண்டிய நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அது நெல் விளையாத ஒரு ஜில்லா. நெல் விளையும் பகுதி என்று சொன்னால், கூடலூர் பகுதியில், ஐந்தாறு ஏக்கரில் ஏதோ கொஞ்சம் நெல் விளையும். பொதுவாக, நீலகிரியில் நெல் விளைவதில்லை. அதனால், உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு ஒரு தனிச் சலுகை கொடுத்து, நீலகிரியில் அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்படாமல் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக, நீலகிரிக்கும் கோவைக்கும் இடையே உள்ள அரிசி நடமாட்டக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிடும்படியாகவும் நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், இந்த அமைச்சரவை, அத்தியாவசியமான பொருள்களின் மீது உள்ள விற்பனை வரியை நீக்கவேண்டும். பொது மக்கள் மறைமுகமாகச் செலுத்தும் இந்த வரியிலிருந்து அவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

இந்த அவையிலே மானியக் கோரிக்கையின் மீது அன்று பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் விற்பனை வரி விலக்கு வரம்பை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, 30,000 ரூபாய் வரை விலக்கு அளித்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். இது ஒரு விஷயத்தில் நல்லதாக இருந்தாலும், மற்ற பல விஷயங்களில் எந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்காது. ஏனென்றால், விற்பனை வரியை வியாபாரிகள் தங்கள் கையிலிருந்து கொடுப்பதில்லை. உபயோகிப்போரிடமிருந்து தான் வசூலித்துக் கொடுக்கிறார்கள். மொத்த வியாபாரிகளுக்கு அதிக வரி போட்டால், சில்லரை வியாபாரிகள் மீதுதான் அவர்கள் அதைப்போட்டு வசூலிக்கிறார்கள். சில்லரை வியாபாரிகளும் பொது மக்களிடத்திலிருந்து வசூலிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. சிறு வியாபாரிகளுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதனால் பொது மக்களுக்கு ஒரு விதமான நலனும் ஏற்படாது என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

1967 மார்ச் 25]

[திரு. கே. போஜன்]

கடைசியாக, இந்தப் புது அரசாங்கத்திடமிருந்து பொது மக்கள் அநேக வதமான நலன்களையும் பலன்களையும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கை வீணா போகாமல் இருக்க, நம்முடைய அரசாங்கம் மக்களுக்கு நல்ல பலன் தரக்கூடிய திட்டங்களையெல்லாம் தீட்டி, அதன்மூலம் மக்களுக்கு நல்ல பலன்களையும் நல்ல வாழ்க்கையையும் அளிக்க அமைச்சரவை எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்கவேண்டுமென்று அவர்களை மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்தமைக்காக மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. ஜயராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறுகின்ற துணை மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதத்தில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நான் தங்களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மக்களுடைய சக்தியே மகேசுவரன் சக்தி என்பதை உணர்ந்து, அந்த அடிப்படையிலே பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு அதிகமான அளவிலே நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையிலே இந்தக் கோரிக்கையையெல்லாம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கடந்தகால ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் பாரபட்சத் தோடு சில முக்கியமான, அவசியமான திட்டங்களையெல்லாம் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் ஆலோசித்து இந்தக் கோரிக்கையின் மீது எழுகிற விவாதத்தில் ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியாகிய சேலம் நகரம் நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களை அதிகமாகக் கொண்டதாகும். இங்கே நாம் பல்வேறு காலங்களில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் பெருங்குடி மக்களுக்கிருந்த பிரச்சினைகளையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தோம். கடந்த காலத்தில் எதிர்க்கட்சியாக நாம் இருந்த நேரத்தில், கைத்தறி நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களுக்கு, அவர்களுடைய தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காக நல்ல தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தோம். ஆனால், அது அமலுக்கு வராமற்போய்விட்டது. இந்த நேரத்திலே அதை அமலுக்குக் கொண்டுவருகிற ஒரு நிலைமையை நமது அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

கைத்தறித் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில், கலர் போட்ட சேலையும், கரை போட்ட வேஷ்டியும் கைத்தறிக்கு என்று ஒதுக்கப் பட்டுப் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிடுவதால் மட்டும் கைத்தறி நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களுடைய வாழ்வு நிரந்தரமாகத் தொடர்ந்து நல்லமுறையில் அமைந்துவிடும் என்று சொல்ல

[திரு. கி. ஜயராமன்]

[1967 மார்ச் 25]

முடியாது. கைத்தறியாளர்கள் உற்பத்தி செய்கிற அத்தனை சரக்குகளும் நிரந்தரமாகத் தொடர்ந்து வெளியே விற்கப்படுகிற ஒரு ஏற்பாட்டுக்கு வகை செய்யவேண்டும். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற நல்ல பல திட்டங்களை மத்திய அரசினருக்கு வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டும். கடந்த காலங்களில் இங்கே இருந்தவர்கள் பெரிய பெரிய ஆலை முதலாளிகளை அல்லது மில் தொழிலை முழுவதுமாக ஆதரிக்கின்ற நிலையில் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இன்றைய நிலைமையில், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கும், அதிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய நெசவாளர் பெருங்குடி மக்களுக்கும் நல்லதொரு மார்க்கத்தைத் தேடித் தரவேண்டும் என்று நான் நம்முடைய அரசினருக்கு மிகவும் தெளிவாகவே வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ளுவேன். அதற்குரிய சூழ்நிலை இன்று உருவாகியிருப்பதையும் நாம் இப்பொழுது செய்தித்தாள்களிலிருந்து பார்க்கிறோம். குறிப்பாக, ஓப்ரெஞ்ச நாட்டிலே இம்மாதிரியான கைத்தறி ஆடைகளுக்கு நல்ல மார்க்கெட் நிரந்தரமாகக் கிடைக்கக் கூடும் என்பதற்காக அவர்கள் நம்மோடு ஆலோசித்து வருகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அந்த முறையில், மாநில அரசினர் தங்களுடைய தெளிவான கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட வேண்டும்.

அடுத்து, சேலம் மாநகரத்தில் முக்கியமான பிரச்சினையான பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் பற்றி கடந்த காலத்தில் இந்த மாமன்றத்தில் பலர் பேசினார்கள்; பேசிவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். ஆனால், சென்ற மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்திற்காக ஏறத்தாழ 25 லட்சம் ரூபாய் வரை மத்திய அரசினர் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். சேலம் மாநகரத்தில் பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக அந்த தொகையை ஒதுக்கி இருந்தார்கள். ஆனால், பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட 25 லட்சம் ரூபாயையும் திடீரென்று திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார்கள், அதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் கூறவில்லை. நான் சென்ற காலத்தில் நகர சபை உறுப்பினராக இருந்தபோது, அதற்கான விளக்கங்களைக் கேட்டேன். விளக்கத்திற்குப் பதில் கூட சொல்ல முன்வரவில்லை. ஆனால், “பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் இது இருக்கிறது. சேலம் மாநகரப் பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்திற்காக வருகின்ற அந்த செலவினத்திலே ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு அதிகமான அளவிலே தொகை ஒதுக்குவது அவசியமாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை. காலம் தாழ்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை நகரத்தைப் போன்று சேலம் மாநகருக்கும் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்தை உடனே அமல் படுத்த வேண்டும். ஆனால் சிறிய பகுதியான திருமங்கலம் பகுதிக்குக் இம்மாதிரி திட்டத்தை சேர்த்து இருக்கிறார்கள். கூடுமான விரைவிலே, இன்னும் அதிகமான

1967 மார்ச் 25] [திரு. கி. ஜயராமன்]

அளவிலே பணம் ஒதுக்கி, இம்மாதிரியான திட்டங்களை ஏற்று நடத்துவதற்கு இந்த மாநில சர்க்கார் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, சேலம் மாநகரிலே குடிதண்ணீர், மெயின் குழாய்கள் அமைப்பதுபற்றிய பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஏற்கனவே பலமுறை அதன் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும், இலாகா வினரையும் நேரில் சந்தித்து எடுத்துச் சொன்னோம். அங்கே முக்கியமாக நெசவாளர்ப் பெருங்குடி மக்கள் தொழிலாளர்கள் முதலியோர் அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்கிறார்கள். குடிதண்ணீர், மெயின் குழாய்கள் பற்றியவைகளை நல்ல விளக்கங்களோடு எடுத்துச் சொல்லியுங்கூட அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்குக் கொண்டுவராமல், பாரபட்ச எண்ணத்தோடு நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை இந்த அமைச்சரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். பெரிய பணக்காரர்கள் வசதி, படைத்தவர்களுக்கு அல்லாமல், சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளர்கள் எங்கெங்கு வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் இந்தக் குழாய்களை அமைத்தால் அந்த ஏழைகளுடைய குடிதண்ணீர் பிரச்சினை எளிதில் தீரும். அதன் மூலம் ஏழைகளுடைய துயரம் தீரும் என்பதை இந்த அமைச்சரவைக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம் மக்கள் தொகை அதிகமாக ஆகி, நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிற நேரத்திலே குறிப்பாக குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் நல்ல திட்டந்தான். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருகின்றபோது, இடையிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. பல்வேறு எண்ணங்களோடு அங்கே இருக்கும் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, நான் நேரிடையாகச் சென்றிருந்தபோது, ஒரு டாக்டர் ஒரே நாளில் தூற்றுக்கு அதிகமான நபர்களுக்கு ஆபரேஷன் செய்திருக்கிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் நல்ல திட்டமாதலால் அதை நான் முழுக்க முழுக்க ஆதரிப்பவன். இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அமல்படுத்துகிறார்கள். திட்டம் நடைமுறையில் வரும்போது இங்குமங்கும் சில சிக்கல்கள் ஏற்படும். இந்தத் திட்டத்திலே எண்ணம் நல்லதாக இருப்பதால், நிச்சயமாக இந்தத் திட்டத்தை, நமது மாநில சர்க்கார் மீண்டும் புனரமைப்பு செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவு நாட்டு உயர்வு என்று சொல்கிறோம். இந்த கூட்டுறவு மூலமாகத்தான் ஏழை அல்லது எளிய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் முன்னேற முடியும். கூட்டுறவு என்ற நாட்டு உயர்வு ஏழை மக்களுடைய பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் என்ற சித்தாந்தத்தை நாம் நடைமுறையில் கொண்டு வர வேண்டும். இது நாட்டுக்குத் தேவை என்று எடுத்துச் சொல்கின்ற, நோக்கிலேதான், அந்தக் கூட்டுறவு நிலையங்களில், நிர்வாக ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்பது நமக்கு வருத்தத்தை

[திரு. கி. ஜயராமன்]

[1967 மார்ச் 25]

அளிக்கின்றது. அந்த முறையில் சேலம் நகரத்திலே ஒரு பெரிய கூட்டுறவுச் சாலை இருக்கின்றது. அதில் நடந்துள்ள பல ஊழல் களைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் அதிகார பூர்வமாக, ஆணித்தரமாக, பல நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கூட்டுறவுச் சாலையின் நிர்வாகம் சீர்கேடு அடைந்துவிட்டது அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பாழாக்கப்பட்டுவிட்டது என்று ஆதாரப்பூர்வமாக எடுத்துச் சொல்லியுங்கூட, அதை மறு பரிசீலனை செய்வதற்குக்கூட எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கடந்த காலத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த மக்கள் ஆட்சி மூலமாகத்தான் நீதி ஏற்படும் என்ற அடிப்படையில் இந்த புதிய அமைச்சரவை இந்த கூட்டுறவுச் சாலைகளின், சொஸைடிகளின் நிலைமைகளை நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவுச் சாலையில் சர்க்காருடைய உத்தரவுகளுக்கு மாறாக, விதிமுறைகளுக்கு எதிராக சஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்ட் என்ற பெயரில் தற்காலிகமாக ஒரு கணக்கு மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் பெயரிலே, அமைச்சர்கள் பெயரிலே எடுத்துச்செல்கின்ற துணிகளை சஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்டில் எழுதி வைத்துவிடுகிறார்கள். சஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்ட் என்பது கூட்டுறவு எண்ணத்திற்கே விரோதமானது, மாறானது. சஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்டை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவராமல் தடுக்க சர்க்கார் உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கலந்து செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதேமாதிரி, கூட்டுறவு முறையில் ரிபேட் கொடுக்காத காலங்களில், சஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்டில் உள்ள சாக்குகளை, ரிபேட் கொடுக்கின்ற நாட்களிலே கணக்குக் கொண்டு வந்து அதற்கும் சேர்த்து ரிபேட்டுகளை வாங்குகிறார்கள். இது விதிமுறைகளுக்கு முரணானது. இம்மாதிரி தனிப்பட்டவர்களின் எண்ணத்திற்கு ரிபேட்டுகளை கொடுப்பதை நிறுத்தி, நிச்சயமாக அதை மீண்டும் புனராலோசனை செய்து உடனடியாக அவைகளுக்குரிய எல்லாப் புத்தகங்களையும் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவு நாட்டுக்குச் சிறந்தது என்பதைச் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவின் உணர்ந்து தக்கவிதமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும், தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாம் பல்வேறு நிலைமைகளில் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். மாநில அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகள், மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களோடு ஒரே சம நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், மாநில அரசு ஊழியர்கள் சம்பள உயர்வு பற்றியும், அவர்களுக்கு 'சிட்டி காம்ப்ன்ஸேடரி அலவன்ஸ்' கொடுப்பது பற்றியும் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். சிட்டி காம்ப்ன்ஸேடரி அலவன்ஸ் அவசியமாகக் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு படியாகும். மத்திய அரசு சிப்பந்திகள் சம்பளத்திலும், பஞ்சப் படியிலும் உயர்ந்திருக்கிறார்கள். மேலும் முக்கியமாக இந்தத் தொகை தலைநகரத்திலே நாளுக்குநாள் விலைவாசிகள் அதிகமாக

1967 மார்ச் 25] [திரு. கி. ஜயராமன்]

ஏறிக்கொண்டு செல்லும் காலத்தில் சிட்டி காம்ப்ஸ்ஸேடரி அலவன்ஸ் ஓர் அவசியமான படியாகும். மத்திய அரசினர் 'பேஸிக் பே'யில், அடிப்படைச் சம்பளத்தில் 12 சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி, எல்லாவற்றிலும் நமக்கே பற்றாக்குறை வரவு செலவுத்திட்டத்தில் அதிகமாக இருக்கும் காரணமாக, மாநில அரசாங்கத்தார் ஓரளவு 6 அல்லது 8 சதவிகிதம் கொடுத்தால், அது மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு ஒரு பெரிய காமதேனுவாக அமையும்.

அதேமாதிரி, நம்முடைய சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பிற்பட்ட ஒரு மாவட்டம். இந்த மாவட்டத்தில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கு இயற்கை வளங்கள் இருந்தும் சரியான முறையில் சென்ற காலத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. தம்முடைய ஆட்சியின் ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே சிறுவகைத் தொழில்கள் நிறுவுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையெல்லாம் நம்முடைய அரசினர் மேற்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய அரசினர் பொதுமக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளையெல்லாம் மனதில் கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மொத்தமாக எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யச் சொல்கிறீர்கள். அல்லது பிழையின்றி ஒரு காரியத்தை முடித்துத் தாச்சொல்கிறீர்களா என்று கூறும் நமது அண்ணா அவர்கள் எப்போதும் மிக ஐக்கிரதையாக, எதைச் செய்வதாலும் அது நாட்டு மக்களுக்கு அதிகப் பலனைத் தரும் விதத்தில் செய்து தருவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். பற்றாக்குறை உணவுப் பிரச்சினையை படிப்படியாகத்தான் தடுக்க முடியும். மத்திய சர்க்காரிலே உணவு அமைச்சராக இருப்பவர், நாடு பூராவிற்கும், நேஷனல் ஃபுட் பட்ஜெட்டைப் போடுவதற்கு எவ்வளவோ முயன்றும் முடியவில்லை. அதற்குத் கூட தேசிய உணவு பட்ஜெட்டை எப்படி அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதைச் சிந்தித்து ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க முடியாத ஒரு நிலைமையைத்தான் நாம் இன்று காண்கிறோம். இங்கே ஏற்கெனவே பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இன்னும் கொள்முதல் தேவையாக இருக்கிறது. உணவு விஷயத்தில் மிகுந்த பற்றாக்குறை ஏற்படும். முக்கியமாக இந்தப் புதிய அமைச்சரவை மத்திய சர்க்காரோடு உறவு கொண்டு பல்வேறு உதவித் தொகைகளையும் கடன்களையும் பெற்றுத் தருகின்ற நிலவரத்திலே புதிய பட்ஜெட்டிலே வகை செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்காரின் நிதியமைச்சர் அவர்கள் உணவுக் கொள்முதல் திட்டத்திற்காக மிகக் குறைவாக தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் சுமார் 10 லட்சம்தான் கிடைக்கும் என்று சாதாரண கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அவைகளை மாற்றுகின்ற வகையிலே மாநில அரசு வழி காணவேண்டும். உணவுக் கொள்முதலிலே இன்னும் நெருக்கடி ஏற்படும். இந்த நெருக்கடி இருக்கின்ற நேரத்தில் நம்முடைய எதிர்க்கட்சிக்காரர்

[திரு. கி. ஜயராமன்]

[1967 மார்ச் 25]

களும் கட்சி பாகுபாடின்றி, மத்திய சர்க்காரிடத்திலே தங்களுடைய நேசக்காரங்களை நீட்டி, வருங்காலத்தில் நம்முடைய உணவுக் கொள்முதல் திட்டம் திருப்தியாக நடைபெற ஒத்துழைத்து, நாட்டில் நல்லாட்சியை ஏற்படுத்த பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

* திரு. பி. ஜயராஜ் : மதிப்பிற்குரிய இடைக்காலத் தலைவர் அவர்களே, 1966-67 ஆண்டிற்கான துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். இன்றையத் தினம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற அரசாங்கம் விவசாயத்திற்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகின்றது : காரணம் இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் எல்லோருக்கும் உணவு தேவைப்படுகிறது. அதுவும் ராஜ்யத்தில் உள்ள மற்ற மாவட்டங்களுக்கு எல்லாம் உணவு அளிக்கின்ற மாவட்டமாக இருப்பது தஞ்சை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏ.டி.டி. 27 ரக விதை பயிரிடப்பட்டதன் காரணமாக அதிக அளவுக்கு உற்பத்திப்பெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகவும் அது மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு உணவு அளிக்கின்ற ஜில்லாவாக இருக்கிற காரணத்தினால் எந்த அளவுக்கு நிர்ப்பாசன வசதி தங்கு தடையின்றி அங்கே கிடைக்கச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மேலும் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

அதோடு எங்கள் மாவட்டத்தில் பல தேவஸ்தான நிலங்கள், படங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. திருச் செட்டாங்குடி, திருப்பகலூர் போன்ற தேவஸ்தானம் போன்ற எங்கள் பகுதியில் உள்ள தேவஸ்தான நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், தனியார் நிலத்தில் விளைவிப்பதை விடக் குறைவாகத் தான் இன்று விளைவிக்கப்பட்டு வருகிறது. காரணம் அந்த தேவஸ்தானங்கள், மடங்களில் உள்ளவர்களுக்கு போதுமான அக்கறை இல்லை. எப்படி கோயில் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்காக நாம் தனியாக எஞ்ஜினியர் போட்டிருக்கிறோமோ அதுபோல தேவஸ்தானங்கள், மடங்கள் இவற்றுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலும் கூட அதிகமாக விளைவிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள நாம் தனியாக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைக் கூடப் போடலாம். அடுத்து, இந்தக் கோயில் நிலங்கள், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இவற்றை ஃபார்மிங் சொஸைடியின் கீழ்க் கொண்டுவந்தார்கள். தனிப்பட்டவர்களின் நிர்வாகத்தில் விடப்பட்டதால், அந்தத் திட்டம் தோல்வியுற்றிருக்கிறது. ஃபார்மிங் சொஸைடியில் 250 ரூபாய் கொடுப்பது அதில் 125 மானியம், 125 கடனாகக் கொடுப்பது, இதை ஐந்து வருடம், பத்து வருடத்தில் தருவது என்றெல்லாம் ஏற்படுத்தியும்—இதன் தோல்விக்கான காரணத்தைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து—இந்த நிலங்களில் எல்லாம் எப்படி அதிகச் சாகுபடியை ஏற்படுத்தலாம் என்று கவனிக்க வேண்டும். அப்பொழுது இன்னும் நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

1967 மார்ச் 25]

[திரு. பி. ஜயராஜ்]

இப்போது எங்கள் மாவட்டத்தில் பம்பு செட்டுகள் வழங்கப் பட்டு வருகின்றன. அவை நல்லமுறையில் வேலை செய்கின்றன. மேலும் பம்பு செட்டுகள் வைக்க முன் வருகிறவர்களுக்குக் காலதாமதம் இன்றி பம்பு செட்டுகள் வழங்கவேண்டும். வடிபூனைக் குழாய்க் கிணறுகளை ஏற்படுத்துவது என்றால் செலவு அதிகம் ஆகிறது. ஆகவே, தண்ணீர் எடுத்துக் கொடுக்கின்ற வரையில் ஆகும் செலவை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மேலும் இன்றையதினம் எங்கள் மாவட்டத்தில் தனியாரிடம் மின்சார விநியோகம் விடப்பட்டிருப்பதனால் மின்சார விஸ்தரிப்பு வேலை நல்லமுறையில் நடைபெறவில்லை. மற்ற இடங்களில் மின்சார போர்டார் எப்படி தனியாரிடம் இருந்து மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொண்டார்களோ அதுபோல எங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் தனியாரிடம் இருக்கும் மின்சார விநியோக கம்பெனிகளை—மின்சார போர்டாரே மேற்கொண்டாக வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாய உற்பத்திக்கு மிக உதவியாக இருக்கும். பொதுவாக, இன்றையதினம் விவசாய உற்பத்தி நல்ல முறையில் பெருகவேண்டும் என்று சொன்னால் விவசாயத்துறை, மின்சாரத் துறை, கூட்டுறவுத்துறை ஆகிய மூன்றும் இன்னும் நல்ல நெருங்கிய முறையில் இணைந்து செயலாற்றவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஜூலை மாதத்தில் விவசாய வேலை ஆரம்பிக்கிறது என்றால் அப்போதே கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக, மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி மூலம் உரம் விநியோகிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரத்தை விநியோகம் சொந்தாலே உணவு பற்றாக்குறை நாட்டில் குறையும். புள்ளிவிவர கணக்கில் கூட இப்போது இருக்கிற புள்ளி விவரங்களை நம்பலாமா என்கிற கேள்வி எழுகிறது. என்னைக் கேட்டால் நன்றாக சாகுபடி செய்துள்ள நிலத்தின் ஒரு பகுதியை ஒரு செண்டு நிலப்பகுதி அறுவடை செய்து அந்த அளவில் கணக்கைப் பார்ப்பதைவிட ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று அறுவடை செய்து விளைவைப் பார்த்து கணக்கெடுப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உணவு உற்பத்தித் துறையில் உண்மையிலேயே நல்ல வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமென்றால் விவசாய அமைச்சர், கூட்டுறவு அமைச்சர் நிர்ப்பாசன அமைச்சர் ஆகியோர்கள் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டும். நேற்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல 'கண்ணன் தின்னும் பண்டம் வெண்ணை' என்கிற கதையைப்போல தெனாலிராமன் கதையைப் போல எதையாவது சொல்லி திசை திருப்பிவிடாமல்—தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் உர விநியோகத்திற்கு சீரான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். பம்பு செட்டுகளை இன்னும் அதிகம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தப் பகுதியில் உள்ள மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை மின்சார போர்டாரே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பன போன்றவற்றை வற்புறுத்தி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1967 மார்ச் 25]

* திரு. சொ. கோவிந்தராசன் : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-க்கான இறுதி துணை மானியக் கோரிக்கையின் மது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு தாங்கள் அனுமதி தந்ததற்காக நன்றி மன்றத்தினருக்கும் என் வணக்கம். எனக்கு முன் பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். உணவுத் துறையில் விவசாயிகளுக்கு உரம் வழங்குவது சில நேரங்களில் சரியாக செயல்படவில்லை என்றும், அதனால் விவசாயம் செம்மையாக நடைபெறவில்லை என்றும் கூறினார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்போது அதில் கால் பகுதி உரமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவு இருக்கிறது. உரமாகக் கொடுக்கப்படும் கால்பகுதி பிண்ணாக்கும், உரப்பொடியும் கலந்து கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் பிண்ணா பிண்ணாக்கை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்று தடை வந்ததின் காரணமாக உரப்பொடியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி கொடுக்கப்படும் உரமானது உருப்படியாக காலா காலத்தில் கொடுக்கப்படாமல் அறுவடை சமயத்தில் கொடுக்கப் படுவதால் அதை வாங்குகிற விவசாயிகள் வெளியில் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் தான் உரம் ப்ளாக் மார்க்கெட்டிற்கு வந்து விடுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல. ரிசர்வ் பாங்கில் இருந்து, சென்னை மாவட்ட கூட்டுறவு பாங்குகளுக்கு பணம் கொடுப்பது, அதில் இருந்து மாவட்ட கூட்டுறவு பாங்குக்கு பணம் கொடுப்பது, அதில் சங்கங்களுக்கு கடன் கொடுப்பது, அவர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது என்கிறபோது ஒவ்வொரு பர்சென்டாக வட்டி விகிதம் கூடி விடுகிறது. மாவட்ட கூட்டுறவு பாங்குகளை (சங்கங்களை) சென்னை மாவட்ட பாங்குகளின் ப்ராஞ்சாக வைத்துக் கொடுத்தால் ஒரு பர்சென்டாவது குறைந்த வட்டியில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அமைச்சரவை ஏழை எளியவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்வதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தால் ஒரு சில கோரிக்கைகளை நான் இந்தச் சபையின் முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன். மதுரை மத்திய தொகுதியில் மாப்பாளையம், திடீர்நகர், மேலவாசல், சுப்பிரமணியபுரம், செல்லூர், ஆத்தோரப் பகுதிபோன்ற பகுதிகளில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களை அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு, தகுந்தபடி பிரித்துக் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டும். மதுரை திருப்பரங்குன்றம் செல்லும் சாலை யில் ரயில்வே பாதைக்கு மேல் ஒரு பாலம் அமைப்பதை நான்காவது திட்ட காலத்தில் எப்படியாவது செயல்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்று அலங்காநல்லூர் சமீபத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அது செயல்பட்டு வந்திருப்பதில் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பல ஊழல்களுக்குக் காரணமான அந்த போர்டை மாற்ற வேண்டுமென்று காங்கிரஸ்காரர்களே

1967 மார்ச் 25]

[திரு. சொ. கோவிந்தராசன்]

முயற்சி எடுத்தும் கூட நடைபெறவில்லை. இன்னும் அந்த போர்டு தான் இருந்து வருகிறது. 31-3-1967-ம் தேதியுடன் அந்த போர்டின் பதவிக்காலம் முடிகிறது; அவர்கள் அந்த ஆலையை மூடு விழா நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் மறுபடியும் அதிலே இடம் பெற முடியாதபடி செய்யவேண்டும்.

கூட்டுறவு முனைகளில் உதவி செய்வதில் லாரி உரிமையாளர் சங்கங்களுக்கு இதுவரை சலுகை காட்டப்படவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளாக அதைப் பற்றி சிந்தனை செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேட்டுப்பாளையத்திலே நீலகிரி கோவாப்பரேடிவ் ஆட்டமோபைல் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கம்பெனி என்ற ஸ்தாபனம் 25 மெம்பர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டு இன்று 1,100 பேர்கள் அளவுக்கு உயர்த் தப்பட்டு 20 லட்சம் ரூபாய் டர்ன் ஓவரில் நடந்து வருகிறது. நான்கு பகுதிகளில், கோயம்புத்தூர், மேட்டுப்பாளையம், ஊட்டி, பெள்ளாச்சி ஆகிய பகுதிகளில் நல்ல லாபத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் இதுமாதிரியான ஸ்தாபனங்களை உண்டாக்கிக் கொடுப்பதால் லாரி உரிமையாளர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இவை லாபத்தில் ஓடுகின்றன என்ற நிலை ஏற்பட்டவுடன் திருச்சி மாவட்டம், திருச்செங்கோடு, சேலம் போன்ற இடங்களில் கோவாப்பரேடிவ் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கம்பெனிகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். திருச்சியிலே நல்ல லாபம் கிடைத்திருக்கிறது.

லாரி என்றாலே அவர்கள் ரோட்டிலே போகும்போது ஏற்படுகின்ற இன்னல்கள் ஞாபகம் வருவதாக போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக ஞாபகம். லாரி வருகிறது என்று சொன்னாலே பயங்கரமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த லாரிகளை நடுவழியிலே நிறுத்தி சோதனை போடுவதற்குரிய அதிகாரம் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் அவர்களுக்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமே இருக்கக்கூடிய நிலையில் போலீஸ்காரர்கள் ஆங்காங்கு லாரிகளை நிறுத்தி தொந்தரவு கொடுக்கின்ற காரணத்தால் லாரிகளை அவர்கள் மிகவும் வேகமாக ஓட்டிச் சென்று அந்தக் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதோடு மொபைல் கோர்ட் என்று சொல்லி லாரிகள் அங்கே வெகு நேரம் காத்திருக்கக்கூடிய காரணத்தாலும் அவர்கள் அந்த நேரத்தைச் சரிக்கட்ட வேகமாகச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த மாதிரி நிர்ப்பந்தங்கள் இல்லையெனில் லாரிகளை நிதானமாக, ஒரே சீராக ஓட்டிச் செல்ல முடியும். இன்று லாரி உரிமையாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு லாரிக்கு பல உரிமையாளர்கள், அது வாங்கியதிலிருந்து கணக்குப் பார்த்தால் 20 உரிமையாளர்கள் வரை கூட செல்லும். அந்த அளவுக்கு அது தைமாறியிருக்கும். அதற்குக் காரணம் அந்த உரிமையாளர்களிடம் முதல் அதிகம் இல்லாததும், நஷ்டம் வருவது, விபத்துக்கள் ஏற்படுவது போன்றவைதான். அப்படிப்பட்ட லாரி உரிமையாளர்கள் போலீசாரின் இடையூறுக்கும், மொபைல் கோர்ட்டு இடையூறுக்கும் ஆளாகாத வண்ணம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க

[திரு. சொ. கோவிந்தராசன்]

[1967 மார்ச் 25]

வேண்டும். சாதாரணக் குற்றங்களுக்குக் கூட லாரி உரிமையாளர்களுக்கு, டிரைவர்களுக்கு பிடிவாசண்டு கொண்டு வரப்பட்டு பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள். அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்கள் எல்லாம் ஏற்படாதவாறு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன்பாக விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பல மெம்பர்கள் பல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். நானும் சில கருத்துக்களைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தேசம் முழுவதும் உணவுப் பிரச்சினைதான் பல வருஷங்களாக இருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தும் கூட இன்னும் அந்தப் பிரச்சினை வெற்றிகரமாகத் தீர்க்கப்படவில்லை. இந்த நேரத்திலே புதிய அமைச்சரவை தமிழகத்திலே பதவி ஏற்றிருக்கிறது. புதிய அமைச்சரவை இந்தப் பிரச்சினைக்குச் சரியான முறையில் தீர்வு காண்பார்கள் என்ற மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். கிராமப்புற மக்கள், இந்த அமைச்சரவை உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையில் இருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற உதவிகள், சலுகைகள் தற்போது விவசாயிகளுக்கு நோடியாகக் கிடைக்கும் நிலைமை இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவோ, அரசாங்கத்தின் மூலமாகவோ கொடுக்கப்படுகின்ற உதவிகள் காலாகாலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. மூன்று விவசாயிகளுக்கு நீண்ட காலக் கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. தற்போது குறுகிய காலக் கடன்கள் என்ற பெயரில் கொடுக்கப்பட்டு மூன்று மாதத்தில் வருலிக்கிற நிலை இருக்கிறது.

(மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

உத்தை வாங்குவதற்கு விவசாயிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் பத்து நடை நடக்க வேண்டியிருக்கிறது, விவசாயிகள் குறுகிய காலக் கடனைப் பெற்று உரங்களையோ அல்லது பூச்சி மருந்துகளையோ வாங்குவதற்குள் காலதாமதமாகி விடுகிறது. இந்தக் கடனை வாங்காவிட்டால் என்ன என்று விவசாயிகள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நீண்ட காலக் கடனைக் கொடுப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுக்க, ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் தங்களுடைய புதிய கிணறுகளுக்கோ, பழைய கிணறுகளுக்கோ மின்சாரம் வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். மின்சார இலாகாவில் டிரான்ஸ்பார்மர்கள் இல்லாமல் இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக இழுத்தடிக்கப்படுகிறது. கோவை ஜில்லாவில் பல்லடம் தாலுகா போன்ற இடங்களில் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படவில்லை.

1967 மார்ச் 25] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

காரணம் எலக்ட்ரிசிட்டி டிப்பார்ட்மெண்டார் டிரான்ஸ்பார்மரில் லோட் இல்லை, கான்ட் இல்லை என்று காலதாமதம் செய்வதால் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதை நீக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். மின்சார இலாகா மினிமம் டெபாசிட் என்று வசூலிக்கிறார்கள். ஏற்கனவே விவசாயிகள் தாங்கள் ஓட்டிக் கொண்டிருப்பதற்கு மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்கிறார்கள். 10 ஹார்ஸ் பவர் வைத்திருந்தால் ஆண்டுதோறும் கிட்டத்தட்ட 1,000 ரூபாய் வசூல் செய்யும் அளவிற்கு மின்சார இலாகா டெபாசிட் வசூல் செய்கிறார்கள். இது மிகவும் அநியாயமானது. இதை ரத்து செய்வதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடி தண்ணீர் வசதி, பல கிராமங்களில் கிடையாது. இப்போது தேர்தல் முடிந்த நேரம். குடிநீர் பிரச்சினை ஒவ்வொரு பொதுத் தேர்தலிலும் கிளப்பப்பட்டு வருகிறது. 19 ஆண்டுகளாக காங்கிரஸ் அரசு சிலவிடங்களில் குடிநீர் பிரச்சினைக்கு வழி செய்திருக்கிறார்களே தவிர பலவிடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி ஹரிஜனங்கள் வசிக்கும் பகுதிகளுக்கும், மற்றப் பகுதிகளுக்கும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான எல்லாவித நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ள முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தி கொள்முதல் தீவிரத் திட்டத்தின் அடிப்படை யில் இப்போது கொள்முதல் திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மீண்டும் லெவி முறையைக் கொண்டுவந்து, மீண்டும் ரேஷன் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவருவது என்று சொல்லப் படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் மக்களுக்கு ரேஷன் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு குடும்பக் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றின்மேல் தானியங்கள் வழங்குவது கிடையாது. ஏதோ கொடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஐந்தாறு மாதங்களாக அவர்களுக்கு தான்யம் கிடைப்பதில்லை. முக்கிய நகரங்களில் ரேஷன் திட்டம் அமுலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக்கிய நகரங்களில் உள்ளவர்களுக்கு அமுலாக்கி பாக்கியுள்ளவர்களுக்கும் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுத்து ரேஷன் சரியாக கிடைக்காமல் செய்வது பாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். ஒன்று, திட்டத்தை அமுலாக்க வேண்டுமென்றால், கிராம மக்கள் எல்லோருக்கும் அமுலாக்கும் திட்டம் இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், பூர்ணமாக அமுலாக்குவதில் சிரமம் இருக்குமானால், தானிய விநியோக முறையைத் தளர்த்தி எல்லையோரப் பகுதிகளில் மட்டும் வைத்துக் கொண்டு, பிற பகுதிகளில் ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் விட்டு விடுவது நல்லது. குடும்பக் கார்டு முறையில் கிராமங்களில் சிலவிடங்களில் அரிசி கிடைக்காமல், சிலவிடங்களில் வாங்கிக்கொண்டும் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. ஒன்று, பூர்ணமாக ரேஷனை அமுலாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் சதவ மக்களுக்கும் உணவு தான்யம் கிடைக்கும்படி அதை அமுல் செய்யவேண்டும்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1967 மார்ச் 25]

இல்லையென்றால், ரேஷன் திட்டத்தை எல்லையோரப் பகுதிகளில் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மற்றவிடங்களில் ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா போகிறதில் உள்ள கட்டுப்பாட்டை தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குப் பிரச்சினை ஒரு பெரிய பிரச்சினை யாக இருக்கிறது. அண்டை மாநிலமாகிய கேரளாவில் அதை எடுத்து விடப் போவதாகக் கூறுகிறார்கள். அதுபற்றி ஒன்றை விளக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சாராயம் போன்ற வற்றை விட்டு விட்டு, கள் குடிக்க அனுமதிப்பதில் தவறில்லை என்று மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். கள் குளிர்த்தியான ஒரு பானம். உஷ்ணத்தைப் போக்கக் கூடியது அது. இப்போது பதநீர் விற்கிறார்கள். ஆகவே கள் குடிப்பதில் தப்பு இல்லை. அதைக் குடிப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கிராம மக்கள் கூறுகிறார்கள். மில் பிரதேசங்களில் கூடிய நோய் பரவி வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 45 சதவிகித மக்களை அந்த நோய் பீடித்திருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு சரியான ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லை. அதற்குரிய வசதிகளும் இல்லை. கள் குடித்தால் குணம் ஏற்படுகிறது என்று தொழிலாளர்கள் மறைமுகமாக குடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தொழிலாளர்களைக் கேட்கிறபோது அவர்கள் சொல்கிறார்கள். திருட்டுத்தனமாக கள்ளை வாங்கிக் குடிக்கிறோம். அதனால் குணம் ஏற்படுகிறது என்று கூடச் சொல்கிறார்கள். பண்டைக் காலத்தில் இருந்தே இந்தப் பழக்கம் இருந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது என்று புராணங்கள், சாஸ்திரங்கள் இவற்றில் எல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, குளிர்த்தியான பானம் இது. இது உடம்பிற்கு நல்லது என்பதால் கள் குடிப்பதற்கு அனுமதிப்பதில் தவறில்லை என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். சாராயம் போன்றவற்றை அனுமதிக்கக் கூடாது. அகனால் கேடு விளைகிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை மறப்பிரிவினை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்லடம் தொகுதியில் பிரசவ ஆஸ்பத்திரி இல்லை என்று மக்கள் குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து 25 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள கோவை நகரத்திற்குத்தான் பிரசவத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் 15 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள திருப்பூருக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பல்லடம் நகரம் பெரிய நகரமாகும். ஆகவே, அங்கு ஒரு பிரசவ ஆஸ்பத்திரி அமைத்துக் கொடுப்பதற்கான முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெசவாளர் பிரச்சினை. இது தேசத்தில் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. எவ்வளவு அலைந்தாலும் ஒரு குடும்பக் திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 கூட வருமானம் கிடைப்பதில்லை. அவர்களின் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கான முயற்சியை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னின்ன ரகத் துணிகளைத்தான் நெய்ய வேண்டும் என்று

1967 மார்ச் 25] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

வைத்து, அதற்கான மார்க்கெட்டைப் பிடித்து அந்தத் தொழிலுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் குறிப்பிட்ட ரகத் துணிகளை அவர்களுக்கு ஒதுக்குவதால் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும். அதற்கு வேண்டிய நிலையை அரசு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை பற்றி சில விஷயங்கள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆலை முதலாளிகள் லாபம் இல்லை. நஷ்டம் வருகிறது என்று காரணம் காட்டி சில ஆலைகளை மூடி விடுகிறார்கள். தொழிற்சாலைகளை மூடுவதினால் நாட்டின் பொருளாதாரமும் பாதிக்கப்படுகிறது. உற்பத்தியும் பாதிக்கப்படுகிறது. உற்பத்தி பாதிக்கப்படாமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறபோது, அதன் பேரில் சமாதானம் செய்து வைப்பதற்குத்தான் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதே தவிர, அதை திரும்ப எடுத்து நடத்தச் சொல்ல சட்டப்படி அதிகாரம் இல்லை என்று சென்ற அரசு சொல்லிவிட்டது. அதன் காரணமாக சென்ற ஒன்றரை ஆண்டு காலத்தில் பத்தாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் வாழ்விழந்திருக்கிறார்கள். ஆலைகளை மூடினால் அதை எடுத்து நடத்துங்கள் என்று சொல்ல சட்டப்படி அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டதொரு நிலை இருக்குமானால், என் அரசுக்கு அந்த அதிகாரத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலைகளை மூடி விடுவது என்பதை தனி நபர்களின் இஷ்டத்திற்கு விடுவதால் இந்த நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எப்படியோ ஆலையை ஒட்ட முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். லாபம் இல்லை என்று கண்டவுடன் அதை மூடுவதற்கு யத்தனிக்கிறார்கள். நஷ்டம் வருகிறது எனக் கண்டால் ஒன்றில் அரசே அந்த ஆலையை ஏற்றெடுத்து நடத்த வேண்டும். இல்லையெனில் அரசு, முதலாளிகள், தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் மூன்று பேர்களும் சேர்ந்து எடுத்து நடத்த முயற்சித்தால், பல பிரச்சினைகளைத் தவிர்க்க முடியும்.

இன்று பெரும் பிரச்சினையாகவுள்ளது, உணவுப் பிரச்சினை. உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் இந்த அரசு என்று மக்கள் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு துறையில் அவர்கள் கேட்கிற பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொடுக்க அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. மார்ட்டின்: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. மார்ட்டின்]

[1967 மார்ச் 25]

இந்தச் சபையில், இந்தக் கூட்டத் தொடரில் பல அங்கத்தினர்கள் தற்போது ஆட்சியிலிருக்கும் அமைச்சரவை தன்னுடைய செலவைக் குறைத்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் பெரிய கார் இல்லாது, சின்ன கார் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். சம்பளத்திலிருந்தும் 500 ரூபாய் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

தேர்தலுக்கு முன்பு 12-2-1967-ல் முழுப் பக்க விளம்பரத்துடன் ஒரு பத்திரிகை தமிழ்நாட்டில் வந்தது. முழுப் பக்க விளம்பரத்துடன் வந்த பத்திரிகையை, அது சினிமா விளம்பரமோ என்று எண்ணிப் பார்த்தேன். அப்படிப் பார்த்தபோது அங்கே “அண்ணாவின் உறுதிமொழிகள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி உடனே கொடுப்போம் விவசாயத்திற்கு கொல்லை இல்லாதபடி மற்ற பண்டங்களின் விலைகளைக் குறைப்போம்; விலைவாசிகளைக் குறைக்கும் வரையில் சம்பளம் வாங்காமல் மந்திரி வேலை பார்ப்போம்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. மற்ற இரண்டு உறுதிமொழிகளை விட்டுவிட்டு, மூன்றாவது உறுதிமொழியைப் பற்றி மட்டும் இந்தச் சபையில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தப் பத்திரிகையானது அரசியலையும், அதோடு ஒரு பக்கத்தில் அணங்குகளின் கவர்ச்சிகரமான படங்களையும் ஏந்தி உலவி வரும் பத்திரிகை. நாட்டில் அரசியலில் மாறுதலை ஏற்படுத்திய பத்திரிகை என்று அதைப் பலர் கூறுகிறார்கள்—இருக்கவும் செய்யலாம். அந்தப் பத்திரிகை உண்மையைத் தவிர பொய் ஒரு நாளும் வராது என்று சிந்திப்பவர்களின் செய்களைக் கொடுக்கும்போது கிழே எழுதும். அந்தப் பத்திரிகையின் பெயர் என்ன என்றால், அதுதான் ‘சினத்தந்தி’. இந்த அறிக்கை வந்தது அயல் நாட்டுப் பத்திரிகையில் அல்ல; நம் தமிழ் நாட்டில் வருகிற பத்திரிகையில்தான். மறுபடியும், எட்டுத் தலை வர்களின் படங்களோடு, திரும்பவும் உறுதிமொழிகளைக் கூறி முழுப் பக்க விளம்பரம் ஒன்று வந்தது. அதிலும் இந்த மூன்றாவது உறுதிமொழியாகிய, விலைவாசிகளைக் குறைக்கும் வரையில் சம்பளம் இல்லாமல் மந்திரி வேலை பார்ப்போம் என்பதும் வந்திருந்தது. ஆக, அவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது மக்கள் மூன்று இன்றைய முதலமைச்சர் அன்று கொடுத்த வாக்குறுதி, விலைவாசிகளைக் குறைக்கும் வரையில் மந்திரி வேலை சம்பளம் வாங்காமல் பார்ப்போம் என்பது. இந்த ஒரு வேலையைச் செய்வதற்கு, சம்பளம் இல்லாமல் அமைச்சராகப் பணியாற்றுவதற்கு, ஒரு வல்லுனர்கள் கமிட்டி அமைக்கோ, அல்லது அதற்கென ரிபணர்கள் கொண்டுவராமல் அமைக்கோ உராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று என்ன வேண்டியதில்லை இந்த முடிவைக் காலதாமதம் இல்லாமல் எடுக்கிறார்களாம். காரணம் என்ன என்றால், அது அமைச்சரவைப் பொறுத்த முடிவு. ஆனால், அவர்கள் வந்ததும் சூங்கன் சம்பளத்தைப் பாதியாகக் குறைத்துக் கொண்டார்கள். மீதமுள்ள

1967 மார்ச் 25]

[திரு. டி. மார்ட்டின்]

பாதியைப் பற்றி எண்ணும்போது, அங்கத்தினர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை 100 ரூபாயாகக் குறைத்துக்கொண்டால், 250 ரூபாயாக எங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்வோம் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் கூறினால், நான் இந்தச் சபையில் கூறிக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், அன்று நீங்கள் கொடுத்த உறுதி மொழியில் எந்தவிதமான நிபந்தனையோ, ப்ரொவைசோவோ, ரைடர் க்ளாசோ இல்லாத நிலையில் நேரடியாக விலைவாசியைக் குறைக்கும் வரையில் சம்பளம் இல்லாமல் மந்திரிப் பதவி வகிப்போம் என்று நீங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள். அப்படிச் கூறிவிட்டு இப்போது . . .

3. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்.

(அ) பேரவையில் பேசும் முறை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஏற்கெனவே சபாநாயகராகிய தாங்கள் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள், உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் “நீங்கள்”, “நீங்கள்” என்று கூறினால் அது உங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவதாக ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் “நீங்கள்” என்று உங்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். அதை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கக் கூடிய ஒழுங்குப் பிரச்சினை சரியானது. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் பேசும்போது “நீங்கள்” என்று குறிப்பிட்டால் அது இந்த அவைத் தலைவரைத்தான் குறிக்கும். உறுப்பினர்கள் பேசும்போது அவைத் தலைவரிடமே பேசவேண்டும். முதலமைச்சரையோ, மற்ற அமைச்சர்களைப்பற்றியோ பேசும் போது, முதலமைச்சர் என்றோ, இன்ன அமைச்சர் என்றோ குறிப்பிட்டுப் பேசவேண்டும்.

2. 1966-67-ம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை அறிக்கை—பொது விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

திரு. டி. மார்ட்டின் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவே, இந்தச் சம்பளக் குறைப்பு முடிவை அவர்களே உடனே எடுத்திருக்க முடியும். அமைச்சரவையிலிருந்து அந்த விதமான முடிவு வரும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தேன். ஆனால், அந்த விதமான முடிவு வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அங்கத்தினர்கள் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருப்பது, அதை ஒரு ** நேர்மையான பதிலாகக் கருத முடியாது என்று சபையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் . . .

[1967 மார்ச் 25]

3. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்—(தொடர்ச்சி).

(இ) பேரவையில் பயன்படுத்தக்கூடாத சொற்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ** ஒரு வார்த்தையை உபயோகித்தார்கள். ஏற்கெனவே, சட்ட மன்றத்தில் அந்த வார்த்தையைச் சொல்லக் கூடாது என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். நமது சட்டப் பேரவையின் 235-வது விதியின்படி, இந்த அவையிலே பேசுகிற பேச்சுக்கள் சட்ட மன்றத்தில் பயன்படுத்தக் கூடாத சொற்களாக இருக்கக் கூடாது. அது மட்டுமல்ல, 235-வது விதியின்படி பார்த்தால், அவதூறல் சொற்களையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. அதோடு, ஆபாசமான சொற்களையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. அது மட்டுமல்லாமல் கண்ணியமற்ற சொற்களையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. அதுதான் விதி. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் கூறிய சொல் கண்ணியமற்றதாக இருப்பதால் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடப்படும் என்று தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

2. 1966-67-ம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை அறிக்கை—பொது விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

திரு. டி. மார்ட்டின் : நேர்மையான பதிலாகக் கருத முடியாது என்று கூறிக்கொண்டு, அது ஊமையர் கையில் சொல்லும் பதில் போலக் காட்சி அளிக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு சாத்தான்குளம் பகுதியைப் பொறுத்தமட்டில், அது மணற்பாங்கான பாலேவனப் பிரதேசம் போன்று காட்சியளிக்கிறது. அங்கே விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பயிர் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ளவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்யும்போது ஐந்து ஏக்கர்கள் உள்ளவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யாமலிருந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கும் ரேஷனைப் போன்று மைனர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அவைகளுக்குள் பாகுபாடு காட்டாமல் ரேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சாத்தான்குளம் தொகுதியில் உடன்குடி பகுதியில் பார்த்தால், சிமென்ட் கான்கிரீட் பேஸ்மென்ட் போட்டு வயலுக்குத் தண்ணீர் பாயக்கூடிய அளவில் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். ஏராளப் பணம் செலவு செய்து பம்ப் செட்டுகள் அமைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அவைகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து

1967 மார்ச் 25]

[திரு. டி. மார்ட்டின்]

தரப்படவில்லை. கீழே உள்ள அதிகாரிகளைப் போய்க் கேட்கும் போது அரசாங்க உத்தரவு வரவேண்டுமென்று கூறி தட்டிக்கழித்து விடுகிறார்கள். எனவே, இதை அவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், கடலோரப் பகுதிபாகிய மணற்பாடு, பெரியதான கிராமங்களில் புயலால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள வீடுகள் இருக்கின்றன. மக்கள் அந்த வீடுகளில் தங்க முடியாமல் வெளியே சென்று குடியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொள்ள வசதியாகக் கடன் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. ஏன். அண்ணாதுரை : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறபோது குறுக்கிட வேண்டாமென்று நான் கருதினேன். ஏனென்றால் ரொம்ப விருவிருப்பாகப் பேசும்போது தடுக்கக் கூடாது என்பது ஒன்று. என்னதான் பேசுகிறார் என்பதை முழுதும் பேசுகிறவரை பார்க்கவேண்டும் என்று எனக்கு இருந்த ஆவல் மற்ருன்று. சென்ற தடவை நான் இங்கே சொன்னது, உறுப்பினர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை 100 ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொண்டால், நான் இதைக் கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், நாங்கள் சம்பளமே இல்லாமல் வேலை செய்கிறபோது, அவர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளாவிட்டால் மக்கள் தவறாகக் கருதுவார்கள் என்றுதான், அந்த விஷயத்தில் பொது மக்கள் எங்களைப்பற்றி அறிந்து வைத்திருப்பதைப்பற்றிப் பேசும்போது, அவர்களைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கூறினேன்.

இன்னும் ஒன்று கனம் உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நாங்கள் இன்னமும் சம்பளம் வாங்கவில்லை. என்ன செய்ய இருக்கிறோம் என்பதைப் பொருத்திருந்து பார்க்கவேண்டுமே தவிர, உறுப்பினர் அவர்கள் அவ்வளவு அவசரப்பட வேண்டாம். நாங்கள் கொஞ்சம் விவரம் தெரிந்தவர்கள். (ஆரவாரம்.)

* திரு. மு. இராமன் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான இறுதி உபமானியக் கோரிக்கைகளின் விவாதத்தின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக சார்பில் அமைந்திருக்கும் மந்திரி சபையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக வீற்றிருக்கும் தமிழகத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்காக எதிர்காலத்தில் நல்ல பல காரியங்களை எடுத்து அமைதியாகவும் திறம்படவும் நடத்துவார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்தின் முன்பு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1957-ம் ஆண்டிலே இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் பல காலனி வாழ் மக்களுக்கு மனைக்கட்டு தேவை

[திரு. மு. இராமன்]

[1967 மார்ச் 25]

என்று இந்த சட்டமன்றத்தில் வினா எழுப்பினார்கள். இருபது ஆண்டு காலமாக இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியில் என்னுடைய தொகுதியில் காலனி வாழ் மக்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கப்படவில்லை. வளவனூர் தொந்திரெட்டிப்பாளையம் பகுதியில் மனைக்கட்டு தேவை என்று சொல்லி நான்கில் ஒரு பங்குத் தொகை ரூ. 1,000 சர்க்காருக்கு முன் பணமாகக் கொடுத்தும், காலனி வாழ் மக்களுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மனைக்கட்டுகள் இன்னும் வழங்கப்படாமல் இருந்த காரணம் தெரியவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஏழை ஆதி திராவிட மக்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்கினோம், குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தோம் என்றெல்லாம் பிரமாதமாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். இதுவரையில் என்னுடைய தொகுதியில் வழிதாலூர், வடவாம்பலம், பூசாரிப்பாளையம், சாலையாம்பாளையம் ஆகிய கிராமங்களில் காலனிவாழ் மக்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று 1957-ம் ஆண்டில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அது கவனிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது வந்திருக்கும் நமது சர்க்கார் காலனிவாழ் மக்களுக்கு உடனடியாக மனைக்கட்டு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகத்தில் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு மன்றத்தின் கீழ் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பலவித அல்லல்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களை அடிக்கடி ஒன்றிப்பு மன்றத் தலைவர்களும், சம்பந்தப்பட்ட ஆணையாளர்களும் மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அவல நிலையை நீக்கி, ஒன்றிப்பு மன்றத்தின் கீழ் இயங்கும் பாடசாலைகள் அனைத்தையும் கல்வி இலாகாவே ஏற்று நடத்தினால் நலமாக இருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும் தொல்லைகள் நீங்கும் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் விக்கரவாண்டி, கண்டமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் மருத்துவ விடுதி இல்லாமல் ஏழை மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். 1957-ம் ஆண்டில் இந்த சட்டமன்றத்தில் பணியாற்றிய திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் இந்த இடங்களில் மருத்துவ விடுதிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஆனால் இன்றுவரையில் அந்த இடங்களில் மருத்துவ விடுதிகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இந்த அரசாங்கம் அதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது வளவனூர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் அரசினர் மாணவர் விடுதி ஒன்று இருக்கிறது. நாற்பத்தைந்து மாணவர்கள் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள், உயர்ஜாதி வகுப்பினர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இலவசமாக உணவு அருந்துகிறார்கள். இருதாறு ஏழை எளிய மாணவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரைச்

1967 மார்ச் 25] [திரு. மு. இராமன்]

சேர்ந்த மாணவர்கள் சுமார் ஐந்து மைலுக்கு அப்பாற்பட்ட தூரம் வந்து படிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் வளவனூர் அரசாங்க மாணவர் விடுதியில் 45 மாணவர்களாக இருப்பதை 75 மாணவர்களாக உயர்த்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வழிதாழர், சித்தவம்பட்டு, கண்டமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கும் அரசினர் மாணவர்கள் உணவு விடுதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்தால், ஏழை எளிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நல்ல முறையில் படித்து முன் வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வளவனூர் ஏரி தூர் வார வேண்டும். முன்னர் சட்டமன்ற உறுப்பினராக பணியாற்றிய மதிப்பிற்குரிய திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் தற்பொழுது ஆளும் கட்சி வரிசையில் விவசாயத் துறை அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்திலேயே வளவனூர் ஏரியில் தூர் வார வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தும், அந்த வேலையைச் செய்து முடிக்க முன்பிருந்த அரசு முன்வரவில்லை. வளவனூர் ஏரியில் 6 அடி, 7 அடி தூர் வாரி, நன்றாக கரையைப் பலப்படுத்தினால்தான் சுமார் 20, 25 கிராமங்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வெள்ளம் அதிகமாக ஏற்பட்டு, பல கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வடவாம்பலம், கொங்கம்பட்டு, பூவரசங்குப்பம், சின்னமடம், பெரிய மடம் ஆகிய கிராமங்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பண்ணையாற்றுக்குப் பக்கத்தில் மலட்டார் என்ற ஆறு ஓடுகிறது. அந்த ஆற்றங்கரை ஓரத்திலுள்ள கிராமங்கள் இவை. ஆகவே, வெள்ளம் உள்ளே புகாமல் தடுப்பதற்கு மலட்டார் கரையோரமாக மதில் சுவர், தடுப்புச் சுவர் எழுப்பி, இந்தக் கிராமங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இறுதியாக, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு தலைவர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உப மான்யக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு முதற்கண் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டம் அதிக உணவு உற்பத்தியாகக்கூடிய ஒரு மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்தில் வெள்ளக் காலங்களில் விவசாயத்திற்கு அதிகமாக பாதிப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை கனம் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவாரூர் தொகுதியில் ஓடம்போக்கியாறு, வெள்ளையாறு, பாண்டவையாறு, அடப்பாறு, வானைவாய்க்கால்,

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1967 மார்ச் 25]

வெட்டாறு போன்ற ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அந்த ஆறுகள் கடற்கரையை நோக்கிப் போகிற காலத்தில், கரைகள் ரொம்ப இடைக் குறுகலாக இருப்பதன் காரணமாக வெள்ளக் காலங்களிலே உடைப்பு ஏற்பட்டு, பல ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் பாழாகி, விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கரைகளை நல்ல முறையிலே செப்பணிடுவதற்கு, கரைகளைப் பலப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டால் நான், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும். வெள்ளத்தினால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படாமல் மீட்கமுடியும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, வடிகால் வசதி இல்லாமல் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் நீர் தேங்கி பயிர்கள் நாசமாகின்றன என்பதை குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முப்பத்திக் கோட்டகம், வல்லான் கோட்டகம், ஏறுவகாடு, வாழக்கரை, கீழையூர், ஈசனூர், சித்தாய்மூர் போன்ற கிராமங்கள் பள்ள கிராமங்களாக இருப்பதனால், சரியான வடிகால் வசதி இல்லாமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பல வருஷங்களாக இந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் சரியான பாசன வசதி இல்லை, வடிகால் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கோரிக்கைகள் விட்டிருந்தபோதிலும், பல அதிகாரிகள் வந்து பார்வையிட்டிருந்த போதிலும், இதுவரை ஒன்றும் வடிகால் வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. நீர்த் தேக்கத்தினால் அந்த இடங்களில் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, வடிகால் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று குறைபட்டுக்கொண்டபொழுது, அங்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு சிலருக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு வடிகால் வசதி செய்யும்படியான நிலை இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு அந்த நிலங்களை இழைக்கக் கொடுத்தால் வடிகால் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இதுவரையிலும் எந்த நபரும் அதை எதிர்த்ததாகத் தெரியவில்லை. உடனடியாக புதிய அமைச்சர்கள் அதைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அம்மாதிரி வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக்கூடிய இடங்களில் வடிகால் வசதி செய்து கொடுத்தால், நிச்சயம் அந்தப் பகுதியில் கரையோரமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் பாதுகாக்கப்படும், அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் விவசாயப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பண்ணைகளில் பொறுக்கு விதைகள் தயாரித்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு, வினியோகிக்கும் முறை இருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பண்ணையில் விதை நெல் நல்ல முறையில், சரியான முறையில் காயவைத்து தயார் செய்வதில்லை. அப்படிச் செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு அங்கே ஊழியர்கள் இருப்பதில்லை. உதாரணமாகச் சொல்லப்

1967 மார்ச் 25] [திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

போனால், விவசாயிகள் விதை வைப்பதென்றால், அறுவடையான உடனடியே, அதை தலையடி அடித்து, நன்றாகக் காயவைத்து, விவசாயிகள் விதை தயார் செய்கிறார்கள். ஆனால், இன்றையதினம் சர்க்கார் பண்ணையில் இருக்கும் விதைகள் காலத்தில் அறுவடை செய்யப்பட்டு, காய வைக்கப்படாமல், ஈரமான நெல்லை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் விதை தயாரிப்பது நல்ல முறையில் செய்வது கிடையாது. காலத்தில் அறுவடை செய்வது கிடையாது. நல்ல முறையில் தயார் செய்வதும் கிடையாது. இரிமேலாவது அப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படக் கூடாது என்று அந்தக் குறைகள் நீக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் பல புறம்போக்கு நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தேவையானவைகள்தானா என்பதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, பஞ்சாயத்துக்குத் தேவை, அப்படி அந்த பஞ்சாயத்திற்கு வேண்டிய, அவை செய்யக்கூடிய காரியங்கள், அபிவிருத்தி வேலைகள், விஸ்தரிப்புக்கள் இவற்றிற்குப் போனது போக, மீதம் உள்ள நிலத்தை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு, விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ள நிலங்களை, சர்க்காரே நேரிடையாக எடுத்துக் கொண்டு, நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வகை செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே, அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சரைத் தலைவர் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக, நான் குடிபிருக்கும் ஊரில்—நானும் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்—13 ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது. அது பூராவும் சும்மாவே, தரிசாகவே கிடக்கிறது. நல்ல சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலம். அந்த நிலத்தை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் உணவு உற்பத்திக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டத்தின் மூலமாகச் செய்வதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. அப்படிச் சட்ட சிக்கல்கள் இருந்தால் அவற்றை நீக்க தக்க ஏற்பாடுகள் செய்து, அந்த நிலத்தை உணவு உற்பத்திக்கு, உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடி தண்ணீர் வசதி. எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அரிசனங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்பதைப்பற்றி அரிசன மானியத்தின் கீழ் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன, நீர்நிலைத் தொட்டிகள் கட்டுவதற்கென்று. உதாரணமாக, வேதாரணியம் தொகுதியில், கொத்தங்குடி என்கிற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே அரிசன மானியத்தின் கீழ் தொகை வழங்கப்பட்டு நீர்நிலைத் தொட்டி கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அங்கிருந்து அரிசனங்கள் அந்தத் தண்ணீரை உபயோகிக்க முடியவில்லை. மானியம் வழங்கப்பட்டது அரிசன நலத்தின் கீழ். ஆனால், அந்தப் பயனை அந்த மக்கள் அடைய முடியவில்லை. குடியிருக்கும் இடங்கள் தனியாருக்குச் சொந்தமானதாக இருப்பதால்

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1967 மார்ச் 25]

அங்கு தண்ணீர்க் குழாய்களைக் கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. ஆகவே, நீர்நிலைத் தொட்டி கட்டியும் அந்த அரிசன மக்களுக்கு தண்ணீர் உபயோகப்படவில்லை. இம்மாதிரியான குறைகள் இருக்கும் இடங்களை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, அதில் கவனம் செலுத்தி, அப்படிப்பட்ட இடங்களைச் சர்க்காரே ஆர்ஜிதம் செய்தாவது, அரிசனங்களுக்குப் பயன்படும் நிலையில் செயல்பட வேண்டும் என்று அமைச்சரை, தலைவர் அவர்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் தண்ணீர் ஊற்றுக் குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்க திட்டங்கள் பலவிடங்களில் இருக்கின்றன. ஆனால், சில இடங்களில் அந்தத் திட்டம் நடைபெறவில்லை. அப்படி நடைபெறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், தண்ணீர் பூமியிலிருந்து கிடைக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அந்த இடங்களில் பெரிய பெரிய குளங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை ஆழப்படுத்தி, அகலப்படுத்தி தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்தால் பிள்ளை பம்பு செட்டுகளை வைத்து இறைத்துக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும் அதே நேரத்திலே அதன்மூலம், பஞ்சாயத்திற்கும் வருவாய் பெருகும். சில பஞ்சாயத்துக்கள் குறைவான வருவாயை உடையவைகளாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மின் வளர்ப்பு மூலம் வருமானம் அதிகமாக வருவதற்கு வாய்ப்பும் ஏற்படும். ஆகவே, இவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டு அதை நீர்ப்பாசன திட்டத்தின்கீழ் எடுத்து, குளங்களை ஆழப்படுத்தி, அகலப்படுத்தி, அந்த அளவில் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்வதால் சின்னஞ்சிறு விவசாயிகளும் பயன் அடைவார்கள். அவர்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் பம்பு செட்டுகள் இனாமாக வழங்க, மானியம் கொடுத்து தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசனத் தெருக்களுக்கு மின்சார விளக்குகள் கிடையாது. காரணம் என்னவென்றால், சொந்தத்திற்கு மின்சாரம் எடுத்துக் கொண்டால்தான் தெருவிற்கு விளக்கு போட முடியும் என்கிறார்கள். அந்தக் குறையைத் தீர்க்க, வருங்காலத்திலாவது, அரிசன மானியத்தின் மூலமாக, அரிசனத் தெருக்களுக்கு விளக்குகள் கொண்டு வருவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரை, தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மருததுவ மனைகள் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருவாரூர் நகரிலே ஒரு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அங்குள்ள அதிகாரிகள் ஏழை மக்கள் பிரசவ வசதிக்காகச் சென்றால், தாய்மார்களைப் பார்த்து பலவிதமான வார்த்தைகளை உபயோகிக்கிறார்கள். “எதற்காக ஆஸ்பத்திரிக்கு வருகிறீர்கள்? வீட்டில் ஏன்...” நவரூன வார்த்தைகளை தாய்மார்களிடம் பேசி, அவர்களை அனுப்பி விடுகிறார்கள். அது போன்று நடக்கக்

1967 மார்ச் 25] [திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

கூடாது. ஆகவே, நிச்சயமாக மருத்துவத் துறை அமைச்சர் இதைக் கவனித்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை உடனடியாக அடக்க, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மருத்துவ மனைகள் இதற்கு முன்பு இருந்தது போல் இல்லாமல் நல்ல முறையில் பணி செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கட்டுறவு சொசைடிகள் மூலமாக கொடுக்கக் கூடிய உரங்கள், விவசாயிகளுக்குக் காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. விவசாயம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே, இவ்வளவு விவசாயிகள் இவ்வளவு நிலம் குறுவை சாகுபடி செய்கிறார்கள், இவ்வளவு பேர்கள் சம்பா சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்கிற கணக்கை எடுத்து, வேண்டிய உரத்தை விவசாயம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாகவே தேவையான அளவு உரத்தை பொதுவாக வாங்கி, இருப்புக் கட்டி, காலா காலத்தில் கொடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரை, தலைவரவர்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடுகூட, விவசாயத்தைப் பாதுகாக்கும் அளவில், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்கும், ஒரு பவர் ஸ்ப்ரே கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களால் பவர் ஸ்ப்ரேகளை வாங்க முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மானியம் வழங்கி, ஒரு பவர் ஸ்ப்ரே கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், வசதி உள்ளவர்கள், சொந்தத்தில் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள், அல்லது யூனியன் மூலமாக பெரிய வசதி படைத்தவர்களுக்கு கிராம சேவக்குகள் பயந்துகொண்டு பவர் ஸ்ப்ரேக்களைக் கொடுக்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. நான்கு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் நிலமுடையவர்களெல்லாம் இந்த வசதி கிடைக்காமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திற்கும் ஒரு பவர் ஸ்ப்ரே உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சரவையாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி மருந்து அடிக்கும் கருவி இருந்தால் ஏழை எளிய விவசாயிகளும் ஸ்ப்ரே செய்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கும், உப மானியக் கோரிக்கைகள் ஏற்கனவே இருந்த சர்க்காரால் செலவு செய்யப் பட்ட இனங்களுக்காக. ஆகையால், நான் எந்த விதமான திருத்தமோ அல்லது தவறுகளோ சொல்லத் தயாராக இல்லை. இருப்பினும், நான் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளுகிறேன் என்றால், இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டில் நடக்கும் பதுக்கல் வேட்டை அல்லது கொள்முதல் என்னும் நிலையைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அவற்றை உணவு, விவசாயம் என்கிற மானியங்களின்கீழ் பேச முற்படுகிறேன்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 மார்ச் 25]

நம் நாட்டில் இருக்கும் பற்றாக்குறை காரணமாக தானியங்கள் கொள்முதல் செய்து, சரியான விலையில் வேண்டிய மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய மேற்கொண்டு இருக்கிறோம். அதேசமயத்தில் ஒன்றை யோசிக்க வேண்டும். 'அவைலப்பில் சர்ப்பாணை' வெளியிலே வரக்கூடிய அதிகப்படியான நெல்லை விவசாயிகளிடத்தில் வாங்கி, தேவைப்பட்ட இடங்களுக்கு, ஸ்டாக்டரி ரேஷன் ஏரியாவாக இருக்கும் சென்னை போன்ற பட்டணங்களில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் ஏற்பாடு. ஆனால், அந்த ஏற்பாடுகளிலே இப்பொழுது சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும்படியான நடவடிக்கைகளும் வருகின்றன. பல இடங்களில் பதுக்கல்காரர்களைப் பிடித்திருப்பதாகவும், எந்த எந்த ஜில்லாவில் எத்தனை எத்தனை க்விண்டால் நெல் அல்லது அரிசி பிடித்திருப்பதாகவும் பத்திரிகைகளிலே வரும் செய்திகளையெல்லாம் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பதுக்கல்காரர்கள் என்று பிடித்திருப்பதைக் குறித்து பல இடங்களிலிருந்து எனக்குப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. பல இடங்களில் மிகவும் துன்புறுத்தப்படுவதாகவும், போலீசார்கள் வீடுகளிலே புகுந்து தானியங்களை எடுத்துக்கொள்ளுவதாகவும் எனக்குப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. சர்வீஸ் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது பேசும்போதும் நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். சர்க்காருக்கு நான் ஒரு ஆலோசனை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்முதல் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்க வேண்டுமானால், உற்பத்தி குறையாமல் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமானால், அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில்—அவசியப்படும் வகையில் மட்டும்—செய்தாக வேண்டும். இப்பொழுது ஏன் விவசாயி, தான் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லைக் கொடுக்கமாட்டேன் என சொல்லுகிறான் என்று ஆலோசிக்க வேண்டும். கொள்முதல் செய்யும்படியான நெல்லுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலை கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். கொள்முதல் விஷயத்தில் விலையைப்பற்றிப் பல விதமான பேச்சுக்கள் இருக்கின்றன. அடிப்படை விலை குறைந்த விலை என்றுதான் சொல்லுகிறார்களே தவிர, அதிகபட்ச விலை என்பது கிடையாது. அதிகபட்ச விலை என்பது 'ப்ளாக் மார்க் எக்ட் விலை'. அதாவது, வெளியிலே பகிரங்கமாக விற்கக்கூடிய விலை. வெளியிலே அதிக விலைக்கு தானியங்களை விற்க விவசாயி ஏன் முற்படுகிறான் என்று பார்க்க வேண்டும். பற்றாக்குறை இருக்கும்படியான இடத்தில் தேவையான மக்கள், கையிலே பணம் உள்ளவர்கள், வாங்க சக்தி உள்ளவர்கள், அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். இது விஷயத்தில் மறைத்து வைத்துப் பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்ற கருத்தில் நான் தெளிவாகவே கூறிவிட விரும்புகிறேன். அதாவது, சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் விலையானது வெளி மார்க்கெட்டில் நிலவும் விலைக்குப் பாதிதான் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சர்க்காரில் கொள்முதல் விலைக்கும் வெளியிலே நிலவும் விலைக்கும் பெரிய அளவிற்கு வித்தியாசம் இருக்கிறது. சர்க்கார் கொள்முதல் விலையானது

1967 மார்ச் 25]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வெளி விலையில் (மார்க்கெட் ப்ரைஸ்) பாதிதான் இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் விலை இருப்பதன் காரணமாகத்தான் ஓரளவு தானிய உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது மிகையாகாது.

பாராளுமன்றத்தில் பேசும்போது, 'The increase in production in food grains is partly due to the plan partly due to the advanced methods of farming and chiefly due to increased price for the food grains.' என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதாவது, உணவுத் தானிய உற்பத்தி அதிகரித்திருப்பதற்கு ஒரு காரணம் திட்டங்கள்; இரண்டாவது காரணம், தீவிர சாகுபடி; மூன்றாவது, நல்ல விலை இருக்கும்படியான காரணமாகத் தான் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. நான் ஏதோ பணக்காரர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுகிறேன் என்ற நிலையில் இதைச் சொல்வதாக யாரும் கருத வேண்டாம். 'விவசாயி' என்ற முறையில் நான் சொல்லுகிறேன். கொள்முதல் சீராக நடைபெறுவதற்கும், விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு இல்லாமலிருப்பதற்கும், சர்க்காருக்கும் தொந்தரவு இல்லாமலிருப்பதற்கும் ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. உணவுத் தானிய வியாபாரத்தை எந்தவிதமான வியாபாரிகளிடமும் ஒப்படைக்காமல், சர்க்கார்தான் எடுத்து நடத்தியாக வேண்டும். ஸ்டேட் ட்ரேடிங் என்ற ஒரே அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வந்து, அந்த அமைப்பின்கீழ் இல்லாது வேறு எந்த விதத்திலும் எந்தத் தானியமும் யாருக்கும் போகவில்லையென்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால் தான், ஓரளவு கட்டுப்படுத்த முடியும். உணவு தானியத்தின் மொத்த வியாபாரத்தைச் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளுவதன் மூலமாகத்தான் இதிலே ஒரு தீர்வு காண முடியும். அப்படிச் செய்யாமல், வியாபாரிகளிடம் கொஞ்சம் விட்டு, சர்க்காரும் கொஞ்சம் செய்வது என்ற முறையில் செய்தால் எல்லோரும் சேர்ந்து கொடுக்கும்படியான நிலை ஏற்படும்.

கொள்முதல் விஷயத்திலே என்ன நடக்கிறது என்பதைக் குறித்து நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே பேசும்போது பலரும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கிராமத்திலே கிராம அதிகாரிகளிடம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கிறார்கள். அவர்கள் டிமாண்டு போட்டு, ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவு தரவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் இராமன், கிருஷ்ணன், கோபாலன் என்று மூன்று பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பத்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றும் வைத்துக் கொள்ளுவோம். இந்த நிலையில் கிராம அதிகாரி என்ன செய்கிறார் என்றால், 100 க்விண்டால் நெல் கொடுக்க வேண்டும் என்று இராமன் என்பவருக்கு டிமாண்டு அனுப்பிவிடுகிறார். கிருஷ்ணன் என்பவருக்கு 50 க்விண்டால்தான் இருக்கிறது என்று கணக்குக் காட்டுகிறார். கோபாலன் என்பவரிடம் 150 க்விண்டால் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார். இது எந்தவிதமான நியாயத்திற்கும் கட்டுப்படுவதாக இல்லை. இப்படிச் சர்க்காரத்தில் ஒரே

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 மார்ச் 25]

அளவு நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளில் ஒருவர் 50 க்விண்டால் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், இன்னொருவர் 100 க்விண்டால் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இன்னும் ஒருவர் 150 க்விண்டால் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், கிராம அதிகாரி தம்முடைய விருப்பு வெறுப்புக்கேற்றபடி டிமாண்டுகள் கொடுப்பதுதான் அதிகுப்தி வருவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

கட்டாயக் கொள்முதல், இன்டென்சிவ் பரொக்யூர்மெண்ட் என்று சொல்லி, 'அவெய்லபிள் ஸர்ப்ளஸ்'-ஐ எல்லாம் எடுப்பது என்று சொன்னால், எந்த விதத்திலும் விவசாயத்தைச் சீராகச் செய்யவே முடியாது. ஒரு விவசாயி பத்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார் என்றால், அவரிடம் முப்பது ஆட்கள் வேலை செய்வார்கள். அந்தப் பத்து ஏக்கர் நிலத்தில் விளைவதைப் பூராவும் கொண்டுபோய் வெளி மார்க்கெட்டில் விற்கல்தான் தவருகுமே தவிர தன்னிடம் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு அந்த நெல்லைக் கூலியாகக் கொடுக்கும்போது அதைத் தடுக்க சட்டத்தில் இடம் இல்லை. விவசாயிகளுடைய சொந்த உபயோகத்திற்குக் கூட வைக்காமல் பூரணமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுமானால், அவர்கள் பணப் பயிர்கள் (காஷ் க்ரோப்ஸ்) வைத்துக் கொள்வதற்கும் வகை இருக்கிறது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்வது முழுவதையும் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்பதற்காக 'லெனி' முறையில், குத்துமதிப்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குக் கொள்முதலுக்காகக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. உற்பத்தி செய்தாலும் சரி, உற்பத்தி செய்யாவிட்டாலும் சரி, ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று குத்துமதிப்பாக நிர்ணயித்து, அதன்படி கொள்முதல் நடந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது மதிப்பிற்குரிய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்—சிறு விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்கிறோம் என்று, 12½ லட்சம் பட்டாதார்களுக்கு விலக்கு அளித்துவிட்டார்கள். இந்த 12½ லட்சம் பட்டாதார்களும், தங்களுடைய நிலத்தில் விளைகிற தானியம் பூராவையும் தங்களுக்கே வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றால் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், இவர்களுக்கும், விவசாயம் செய்வதற்கும், மற்ற காரியங்களுக்கும் பணம் வேண்டும். ஒரு விவசாயியினுடைய நிலத்தில் 15 மூட்டைகள் விளைந்தது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவனுடைய குடும்பத்தில் இரண்டு பேர் மூன்று பேர் இருந்தால், சில மூட்டைகளைத் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு வைத்துக்கொண்டு, பாக்கி மூட்டைகளை விற்றுத் தான் ஆகவேண்டும், மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுபோய்தான் ஆகவேண்டும். இந்த 12½ லட்சம் பட்டாதார்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதில்லை என்று அவர்களுக்குச் செப்பேட்டுப் பட்டயம் கொடுத்துவிடுவதாக இருக்கிறது. இதை நான் சொல்லும்போது, நான் ஏதோ ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்தும் வற்புறுத்திக் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுவதாகக் கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினரோ அல்லது வேறு யாரோ சொல்லக்கூடும். ஏழைகளை வற்புறுத்தவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒன்று

1967 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டு மக்கள் உணவுக் காகக் கஷ்டப்படும்படியான நிலையில், எந்த விவசாயியாக இருந்தாலும் ஓரளவுக்குத் தியாகம் செய்யவேண்டும் என்ற நிலையில், ஒரு ஏக்கர் நிலம் உள்ள விவசாயி ஒரு மூட்டை நெல் தரவேண்டும்; இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ள விவசாயி இரண்டு மூட்டைகளோடு இரண்டு மூட்டைகள் சேர்த்து நான்கு மூட்டைகள் தரவேண்டும், மூன்று ஏக்கர் நிலமுள்ள விவசாயி, ஏக்கருக்கு மூன்று மூட்டைகள் வீதம் ஒன்பது மூட்டைகள் தரவேண்டும் என்ற முறையில் 'கிரேடெட் லெவி' வைத்துக் கொள்முதல் செய்தால், சர்க்கார் போட்டிருக்கும் திட்டம் நிறைவேறும்; விவசாய மக்களிடம் எந்த விதமான அதிகுப்பதியும் இருக்காது.

கிராமப்புறத்தில் ரேஷன் கார்டு முறை கிடையாது. கிராமப்புற மக்களைப் பொறுத்த வரையில் தானிய விஷயமாக அரசாங்கம் எந்தவிதப் பொறுப்பையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. கிராமங்களில் உள்ள குடியானவர்களுக்கும் ஓரளவு கட்டுபடியாக்கக்கூடிய அளவிற்கு கொடுத்து, கிராமத்திலேயே இஷ்டப்படி வாங்குவதற்கான நிலைமையையும் உண்டாக்க வேண்டும். எல்லாம் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள். கட்டாயக் கொள்முதல் என்று சொல்லி, பத்து லட்சம் டன், 12 லட்சம் டன் என்று வாங்கி சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டால், பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும். கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்கும் ரேஷன் கார்டுகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, கிராம மக்களுக்கும் ரேஷன் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படும். இதெல்லாம் பெரிய பொறுப்பிலே போய்ச் சிக்கிக் கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கும் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்துகின்றேன். கொள்முதல் சீராக நடைபெற வேண்டுமானால், 'லெவி' முறையில் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்ய வேண்டும். அதாவது, குத்து மதிப்பு முறையில் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்ய வேண்டும். அதை விட்டு ஸ்டாச்சுடரியாக, கண்டிப்பாகக் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்ற முறையைக் கொண்டுவந்தால் கிராமங்கள் ஏற்படக்கூடும். உதாரணமாக, என் பகுதியில் ஏ.டி.டி. 27 ரக நெல்லைப் போட்டார்கள். அது முதல் போகத்திற்கு ஏற்ற நெல். இரண்டாவது போகத்தில் இரண்டு மூட்டை கூட விளையவில்லை. லெவி சிஸ்டத்தில் 10 மூட்டை கொடு, என்பது மூட்டை கொடு என்றால், பூமியில் விளைந்தால்தான் கொடுக்க முடியும். விளையாவிட்டால் கொடுக்க முடியாது. விளைந்தால் கொடுத்துவிடுவார்கள். சில இடங்களில் விளைச்சல் இல்லாவிட்டால், அங்கும் குத்துமதிப்பு முறையில் இவ்வளவு மூட்டை கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும் என்ற நிலையில் விவசாயிகளை அதிகாரிகள் சிரமப்படுத்துகிறார்கள் என்றால் விவசாயி என்ன செய்வான்? ஒரு விவசாயி தன்னுடைய தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக பத்து, இருபது மூட்டைகள் வைத்திருந்தால் அதையும் அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்றால், அப்பொழுது அந்த விவசாயி என்ன செய்வான்? இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1967 மார்ச் 25]

விவசாய மக்கள் உணவுத் தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமானால், உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக்கூடிய ராபகரமான விலையை நிர்ணயம் செய்தாகவேண்டும். விவசாய இலாக்காவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் மட்டும் இதை நிர்ணயம் செய்தால் போதாது; விவசாயத்திலே நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களும் சேர்ந்து, எந்த விலை கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை, எந்த விலை இருந்தால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படாமலிருக்கும் என்பதையெல்லாம் கணித்து விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். ஆகவே, நல்ல விலை, விவசாயிகளுக்கு ராபகரமான விலையைக் கொடுத்தாக வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான கொள்முதல் விலையிலேயே தானியங்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படுவதனால் உற்பத்தி குறையுமே தவிர, அதிகம் ஆவதற்கான எந்தவிதமான ஆதரவோ, ஊக்கமோ நிச்சயமாக இல்லை.

ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா வித்தியாசம் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் நிறைய நெல் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். கோயமுத்தூர் ஜில்லா பற்றாக்குறை ஜில்லாவாகும். அங்கு அந்த ஜில்லாவின் தேவைக்கே உற்பத்தி போதுமானதாக இல்லை. அந்த இடத்தில் 'ரெசிஸ்டென்ஸ்' இருக்கக்கூடாது இருக்கும். அந்த இடத்தில் உள்ளவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். மனக் கஷ்டத்துடன் தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். எந்த எந்த இடங்களில் அதிகமாகக் கிடைக்கிறதோ அந்த இடங்களில் வாங்க சர்க்கார் மும்பட வேண்டும். எந்த எந்த இடங்களில் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தானியங்களை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடங்கிற்குக் கொண்டு போகத் தடங்கல் இல்லாமல் அமைதிக்க வேண்டும். எனக்கு வந்த புகார்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்றால், எதோ டிமாண்டு கொடுத்துவிட்டு, வீட்டிலே வைத்திருக்கும் நெல்லையெல்லாம் கொடுக்கவேண்டும் என்று பல இடங்களில் அதிகாரிகள் வற்புறுத்துவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சட்டப்படி 'ரெசிஸ்டென்ட் நோட்டீஸ்' கொடுக்கவேண்டும். உங்களிடத்திலே எத்தனை மூட்டை நெல் இருக்கிறதென்று கணக்குக் கேட்டு, அவர்கள் கொடுத்த கணக்கிற்கு மேல் அதிகமாக இருந்து, அதை நிலைபணம் செய்தால், அது பதுக்கலாகும். பதுக்கல் என்றால் ஒரு வியாபாரி மூட்டை அரிசியை வாங்கி ரேஷன் விலையைவிட அதிக விலைக்கு விற்குமே அது பதுக்கல். இன்றையதினம் நம் நாட்டில் 12 லட்சம் பட்டாதார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாகத்தான் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். இந்த 12 லட்சம் பட்டாதார்களுடைய வீட்டிற்கும் சென்று அவர்கள் நெல்லை பதுக்கி வைக்கிறார்களா என்று சோதனை போட முடியுமா? இவர்களில் சிறுநில விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள். சிறுநில விவசாயிகளிடத்தில் கொள்முதல் இல்லை யென்று சொல்லும்போது, பிறருடைய வீளைச்சல் நெல் இந்த சிறு விவசாயிகளின் வீட்டிற்குச் சென்றுவிடும். நம்முடைய ரகசல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள், கொள்முதல் செய்

1967 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வதற்கு விவசாயிகளின் ஒத்துழைப்பு தேவை, கொள்முதலுக்கு நெல் தருவது விவசாயிகளுடைய கடமை என்பதை அவர் நன்றாக விளக்கிச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். இதற்கு விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கத்தையும், ஒத்துழைப்பையும் அளித்திருந்தால் அவர்கள் அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வழி ஏற்பட்டிருக்கும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற தானியத்திற்கு நல்ல விலை கொடுத்து சமுதாயத்திற்கு உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை விவசாயிகளிடத்தில் பரப்பியிருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலையை நாம் நிர்ணயிக்கவில்லை. நியாயமான விலையை நிர்ணயித்தாலே, அவர்கள் முழு உற்பாத்தாடன் சாகுபடி செய்து, நமக்குத் தேவைப்படுகின்ற நெல்லைக் கொடுப்பார்கள். பாசன வசதிகளையும் நாம் சரியான முறையில் அமைத்துக் கொடுக்கவில்லை. இந்த வருஷம் மேட்டூர் அணையிலும் போதுமான தண்ணீர் இல்லை. பருவமழை தவறியிருப்பதன் காரணமாக வெள்ளாமை எல்லாவிடங்களிலும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. நன்றாக விளையக்கூடிய என்னுடைய பூமியிலேயே இவ்வாண்டு, ஒன்றுக்கு முக்கால்தான் விளைந்திருக்கிறது. விவசாயிகளிடம் வாங்கும் விலையை சுர்க்கார் நியாயமாக நிர்ணயித்திருந்தால், எந்த விவசாயியும் கொள்முதலுக்கு நெல் கொடுக்க மறுக்க மாட்டான். இன்றையதினம் ஒரு மூட்டை அரைப்பதற்கு 5 ரூபாய், 6 ரூபாய் என்று ரைஸ் மில்களுக்குக் கூலி கொடுக்கிறார்கள். நான் ஒரு அலோசனையைக் கூடக் கூறலேன். தனிப்பட்டவர்களுக்கு ரைஸ்மில்லுக்கு அனுமதியே கொடுக்கக்கூடாது. நாம் கொள்முதல் செய்கிற நெல்லை அரைப்பதற்கு ரைஸ்மில்களிடம் கொடுப்பது என்றாலும், டெண்டர் கோரி அகைக் கொடுக்க வேண்டும். காரணம், இன்றையதினம் பத்தாயிரம் மூட்டை அரைத்துக் கொடுப்பதாக ஒரு ரைஸ் மில் முதலாளி சொல்கிறான் என்றால், அதில் அவருக்கு 40 ஆயிரம் ரூபாய் வாய் இருக்கிறதென்று சொல்லியே செய்கிறார். தன்னுடைய லாபத்திற்கு ஏற்ற வகையில் அவர் வேறு பல காரியங்களையும் செய்துவிடுகிறார். அதனால் அரிசியின் தரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. அரிசியின் தரத்தைப் பரிசோதனை செய்வதற்கு ஆந்திர மாநிலத்தில் பெரிய இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளத்தில் தரப் பரிசோதகர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அது போல ரைஸ் மில்களிலிருந்து வெளிவருகிற தானியத்தின் தரத்தை அங்கங்கேயே பரிசோதனை செய்து, நல்ல தரமான அரிசியை எளிதாகச் சரட்டிப்பை செய்து அனுப்புவதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்தால் அரிசியின் தரத்தைப்பற்றி எந்தவிதமான புகாருக்கும் இடம் இருக்காது.

இன்றையதினம் திருவாரூரில் மத்திய சுர்க்காரின் உதவியுடன் அரிசி மில் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே 100-க்கு 72 வீதம் அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இங்கு தனியார் ரைஸ் மில்களில் 65 சதவிகிதம் கூட கிடைப்பதில்லை. பிளாக் மார்க்கெட்மற்கு விவசாயிகளிடமிருந்து அரிசி போவதைவிட இப்படி இடையில் உள்ளவர்களிடமிருந்துதான் போகிறது. நாம்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 மார்ச் 25]

வினாக்கள் விவசாயிகளின்மேல் குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 7 ஆயிரம் ரைஸ் மில்கள் இருக்கிறதென்று சொன்னால், அவை எல்லாவற்றையும் சர்க்காரே குத்தகைக்கு எடுத்து விடலாம். அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்பது கூட இல்லை. அரைக்கின்ற நெல்லுக்குக் கூலி கொடுத்து விடலாம். அப்படியின்றி 10 ஆயிரம் மூட்டை நெல் அரைத்துக் கொடுப்பதற்கு 40 ஆயிரம் ரூபாய் அந்த ரைஸ் மில் சொந்தக்காரர் சம்பாதிக்கிற ஒரு நிலைமையை நாம் விட்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கும் கட்டுபடியாகும் நிலையில் நாம் கொடுப்பதில்லை. வாங்கி உண்பவர்களுக்கும் அவர்களுடைய சக்திக்கேற்ற வகையில் வழி செய்யவில்லை. உற்பத்தி செய்கிறவனுக்கும் இல்லாமல், உண்பவனுக்கும் இல்லாமல் இடையில் உள்ளவர்கள் சாப்பிட்டுப் போகத்தான் நாம் அனுமதிக்கிறோம். ஆகவே, இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள மக்களின் சக்திக்கேற்ற வகையில் உணவுப் பொருள்களின் விலை நிர்ணயிக்கப்படுவது எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவு அவசியம் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலையை நாம் நிர்ணயிப்பது. எல்லாக் கட்சிகளிலும் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் இப்பொழுது விவசாயம் ஓரளவு நடக்கிறது என்றால், வெளி மார்க்கெட்டில் கொஞ்சம் நியாயமான விலை கிடைக்கிறது என்கிற காரணத்தினால்தான். ஆனால் இன்றைக்கு கொள்முதலைத் தீவிரப்படுத்தி, வெளி மார்க்கெட்டிற்கு வருகிற நெல்லை எல்லாம் பிடித்துக் கொள்வதனால் விலை ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. வெளியில் கிடைப்பதில்லை. கொள்முதலுக்கு நெல் போட்டது போக, சாகுபடிச் செலவுக்கு வாரா வாரம் தேவைப்படுகின்ற பணத்திற்கு ஒரு விவசாயி தன்னிடமுள்ள கையிருப்பை வாரச் சந்தையில்தான் கொண்டுபோய் விற்றாக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. வாரச் சந்தையில் ஒரு மூட்டை, இரண்டு மூட்டை என்று விற்காமல் அவனால் குடும்ப நிர்வாகத்தையும் சாகுபடியையும் செய்ய முடியாது. ஆனால் இன்றையதினம் அவன் வெளியேவா முடியவில்லை. போலீசாரைக் கண்டு பயம், போலீசார் வேஷம் போடுகிறவர்களைப் பார்த்து பயம், அதிகாரிகளைத் தாடா பண்ணிக்கொண்டு நடமாட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கொள்முதல் செய்யத்தான் வேண்டும். ஆனால் இந்த முறையில் அல்ல. கொள்முதல் சீராக கிறப்பாக நடப்பதற்கு விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலையைக் கொடுத்தாக வேண்டும். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின்போது சர்ச்சில் 'அவர்கள் சொன்னார்கள்; லண்டன் மாநகரில் குண்டுகள் விடிந்துக் கொண்டிருந்தபொழுது "Give us the tools and we will finish the

போதுமான ஆயுதங்களைக் கொடுங்கள், நான் படையெடுப்பை முறியடிக்கிறேன் என்றார். அதுபோல இன்றைக்கு தமிழகத்திலுள்ள விவசாயப் பெருமக்களின் சார்பாகச் சொல்கிறேன். எங்களுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையை, லாபகர விலையை நீங்கள் கொடுப்பதற்கு முன்வாருங்கள், உங்களுக்கு தேவைப்படுகிற நெல் அவ்வளவையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

1967 மார்ச் 25]

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நியாயமான விலை என்ன என்பதைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நியாயமான விலை கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை என்று சொன்னால் இப்போதுள்ள விலையைவிட இரண்டு மடங்கு கொடுப்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும். மற்றப் பொருள்களின் விலைகள் எல்லாம் அவ்வளவு உயர்ந்துவிட்டன. சாகுபடி கூலி உயர்ந்துவிட்டது. இப்போதுள்ள விலையை விட ஒரு 25 சதவிகிதம் அல்லது 50 சதவிகிதமாவது உடனடியாக விலையைக் கூட்டிக் கொடுத்தால், உங்கள் கொள்முதல் திறம்பட நடைபெறும். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப் போல 'ஸ்டேட்டிபிகேட்டிங்' உணவு தானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் முழு அளவுக்கு எடுத்துக்கொண்டு விடுங்கள். வெளி மார்க்கெட்டே வேண்டாம். விவசாயிகளுக்கு நீங்கலே நியாயவிலை கொடுக்க முன் வந்தால், உற்பத்தி செய்யும் எல்லா தானியத்தையும் உங்களிடத்தில் கொடுத்து விடுவார்கள். வெளியில் தவறுக்க் கூடச் சொன்னார்கள். நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் ப்ரொக்யூர்மெண்டுக்கு எவ்வளவு நெல் கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு நெல் கொடுத்து விட்டால் ஜில்லாவிலுள்ள மற்றவர்கள் எல்லாம் கொடுத்து விடுவார்கள்' என்று சொன்னார்கள். ப்ரொக்யூர்மெண்டுக்கு நான் கொடுப்பதில்லை போல யாரும் நினைக்கவேண்டாம். என்னிடம் நன் செய் பூமி கிடையாது. கடந்த 45 வருடங்களாக நீங்கள் கணக்கெடுத்துப் பார்க்கலாம். கனத்திலிருந்து நெல்லை விட்டிற்கு கொண்டு போவதற்கு முன் ப்ராக்யூர்மெண்டுக்கு எவ்வளவு தானியம் கொடுக்கவேண்டுமோ அதை முதலில் அளந்து விட்டு மீதியை விட்டிற்கு கொண்டுபோவேன். குறிப்பிடுகின்ற நெல்லை இவர் என்னடா அளந்துவிடுகிறார்கள் என்று மற்ற விவசாயிகளுக்குக் கூட என்னிடத்தில் கோபம் இருக்கும். ஆனால் ப்ராக்யூர்மெண்டுக்கு அளந்து விட்டுத்தான் என் சொந்த உபயோகத்திற்கு மீதியை எடுத்துக்கொள்வேன். இன்றைக்கு நாம் பாசாபட்சம் இல்லாமல், ஒருவருக்கு லாபம் என்றால் எல்லோருக்கும் லாபம் வரும்படியாக, ஒருவருக்கு நஷ்டம் என்றால் எல்லோருக்கும் நஷ்டம் வரும்படியாக கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் செல்வ வேறுபாடு இல்லாமல், விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய நியாயமான விலையைக் கொடுத்து அவர்களுடைய தேவைக்குப் போக மிச்சமுள்ள உபரி தானியம் எல்லாவற்றையும் கொள்முதல் செய்வதற்கு முன்வந்தால் நம்முடைய கொள்முதல் திட்டமானது வெற்றிகரமாக நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் பேரில் பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன எல்லாக் கருத்துக்களும்; ஒரு கருத்துத் தவறாமல் தீவிரமாகச் சிந்திப்பதற்கேற்ற கருத்துக்கள் என்பதில் எந்த விதமான ஐயப்பாடும் இல்லை. எனக்கு முன் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் “விவசாயிகளுக்கு கட்டு

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 மார்ச் 25]

படியாகக் கூடிய அளவுக்கு விலையைக் கொடுப்பார்களேயானால், இந்தக் கொள்முதலிலே எந்தவிதமான குந்தகமும் ஏற்படாது; நங்கள் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை என்ன என்பதைப் பற்றியும்; மற்ற விவசாயிகளிடத்தில் கலந்து பேசி அறிவிப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறிவித்த பிறகு அதைப்பற்றி நிச்சயமாக யோசிக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நானும் அவருமாகச் சேர்ந்து பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னாலே கோபிச்செட்டிப்பாளையத்திலே ஒரு விவசாயிகள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டோம். அந்த மாநாட்டின் தீர்மானங்கள் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. அவர்கள் இப்போது அந்தத் தீர்மானங்களிலிருந்து வெகு தூரம் மாறி இருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒன்றை உடனடியாக ஒத்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் உற்சாகத்தை இழந்து விடுவார்களேயானால் அதற்குப் பிறகு நாட்டிலே எந்தவிதமான திட்டங்களைப் போட்டாலும் அவை நிறைவேறு என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அந்த உற்சாகம் என்பது பணத்ததை மூலமாகத் தான் வரவேண்டுமா, நாட்டுப்பற்று மூலமாக வரக்கூடாதா என்பதுபற்றி மாண்புமிகு கருத்திருமன் அவர்கள்தான் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். விவசாயிகள் இன்றைய தினம் அதிகம் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது அதிகப் பணத்தைக் கேட்பதாக நான் கருதவில்லை. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற செலவினங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருவதால் அவர்கள் அதிகப் பணம் கேட்கிறார்கள். இந்த இடத்திலேதான் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சிறிது அக்கறையோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

ஒன்றைத்தொடர்ந்து மற்றொன்று விலை ஏறிக் கொண்டிருப்பது ஒரு விஷச் சக்கரமாக நம்முடைய நாட்டிலே இருந்து கொண்டு வருகிறது. இதை எந்த இடத்திலே நாம் வெட்ட வேண்டும்? எந்த இடத்திலே வெட்டுவது என்று பார்க்கிறபோது, நம்முடைய நாட்டில் தொழில்துறை ஓரளவு வளர்ந்திருந்தாலும், பொருளாதார அடிப்படை இன்னமும் விவசாயத்திலேதான் அமைந்திருக்கிறது. ஆகையினால் உணவுப் பொருள் விஷயத்தில் நாம் கொஞ்சம் விலையைக் கட்டுப்படுத்தி குறைப்போமானால் அதைத் தொடர்ந்து மற்ற விலைகள் குறையும். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது இன்றையதினம் ஏர் விலையில் இருந்து எருதுகள் விலை வரை ஏறியிருக்கிறது. விவசாயக் கூலி ஏறியிருக்கிறது. இந்த நிலையில்தான் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கொடுக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றி முன்னாலே இருந்த சர்க்கார் வெகு தீவிரமாக ஆலோசித்தார்கள். அந்தச் சர்க்காரும் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன் அவர்களுக்கு வேண்டிய சர்க்கார்தான். அவர்கள் அவ்வளவு அநியாய

1967 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

மாகத் தீர்ப்பளித்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. அது அநியாயமான தீர்ப்புதான் என்று அவர்கள் என்னிடத்தில் விளக்குவார்களேயானால் நான் மறுபரிசீலனை செய்வதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை.

இது அடிப்படையாக இருக்கின்ற பிரச்சினையாகும். நம் முன்னாலே இருக்கின்ற பிரச்சினை—கடந்த டிசம்பர், ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் இந்தக் கொள்முதல் விஷயத்தில் அப்போது இருந்த சர்க்கார் போதுமான அளவு தேவை இல்லையென்றே, அல்லது வேறு ஏதாவதும் கொள்கையிலே மாற்றம் செய்யலாமென்றே; எந்தக் காரணத்தாலோ கொள்முதலைத் தீவிரப்படுத்தாமல் விட்டு விட்டார்கள். முன்னாலே இருந்தவர்கள் அவசர அவசரமாக வேறு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலே காட்டிய அக்கறையை இந்த விஷயத்திலே, மக்களுக்குத் தேவையான விஷயத்திலே முன்பு இருந்த சர்க்கார் காட்டியிருந்தால் நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்ற நேரத்தில் இருந்த நிலைமை இருந்திருக்க வேண்டியதில்லை. அந்த நிலைமையைப் பற்றி நீங்கள் ஊகித்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் மூன்று மாதங்களாக கொள்முதல் விஷயத்தில் எந்தவிதமான திட்டவாட்டமான அறிவிப்பும் இல்லாமல் நெல் விளைந்திருந்த நேரத்தில், கொள்முதல் எளிதாகக் கிடைக்கின்ற நேரத்தில், அதை வாங்குகின்ற காரியங்களிலே முன்னாலே இருந்த சர்க்கார் தயக்கம் காட்டிவிட்டு விட்ட காரணத்தால், நாங்கள் வந்தபோது அந்தக் கொள்முதலைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதிலே பல உறுப்பினர்கள், அதிகாரிகள் தவறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். எந்தெந்த இடத்தில் எந்தெந்த அதிகாரி தவறாக நடந்து கொண்டார் என்று என்னிடத்தில் மெய்ப்பிக்கலாம். அப்படித் தவறாக நடந்து கொண்ட அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள இந்தச் சர்க்கார் தயங்காது என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று கூட திருச்சியில் போலீசார் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. போலீஸ் உயர்தர அதிகாரி அப்படிப் போலீசார் நடந்து கொள்ளவில்லை என்று மறுப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேறு யாராவது அப்படி நடந்து கொண்டார்களா என்று விசாரிக்கப்பட்டதில், வேறு இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவர் கொஞ்சம் காரமாக நடந்து கொண்டார் என்ற அளவுக்குத் தகவல் கிடைத்து மேற்கொண்டு விசாரிக்கும்படி நாங்கள் செய்தி அனுப்பியிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன்; உத்தரவு அனுப்பினோம் என்று சொல்லவில்லை. அதற்குக் காரணம் முறைப்படி எங்களிடத்தில் எந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினராவது கையொப்பமிட்டுக் கொடுப்பார்களேயானால் முறைப்படி விசாரிக்க வசதியாக இருக்கும். நம்முடைய திருவாரூர் அங்கத்தினர் சொன்னது போல் யாராவது அதிகாரிகள் மரியாதை மறந்து தகாத வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்றால், அப்படிப்பட்டவர்கள் உடனடியாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்தான்.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 மார்ச் 25]

அந்த அதிகாரியைப்பற்றிய முழு விவரத்தையும், யாரிடத்தில் எப்போது தவறாக நடந்து கொண்டார் என்று விவரமாக எழுதி எங்கவிடத்தில் மனுக் கொடுத்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதற்கு உறுதியளிக்க விரும்புகிறேன். நாங்கள் சமூக விரோத சக்திகள் வெளியிலே மட்டும் இருக்கிறார்கள் என்று கருதவில்லை, அதிகாரிகளுக்கு உள்ளாகக் கூட சிலர் இருக்கலாம். சமூக விரோதிகள் எங்கே இருந்தாலும் அவர்களைத் தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் கண்டிப்பதிலே இந்தச் சபையில் அரசியல் கட்சி பாடு பாடு இல்லாமல் நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு சமூக விரோதச் சக்தியை அடக்கி ஆகவேண்டும்.

இந்தத் தொடர்பில் நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் பதுக்கல் காரர்கள் விஷயத்தில் நாங்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றி மனக் குறையோடு பேசினார்கள். ஒன்றை நான் இந்தச் சபையில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். பதுக்கல் சமூக விரோத காரியம். பதுக்குகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும், உணவுப் பொருள்களைப் பதுக்குகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களை விட சமூகத்திற்கு ஆபத்தானவர்கள், கேட்டை உண்டாக்கக்கூடியவர்கள் வேறு யாருமே இருக்க முடியாது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு லாரியில் பதுக்கல் நெல் மூட்டைகள், அரிசி மூட்டைகள் ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றன என்றால், ஏற்றிச் செல்லப்படுவது அரிசி மூட்டைகள் மட்டுமல்ல, ஆயிரக்கணக்கான உயிர்கள் அதிலே ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றன, இலட்சக்கணக்கான பேரைப் பட்டினி போடுவதற்கான சதித் திட்டங்கள் அதிலே ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றன என்பதை நாம் அறிவோமானால், அப்படிப்பட்ட பதுக்கலை அடக்குவதற்கு நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முறை போதாது என்று என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் மெம்பர்கள் சொல்வதை வரவேற்க வேண்டிய வகைத்தான் இருக்கிறேன். அவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்வோம்—இதை நாங்கள் ஆரம்பிக்கின்றபோதே எவ்வளவு புகார்கள் வருகின்றன என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்தால், ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்களே “hasten slowly” என்று; அதைப் போல் ‘வேகம் இருக்க வேண்டும்’ அதே நேரத்திலே நிதானம் இருக்க வேண்டும்’ என்று சொல்வார்கள். இந்தச் சர்க்காருடைய கொள்கை “hasten slowly” என்பதுதான். விரைவாகத்தான் செல்வோம், ஆனால் இடறி விழுத்தக்க விரைவில் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பதுக்கல்காரர்களைக் கண்டு பிடிக்கும்போது அக்கிரமங்கள் நடக்குமானால், விவசாயிகள் தொல்லைக்கு ஆளாக்கப்படுவார்களேயானால், அவர்கள் அதைப் பற்றி என்னிடத்திலே அறிவிப்பது மட்டுமல்லாமல், கருத்திருமன் அவர்களே நேரடியாக விசாரணை செய்து அதைப் பற்றித் தெரிவிப்பார்களானால், அத்தகைய நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றவர்களைப் பலமான முறையில் தண்டிக்க இந்தச் சர்க்கார் தயங்காது.

ஆகையினால், மூன்று விஷயங்களை நாம் இந்தச் சபையிலே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உணவு நிலைமை நெருக்கடியாக

1967 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இருக்கிறது என்பதை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுவரை போதுமான அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்யப்படவில்லை; போதுமான அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்தால்தான் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். பதுக்கல் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறது என்பதையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மூன்றையும் ஏற்றுக் கொண்டான பிறகு பதுக்கலை அடக்குவதற்கான முறைகளில் குறைபாடுகள் இருக்குமானால் தாராளமாக சுட்டிக் காட்டவேண்டும்; குறைபாடுகள் நிச்சயம் நீக்கப்பட வேண்டும். கொள்முதலை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு ப்ரொக்யூர்மெண்டு நல்லதா; லெவி முறை நல்லதா என்பதைப்பற்றி நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். இங்கே சொன்னது மட்டும் அல்ல, நானும் அவரும் கூட தனியாக அதுபற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். லெவி முறையை முதலில் கையாண்டு பார்த்ததில் அதில் பல குறைபாடுகள் ஏற்பட்ட காரணத்தினால் ப்ரொக்யூர்மெண்டு முறைக்கு வந்ததாக எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். அந்த முறை, இந்த முறை என்பதாக பெயர் எப்படி இருந்தாலும் அது பெரிய பிரச்சினை அல்ல. நாம் சென்னை நகரம், கோவை நகரம் ஆகிய இடங்களில் ரேஷன் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு அரிசி வேண்டும். மற்ற இடங்களுக்கு குடிமகக் காட்டு என்ற முறையில் அரிசி விநியோகம் செய்யவும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருப்பதால் அவற்றுக்கும் தேவையான அரிசி வேண்டும். இன்னும் குடிமகக் காட்டு என்ற முறையில் அரிசி விநியோகம் செய்வதை வேறு பல இடங்களுக்கும் விரிவான முறையில் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும் என்று சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் புறக்கணிக்கப்பட முடியாத கோரிக்கை.

இந்தப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான அரிசியை நாம் கொள்முதல் மூலமே பெற்றாக வேண்டும். சர்க்காரிடத்தில் பண்ணைகள் இல்லை. சர்க்கார் கொள்முதல் முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டு புட் க்ரெய்ன் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரத்தையே மேற்கொள்ளலாம் என்பது கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாயினும், அத்திட்டம் எண்ணிப் பார்ப்பதற்கே வசிகரமானது என்று கருதினாலும்--இன்றையதினம் நாம் உற்பத்தியில் 20 சதவிகிதம்தான் கொள்முதல் செய்கிறோம், இதற்கே மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து பணம் கேட்டு அவர்களும் அதை உரிய நேரத்தில் கொடுக்காத காரணத்தினால் ரிசர்வ் பாங்கில் இருந்து ஓவர் டிராப்ட் வார்டுகளோம் எங்கிற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்பதை மன்ற அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். எல்லா நெல்லையும் சிங்களக் கொள்முதல் செய்து விடுங்கள் என்று நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்லும் போது 'எல்லா நெல்லையும் கொள்முதல் செய்வதானால் இவர்களிடம் எங்கே பணம் இருக்கிறது? இப்படிச் சொல்லி ஒரு மிரட்டு மிரட்டிப்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 மார்ச் 25]

பார்ப்போம் என்கிற எண்ணத்தில் சொன்னார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. உண்மை நிலை 20 சதவிகிதம் கொள்முதல் செய்வதற்கே சர்க்காரிடம் பணம் இல்லை என்பதுதான். சட்டியில் மாவு இருந்தால்தான் பணியாரம் கிடைக்கும். அவர்கள் கொடுத்த சட்டியை சுரண்டிச் சுரண்டி எடுத்தாலும் மாவு வரவில்லை. ஆகையால்தான் இன்று இந்தக் கொள்முதல் தூற்றுக்கு 20 சதவிகிதம் என்ற அளவில் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நம்முடைய நடவடிக்கைகளின் மூலம் பதுக்கலைத் தடுப்பதில் எவ்விதப் பலனும் இல்லை என்று யாரும் கருதத் தேவை இல்லை. ஒரு சில இடங்களில் குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஒருவர், இருவர் கூட உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள், சட்டத்தின் துணையை நாடித் தடைசெய்வதற்கு. சட்டத்திற்குப் புறம் பாகப் போய் இந்தக் கொள்முதலை செய்யவேண்டுமென்று நான் விரும்பமாட்டேன். சட்ட மன்றத்திலே மாறுபட்ட கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது என்ற காரணத்தினாலே நாங்கள் செய்தது சட்டவிரோதமான காரியம் என்றும் எண்ணத் தேவையில்லை. சட்டத்திற்கு உட்பட்டு செய்கிற காரியத்தில் கூட சில அதிகாரிகள் அவசரமான முறையில் நடந்து இருக்கலாம். நண்பர் கருத்திமான் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. சிலர் நிதானமாகப் பேசுகின்றார்கள். சிலர் அதிகமாகப் பேசுகின்றார்கள். விட்டுவிட்டுப் பேசுகின்றவர்கள்கூட இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பாணி இருக்கிறது. அதிகாரிகளில் கூட இந்தப் பாணி இருக்கலாம். “ஐயா, சமூகத்திற்குத் தேவையான காரியம் இது. உங்களிடம் இருக்கும் உபரி தானியத்தைக் கொடுப்பது நீர் சமூகத்திற்குச் செய்கிற சிறந்த தொண்டாகும்” என்று மனதில் படுகிற படி நயமாகச் சொல்லி கொள்முதல் செய்கிற அதிகாரியும் இருக்கலாம். இத்தகையவர்கள்தாம் உண்மையான அதிகாரிகள்—தங்கள் கடமைகளை பொறுப்புணர்ச்சியுடன் ஆற்றக் கூடியவர்கள். அதே நேரம் விட்டு வாசற்படியிலேயே நின்று கொண்டு “யார் ஐயா, மாணிக்கம் செட்டியாரா, வெளியில் வா” என்று சொல்லக் கூடிய அதிகாரியும் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை நீங்கள் என்னிடம் சுட்டிக் காட்டினால் முதலில் நானே தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களுக்கு மரியாதை என்ன என்பதைக் கற்றுக்கொடுக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு சட்டப்படி செய்யவேண்டியதையும் செய்யலாம். நண்பர் வியைகம் அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல வாரண்டு இல்லாமல் போய் எடுத்தார்கள் என்று சொல்லலாம். அது கோர்ட்டுக்குப் போய் இருக்கிற விவகாரம். நண்பர் விநாயகம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மட்டும் அல்ல, வழக்கறிஞர். இந்தச் சட்டத்தின்படி நீங்கள் தவறு செய்தீர்கள் என்று வாதாடினால், அந்தச் சட்டத்தின்படி அது நியாயம் என்று சொல்வார்கள். அது அவர்களுக்கே உரிய பிரத்தியேக சாமர்த்தியம். கோர்ட்டில் உள்ள வழக்கு முடிந்த பிறகு அதைப் பார்க்கலாம்.

சட்டத்திற்கு உட்பட்டு கொள்முதல் செய்கிறபோது ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இப்படி நடந்தது என்று நண்பர் சொன்ன போது நான் வருத்தப்பட்டேன். அதைக் கவனித்துக் கண்டிப்பாக

1967 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

நடவடிக்கை எடுப்பேன். ஆனால் கொள்முதல் செய்வதில் நாம் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தத்தான் வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த அளவுக்கு சென்ற வருடங்களில் இதே நாளில் நம்மிடம் கையிருப்பு இருந்ததோ அந்த அளவுக்கு இன்று இல்லை. அதுதான் மறைக்க முடியாத உண்மை, வேதனை தருகின்ற உண்மையும் ஆகும். சாப்பிட்டு வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டு வெளியே வரும்பொதுதான் நமக்கு வெளியில் உள்ளவர்களுடன் பேசவே தோன்றுகிறது. “என்ன ஐயா எப்போது பிள்ளைக்குக் கல்யாணம்? தேதி வைக்கவில்லையா” என்பதாக விசாரிக்கவே ஆரம்பிக்கிறோம். பசி எடுக்கிறபோது வருகிறவர்கள் கூடக் கண்ணில் தெரியாது. சோறு எங்கே என்றுதான் கேட்பார்கள். இந்தச் சர்க்கார் இன்று பசியோடு இருக்கிறார்கள். முதலில் அந்தப் பசி அடங்கியவுடன் நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல விவசாயிகள் மகாநாடு, வர்த்தகர்கள் மகாநாடு எல்லாவற்றையும் கூட்டி இதுபற்றி நன்கு ஆலோசிப்போம். எல்லோரும் உட்கார்ந்து பேசலாம். விவசாய மக்களிடம் டரிவு காட்டாதவர்கள் எந்தக் கட்சியிலும், யாரும் இல்லை. ஆனால் இன்றையதினம் கொள்முதலை வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறேன். அது நியாயம் என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரும் கொள்முதல் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. முறைத் தவறு கூடாது. கண்டிப்பு கூடாது, வியாபாரிகளும், விவசாயிகளும் இழிவாக நடத்தப்படக் கூடாது என்கிறார்கள். இந்த நியாயத்தை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் அதைச் செயல்படுத்துகிற முறையில் டெட்யே ஏற்பட்டுவிடுகிற கறைகளே தவிர—கொள்முதல் திட்டத்தில் இருக்கிற குறைபாடு அல்ல. சரியான முறையில் நாம் காரியங்களைச் செய்துகொண்டு போனால் வருகிற அடுத்த அறுவடை நேரத்தில் நாம் எதிர்பார்ப்பதையும்விட அதிக அளவு உணவுப் பொருள்கள் மிகுதியாக இருக்கும் என்று கணக்குத் தரப்படுகிறது.

ஏ.டி.டி. 27-ஐப் பற்றியும் சொன்னார்கள். நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள், அதை என்னமோ என்று எண்ணிவிடாதீர்கள், சிலவிடங்களில் அந்த விதைகளின் மகசூல் குறைவாகவே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஏ.டி.டி. 27-ஐப் புகுத்தியபோதே எனக்கு அந்தச் சந்தேகம் இருந்தது. ஏ.டி.டி. 27-ஐக் கொடுத்து, அந்தப் பகுதிக்கு அதிகமான உரத்தையும் கொடுக்கிறபோது அங்கே அதிக அளவு விளைகிறது என்றாலும், அந்த அளவுக்கு மற்ற இடங்களில் உரம் கிடைத்தபோது விளைவு குறையத்தானே செய்யும், ஓரிடத்தில் அதிகம், ஓரிடத்தில் குறைவு என்கிறபோது இரண்டும் மொத்தத்தில் சமனாகத்தான் இருக்கும் என்று சொன்னேன். அதுபற்றிய சந்தேகங்கள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. ஏ.டி.டி. 27-க்கு ரசாயன உரங்கள் அதிகம் தேவைப்படுகிறது. மற்ற விதைகளுக்கு பசுந்தாள் உரம் அதிகம் தேவைப்படுகிறது. ஆக

[திரு. சி. என். அண்ணாத்துரை] [1967 மார்ச் 25]

நாம் இந்த இரண்டு வகை உரங்களையும் அலட்சியம் செய்வதற்கில்லை. இந்த இரண்டு வகை உரங்களிலும் கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் சாகுபடி வேலைகள் நடைபெறுவதற்கு உதவியாக இருந்தால் நான்கைந்து வருடங்களிலேயே உணவுத்துறையில் இந்தியாவில் உள்ள மற்றப் பகுதியினர் இந்த உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன்னாலேயே நாம் தீர்த்து விட முடியும் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு கருத்தோடு உழைக்கின்ற விவசாயிகள் நம்மிடம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேரில் இனியும் குறை சொல்லிக்கொண்டிருப்பது மோசமான காரியமாகும். புதிய முறையை இன்று கற்றுக் கொடுத்தால் நாளை அதைக் கையாண்டு செயலாற்றுவார்கள். அந்த அளவுக்குத் திறமை இருக்கிறது.

நெல் விலை கட்டுபடியாகவில்லை என்பதற்காக அவர்கள் கரும்புக்குப் போய்விடுவார்கள், பருத்திக்குப் போய்விடுவார்கள், புகையிலைக்குப் போய்விடுவார்கள் என்று நண்பர் சொன்னபோது நான் வருத்தப்பட்டவில்லை. பயப்பட்டேன். நீங்களே இப்படிச் சொல்வது—தெரியாதவர்களைப் பார்த்து, “நெல் பயிரிட்டார்கள். லாபம் இல்லை. கரும்பு போடுங்கள், பருத்தி போடுங்கள், புகையிலை போடுங்கள், லாபம் அதிகம் வரும்” என்று தூண்டுவதுபோல இருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தோடு அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் எனக்கு எச்சரிக்கையாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அது வெளியில் தவறானதாகத் தோன்றும். யார் என்ன சொன்னாலும் விவசாயிகளுக்கு உண்மை தெரியும். அவர்கள் கரும்புக்குப் போய்விடுவார்கள், பருத்திக்குப் போய்விடுவார்கள் என்று நாம் எண்ணிவிடக் கூடாது, அப்படியே போகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இன்றைக்கு கரும்பு பயிரிடுபவர்கள் குறைவு. அதனால் லாபம் வருகிறது. நாளை எல்லோரும் கரும்பு பயிரிட்டார்கள் என்றால் கரும்பு விலை வீழ்ந்துவிடுகிறது. சப்ளை அண்டு டிமாண்டு நிபாயம் தானே இது. எல்லோரும் கரும்புக்கு போனார்கள் என்றால், பருத்திக்குப் போனார்கள் என்றால் அவற்றின் விலை வீழ்ந்து, நெல்லில் கிடைக்கிற லாபம் கூட இல்லாது போய்விடுகிறது. ஆக, நிலம் என்று இருந்தால் அதைப் பயிரிடத் தான் வேண்டும். நிலம் கரம்பாகக் கிடந்தால் ஒரு விவசாயிகண்ணீர் விடுவானே தவிர—மாற்றி மாற்றி எதையாவது பயிரிடத் தான் செய்வான்.

சில பிராக்டிகர்கள் விட்டு விடலாம். விவசாயக் கூலிகளிடத்தில் போடுகிற சண்டையை எண்ணிக் கொண்டு இந்தத் தடவை ஐம்பது ஏக்கர் அப்படியே காயப்போட்டு விட்டேன், டம்புது வேலையை அப்படியே உலரப் போட்டு விட்டேன் என்று சொல்லலாம். அப்படி உலரப் போட்டு விடுவதால் விவசாயி வயிறு மட்டுமல்ல, அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர் கூட அப்படி ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் உலரப் போடலாம். அதற்குப் பிறகு—அவர் மார்பில் போடுகிற சந்தனமானது உலரலாம்—மறுபடியும் அவர் நிலத்திற்கு வருவார். கரும்பிற்கு மாறி விடுவார்கள், பருத்திக்கு மாறிவிடுவார்கள் என்று

1967 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

சொல்வது மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் அது பயம் காட்டுவது போல் இருக்குமே தவிர அங்கு போனால் இக்கரைக்கு அக்கரைப் பச்சை என்பதுபோல் திரும்ப நிலத்திற்கு வருவார்கள் என்பது மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். மதுராத்தகத்தில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்று ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது எங்கள் ஊரிலுள்ள நெல் பயிரிடுகிற விவசாயிகள் கரும்பு போட்டால் லாபம் இருக்கும், போனஸ் இருக்கும் என்று கரும்பு சாகுபடிக்கு மாற்றினார்கள். அந்த வருடம் கொண்டு போய் கொடுத்தார்கள், ஒழுங்காக போனஸ் வந்தது. அடுத்த ஆண்டு அந்த ஆலையில் இருந்த நெருக்கடி காரணமாக போனஸ் கடன் என்று சொல்லுங்கள், பணம் இல்லை. பின்னர் அவர்கள் கரும்பு வேண்டாம் என்று திரும்பவும் நெல் சாகுபடிக்கு வந்து விட்டார்கள். நம் நாட்டு விவசாயிகள் நல்ல யூகசாலிகள். கரும்பு சாகுபடிக்கு போய்விடுவார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு கொஞ்சமாவது பலன் கிடைக்காதா என்று பார்க்கிறார்கள். ஆகவே, அது மிகப் பெரிய பிரச்சினை அல்ல. கரும்பு அல்லது பருத்தி அல்லது புகையிலை இவற்றிற்காக நிலம் போய்விட்டிருந்தாலும் புதிதாக வருகிற நிலத்தின் எண்ணிக்கையும் இருக்கிறது. நிகரத்தில் பார்த்தால் நிலத்தின் அளவும் குறையவில்லை, உற்பத்தியாகிற தன்மையும் குறையவில்லை.

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நல்ல பொறுக்கு விதைகள், தரமான ஏரு இவை காலாகாலத்தில் விவசாயிகளிடம் சேருவதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதைத்தான் நாங்கள் செய்துகொண்டிருந்தோம். இதைச் செய்ய நீங்கள் வரவேண்டுமா என்று கொஞ்சம் பொறுப்புள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். இதைச் செய்யத்தான் நாங்கள் வந்திருக்கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். வரக்கூடாதா? நாங்களேதான் செய்வோம் என்று சொல்வது? இராம நாடகத்தில்தான் அது வரும். “கார் உள்ளளவும், கடல் நீர் உள்ளளவும் இந்தா விபூஷண இலங்கா ராஜ்யம்” என்று இராம நாடகத்தில்தான் பாடலாமே தவிர “நாங்கள் உள்ள வரையிலும், இந்த நாடு உள்ள வரையிலும் இந்த முறைதான், இதைச் செய்ய நாங்கள் இல்லையா?” என்று சொல்வது சரியல்ல. இவ்வளவு ஆண்டுகளில் உங்களுக்கு சலித்திருக்க வேண்டுமே, பத்து நாட்களில் எனக்கே சலிப்பாக இருக்கிறது. எப்படித்தான் சலிக்காமல் ஒரு இருபது ஆண்டுகள் இருந்தீர்கள் என்பதுதான் எனக்குள்ள ஆச்சரியமே தவிர நாங்கள் செய்ததைச் செய்ய நீங்கள் வரவேண்டுமா என்று பொறுப்புள்ள காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். கொஞ்சம் ஐந்து ஆண்டு காலம் இருந்தால் நமக்கெல்லாம் கூட இடம் கிடைத்திருக்காதா என்ற ஆசை உள்ளவர்கள் வேண்டுமானால் அப்படிச் கூறலாமே தவிர பொறுப்புள்ள, நாட்டுப்பற்றுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் நாங்கள் செய்ததைத்தான் இவர்கள் செய்கிறார்கள் என்றால் அதில் பெருமைப்பட வேண்டும். இதற்காகத்தான் நீங்களா என்று சொல்வது கொஞ்சம் குத்திவிட்டால் நாங்கள் வேறு செய்கிறோம் என்று சொல்வோம் என்று எண்ணக் கூடாது.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 மார்ச் 25]

ஜூன், ஜூலை மாதத்தில் வர இருக்கிற படஜட் வரை இப்போது நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிற காரியம் நீங்கள் செய்து விட்டுப் போனதை முடித்து வைக்கிற காரியம். அதில்கூட டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிற காரியத்தைக் கூட என்றால் செய்ய முடியாது. எலி வளைக்குள்ளே போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். என் மனதில் சரி என்று படுவதைத் தொடர்ந்து செய்ய எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை என்று கேடங்குகொள்கிறேன்.

மற்றும் எங்கள் திட்டங்கள், கொள்கைகள் இவைபற்றியெல்லாம் சொல்கிறபோது—நண்பர் அவர்கள் பேசினார்கள், அவர்கள் இப்போது இங்கிலா, சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிட்டுப் போவோம் என்ற திருபதியோடு போயிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். சம்பளம் வாங்கவே மாட்டேன் என்று சொன்னீர்களே என்று சொன்னார்கள். விலையைக் குறைக்கிற வரையில் சம்பளம் வாங்கமாட்டோம் என்று சொன்னதைப் படித்துக் காட்டினார்கள். வாதத்திற்காக, வேடிக்கைக்காக அவர்கள் பேசுவதற்கு பதில் சொல்லலாம் என்றால், நாங்கள் வந்த பதினைந்து நாட்களில் அரிசி விலை குறைந்தது, ஆகவே சம்பளம் வாங்க வேண்டியவர்கள் நாங்கள். மேலும் ஏறிவிட்டது என்றால் அதை அடக்கவேண்டும். நாங்கள் வந்தவுடன் விலை குறைந்தது என்பதை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், விலை குறைந்தது சம்பளம் வாங்குவேன் என்று கூடச் சொல்லலாம். இப்படிப்பட்ட வேடிக்கைப் பேச்சுக்களில் நாம் கவனம் செலுத்தக்கூடாது. அன்றையதினம் கூட நான் சொன்னது போல், நாங்கள் சம்பளம் இல்லாமல் வேலை செய்கிறோம் என்றால் “நீங்கள் எப்போதும் வாங்குகிற 250 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறீர்களே என்று மக்கள் உங்களைத் தப்பாக நினைப்பார்களே! ஆகவே 100 ரூபாயாக குறைத்துக் கொள்ளுங்களேன்” என்று கேட்டேனே தவிர 100 ரூபாயாகக் குறைத்தால்தான் எங்கள் திட்டம் என்று இரண்டையும் இணைத்துச் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு மேடைகள் இருக்கின்றன. ஆறு மணி முதல் எட்டு மணி வரை இதைவிட வேகமாகப் பேசலாம். சம்பளம் வாங்குகிற அண்ணாதுரை ஒழிக என்று சொல்லலாம். இங்கு வந்து அதைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாமா என்பதுதான் வேடிக்கையாகப் பட்டது. நான் வெளியிட்டிருப்பது எங்களுடைய லட்சியத்தின் அளவு. விலைகள் குறைக்கப்படவேண்டும், விலையைக் குறைக்காமல் ஒரு சர்க்கார் அல்லது அதை நடத்துகிறவர்கள் சம்பளம் வாங்குவதில் பொருள் இல்லை என்பதை விளக்குவதற்காகத்தான் சொல்லப்பட்டதே தவிர ஒரு தேதி போட்டு இந்தத் தேதியிலிருந்து என்று அர்த்தம் அல்ல. ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொள்கிறபோது, வெளியே போகிறபோது, இந்தக் காரியத்தை வியாழக்கிழமைக்குள் செய்து முடிக்காவிட்டால் ஒரு பக்கத்து மீசையை எடுத்து விடுகிறேன் என்று சொல்லிவிடுகிறோம். கனம் உறுப்பினர் வினாயகம் அவர்களைப் போன்றவர்களுக்கு அந்தக் கவலையில்லை. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குக் கூட அந்தக் கவலையில்லை. எனக்கும், திரு. கருத்திருமனுக்கும்தான்

1967 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

என்ன கதியாவது; வியாழக்கிழமை வந்து விட்டதே, எடு ஒரு பக்கத்து மீசையை என்ற கேட்பது? நாங்கள் எடுத்துச் சொல்வது, இந்தச் சர்க்காருடைய மூலாதாரமான நோக்கம் விலைகளைக் குறைப்பது. அப்படி விலைகளைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளாமல் சம்பளம் வாங்கமாட்டோம் என்றால் இப்போது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

எந்தவிதத்தில் விலை குறையும்? ஒன்று, உற்பத்தி பெருக வேண்டும். இன்னொன்று, உற்பத்தியாகியிருப்பது சீரான முறையில் பங்கிட்டுத் தரப்படவேண்டும். மூன்றாவதாக, பதுக்கல் இருக்கக் கூடாது. இந்த மூன்று முறைகளால் விலை குறையும். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டம் என்பது நீண்ட காலத் திட்டம். பதுக்கலை அடக்குவது என்பதில் அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். பதுக்கலை அடக்குவது மட்டும்தான் போதாது, பகிர்ந்தளிப்பதிலும் ஒரு முறை இருக்க வேண்டுமென்பதால் உணவு இலாகாவை நாங்கள் திருத்தியமைத்திருக்கிறோம். சென்னை நகரை எடுத்துக்கொண்டால் சென்னை நகரம் முழுவதற்கும் ஒரே அதிகாரி இருந்து பார்த்தால் வேலையில் சிறிது தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று இரண்டாகப் பிரித்து இருக்கிறோம். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள் வடக்கு சென்னை, தெற்கு சென்னை என்று பிரிப்போம் என்று. பழைய வடக்கு, தெற்கு என்று கருதாதீர்கள். இது புது வடக்கு, தெற்கு வடக்கு, தெற்கு என்று பிரித்து இது விருந்து இதுவரை ஒரு அதிகாரி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று பிரித்து வைத்திருக்கிறோம். அடுத்தபடியாகப் பகிர்ந்தளிப்பது ஒழுங்குபடுத்துகிற காரியம். அடுத்தபடியாக, உற்பத்தியைப் பெருக்குவது. அதை இப்போது துவக்கினால் அடுத்த அறுவடைக்குத் தான் அதன் பலன் தெரியும். ஆகவே விலையைக் குறைக்காமல் சம்பளம் வாங்குகிறீர்களே என்ற நண்பர்கள் அதற்காக வருத்தப்படவேண்டாம். விலையைக் குறைப்பதற்குள்ள மூன்று திட்டங்களில் முதல் திட்டமான பதுக்கலை ஒடுக்கிற திட்டத்தை இந்த அரசு ஆரம்பித்துவிட்டது. அதில் தீவிரமான நடவடிக்கைகளும் மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதில் கொஞ்சம் முறை தவறிப் போகக் கூடாது என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றனவே தவிர பதுக்கலை கண்டு பிடியுங்கள் என்று உத்தரவு இட்டு பதினைந்து நாட்கள் ஆன பிறகும் ஒரு மூட்டை கூட பதுக்கல் இல்லை என்று சொல்லத் தக்க நிலை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. பேசிய அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் தெரியும், பதுக்கல் இருக்கிறது என்பது. எங்குபோய் விட்டிருக்கமுடியும் விளைந்தது? 'மறைவாய் புதைத்த ஓடு மறைந்தமாயம்' என்னவோ என்று திருநீலகண்டர் புராணத்தில் வருவது போன்று இதை மண்ணில் போட்டு புதைத்து வைக்கமுடியாது. எங்கேயோ இருக்கிறது. சில திரு. கருத் திருமனுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம், சில எனக்குத் தெரிந்திருக்கலாம், சில திரு. வினாயகத்திற்கு தெரிந்திருக்கலாம். "பயப்படாதே கோர்ட்டுக்கு நான் வருகிறேன்" என்று கூடச் சொல்லலாம். ஆக, எங்கேயோ இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதைக் கண்டறிந்து எடுப்பது விலைக் குறைப்பு காரியத்தில் மிக முக்கியமான கட்டம்,

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1967 மார்ச் 25]

ஆக, பதுக்கலைக் கண்டு பிடிக்க ஈடுபட்டுள்ளதால், நீங்கலே பார்த்து சம்பளம் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லவேண்டுமே தவிர இன்னும் ஒரு மாதச் சம்பளம் கூட வாங்குவதற்கு முன்னால் சம்பளம் வாங்காதே என்றால், அப்படி சம்பளம் வாங்காமல் இருந்தால் என்ன நடக்கும் என்று கருதுகிறீர்கள்? நான் இன்னும் கூட சொல்ல முடியும். எங்களுக்கு சர்க்கார் சம்பளம் வேண்டாம், பொதுமக்களே, நீங்கள்தான் சம்பளம் தர வேண்டும் என்று கேட்டு வாங்கும் சக்தி எனக்கு இருக்கிறது. (ஆரவாரம்) குத்திவிட்டு விட்டால் என்ன என்று கருதாதீர்கள், சர்க்கார் சம்பளம் வாங்கப் போவதில்லை, என் செலவிற்கு பணம் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் பொது மக்கள் இந்த ஆட்சிக்கும், இந்த ஆட்சிக்கு மட்டும் அல்ல நியாயமாக நடக்கிற யாருக்கும் பணம் தர நியாயமாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் சம்பளம் விஷயத்தைப் பற்றி பேசிவிட்டோம், அதில் ஒரு பெரிய சாம்பர்த்தியம் வந்து விட்டது என்று மட்டும் கருத வேண்டாம். இன்றும் இப்போதும் சொல்கிறேன், பதுக்கலை அடக்குகிறோம், பகிர்ந்தளிப்பதில் ஒழுங்குமுறையை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறோம். அதற்குப் பிறகு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான வழி முறைகளைக் காண்கிறோம். இதில் நிச்சயமாக விலை குறையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. இந்த மூன்றையும் நான் செய்து பார்த்து விலை குறையவில்லை என்றால், நிச்சயமாக அப்போது நான் உங்களிடத்திலேயும், மக்களிடத்திலேயும் 'நாங்கள் செய்யக் கூடியதைச் செய்தாகி விட்டது; விலை குறையக் காணோம்; விலையைக் குறைக்கக் கூடியவர்கள் யாராவது இருப்பார்களானால் அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு வாருங்கள். சந்தன, தாம்பூலம் கொடுத்து அழைத்து வரவேண்டும் என்றால், சந்தனக் கிண்ணத்தை என் கையில் கொடுங்கள், நான் கொடுத்த அழைத்து வருகிறேன்' என்று சொல்லவேண்டுமே தவிர. இந்த இடத்தில் உட்கார்ந்து விட்டதைப் பற்றி, திரும்பத் திரும்பப் பார்த்து இதை விட்டு விடலாமா என்ற எண்ணம் எனக்கு இருக்காது. அந்த விஷயத்தை விட்டுவிட்டு, நண்பர்களெல்லாம் சொன்னது போல, உற்பத்தி பெருக என்னென்ன வழிகள்? விவசாயிக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடியது எந்த விலை? பதுக்கலைத் தடுப்பதில் குற்றம் குறைகள் இல்லாது எப்படிப் பார்த்துக்கொள்ளுவது?—இவற்றிற்கு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கும்போது, நான் முன்னால் சொன்னதையே மறுபடியும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கன்சல்ட்டேட்டிவ் கமிட்டி அமைக்கும் பணியை இரண்டொரு நாளில் நான் மேற்கொள்ள இருக்கிறேன். அதிலே எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும், கட்சியில்லாத சுயேச்சை உறுப்பினர்களாக இருந்தால் விவசாயத்தில் அக்கறை உள்ளவர்கள், இந்த கன்சல்ட்டேட்டிவ் கமிட்டியில் இடம் பெறவேண்டும். மொத்தத்தில் 20-25 பேர்களுக்குள் இந்த கன்சல்ட்டேட்டிவ் கமிட்டி அமையுமானால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும்; பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து புள்ளி விவரங்களைத் துணைக்கு பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு பிரச்சினை

1967 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாத்துரை]

களைத் தீர்க்க முடியும். அந்த கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டியை அமைக்கிறேன் என்பதுதான் இந்த விவாதத்திற்கு நான் சொல்லக் கூடிய பதில் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கட்டுபடியாகக் கூடிய அளவில் விவசாயிக்கு உடனடியாக விலையைக் கொடு, கொடு என்றால், கிட்டத்தட்ட ஏழு கோடி ரூபாய் துண்டுவிழும் பட்ஜெட்டைக் கொடுத்துவிட்டு, விவசாயிக்குப் பணத்தைக் கொடு, கொடு என்று சொல்லும் அளவுக்கு மதிப்பிற் குரிய நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களுக்குக் கல் மனம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அந்த விஷயத்தைப் பின்னால் யோசிக்க லாம். கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி அமைப்பதற்கு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த விவாதத்தில் எடுத்துச் சொல்லிய எல்லாவற்றுக்கும் பதில் அளிக்கவில்லை என்றால், அவை களையெல்லாம் விட்டு விட்டேன் என்பதல்ல; அவைகளை உரிய காலத்தில் தக்க விதத்தில் கவனிக்கிறேன் என்று வாக்களித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4. 1966-67-ம் ஆண்டில் மேற்கண்ட செலவின்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: இப்போது 1-00 மணிக்கு எடுக்க வேண்டிய வாக்கெடுப்பை 1-15 மணிக்கு எடுக்க அவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

ஏறத்தாழ 40 மானியக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. எல்லா வற்றையும் ஒருங்கே சேர்த்து வாக்களிப்பது என்பதற்கு இந்த சட்டப் பேரவை விதிகளில் இடம் இல்லை. ஆனால் வெட்டுத் தீர்மானங்களே இல்லாத மான்யங்களை, ஒரே தீர்மானமாக, இன்ன துறைக்கு இவ்வளவு தொகை என்று ஒவ்வொரு மானியமாகக் குறிப்பிட்டு ஒரே வாக்களிப்பில் நிறைவேற்ற விதிகளில் இடம் இருக்கிறது. அதன்படி இன்று வாக்களிப்பு நடைபெறும் என்று பேரவையின் அனுமதியுடன் அறிவிக்கிறேன்.

முதலில், ஒன்று முதல் 13 வரையில் இலக்கமிட்ட மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த இந்தத் துறைக்கு இந்த இந்தத் தொகைகளை வழங்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை இப்போது கொண்டு வருவார்கள்.

A. ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவு

கோரிக்கை எண் I—நிலவரித் துறை.

கோரிக்கை எண் II—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—நிர்வாகம்.

கோரிக்கை எண் III—பாது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

1967 மார்ச் 25]

[திரு. டி. மார்ட்டின்]

பாதியைப் பற்றி எண்ணும்போது, அங்கத்தினர்கள் தங்கள் சம்பளத்தை 100 ரூபாயாகக் குறைத்துக்கொண்டால், 250 ரூபாயாக எங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்வோம் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் கூறினால், நான் இந்தச் சபையில் கூறிக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், அன்று நீங்கள் கொடுத்த உறுதி மொழியில் எந்தவிதமான நிபந்தனையோ, ப்ரொவைசோவோ, ரைடர் க்ளாசோ இல்லாத நிலையில் நேரடியாக விலைவாசியைக் குறைக்கும் வரையில் சம்பளம் இல்லாமல் மந்திரிப் பதவி வகிப்போம் என்று நீங்கள் கூறியிருக்கிறீர்கள். அப்படிச் கூறிவிட்டு இப்போது . . .

3. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்.

(அ) பேரவையில் பேசும் முறை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஏற்கெனவே சபாநாயகராகிய தாங்கள் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள், உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் “நீங்கள்”, “நீங்கள்” என்று கூறினால் அது உங்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசுவதாக ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் “நீங்கள்” என்று உங்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். அதை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கக் கூடிய ஒழுங்குப் பிரச்சினை சரியானது. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் பேசும்போது “நீங்கள்” என்று குறிப்பிட்டால் அது இந்த அவைத் தலைவரைத்தான் குறிக்கும். உறுப்பினர்கள் பேசும்போது அவைத் தலைவரிடமே பேசவேண்டும். முதலமைச்சரையோ, மற்ற அமைச்சர்களைப்பற்றியோ பேசும் போது, முதலமைச்சர் என்றோ, இன்ன அமைச்சர் என்றோ குறிப்பிட்டுப் பேசவேண்டும்.

2. 1966-67-ம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை அறிக்கை—பொது விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

திரு. டி. மார்ட்டின் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவே, இந்தச் சம்பளக் குறைப்பு முடிவை அவர்களே உடனே எடுத்திருக்க முடியும். அமைச்சரவையிலிருந்து அந்த விதமான முடிவு வரும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தேன். ஆனால், அந்த விதமான முடிவு வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அங்கத்தினர்கள் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறியிருப்பது, அதை ஒரு ** நேர்மையான பதிலாகக் கருத முடியாது என்று சபையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் . . .

[1967 மார்ச் 25]

3. ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்—(தொடர்ச்சி).

(இ) பேரவையில் பயன்படுத்தக்கூடாத சொற்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ** ஒரு வார்த்தையை உபயோகித்தார்கள். ஏற்கெனவே, சட்ட மன்றத்தில் அந்த வார்த்தையைச் சொல்லக் கூடாது என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். நமது சட்டப் பேரவையின் 235-வது விதியின்படி, இந்த அவையிலே பேசுகிற பேச்சுக்கள் சட்ட மன்றத்தில் பயன்படுத்தக் கூடாத சொற்களாக இருக்கக் கூடாது. அது மட்டுமல்ல, 235-வது விதியின்படி பார்த்தால், அவதூறல் சொற்களையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. அதோடு, ஆபாசமான சொற்களையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. அது மட்டுமல்லாமல் கண்ணியமற்ற சொற்களையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. அதுதான் விதி. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் கூறிய சொல் கண்ணியமற்றதாக இருப்பதால் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடப்படும் என்று தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

2. 1966-67-ம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை அறிக்கை—பொது விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

திரு. டி. மார்ட்டின் : நேர்மையான பதிலாகக் கருத முடியாது என்று கூறிக்கொண்டு, அது ஊமையர் கையில் சொல்லும் பதில் போலக் காட்சி அளிக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு சாத்தான்குளம் பகுதியைப் பொறுத்தமட்டில், அது மணற்பாங்கான பாலேவனப் பிரதேசம் போன்று காட்சியளிக்கிறது. அங்கே விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பயிர் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ளவர்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்யும்போது ஐந்து ஏக்கர்கள் உள்ளவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யாமலிருந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கும் ரேஷனைப் போன்று மைனர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அவைகளுக்குள் பாகுபாடு காட்டாமல் ரேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சாத்தான்குளம் தொகுதியில் உடன்குடி பகுதியில் பார்த்தால், சிமென்ட் கான்கிரீட் பேஸ்மென்ட் போட்டு வயலுக்குத் தண்ணீர் பாயக்கூடிய அளவில் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். ஏராளப் பணம் செலவு செய்து பம்ப் செட்டுகள் அமைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அவைகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து

1967 மார்ச் 25] [திரு. சி. என். அண்ணாத்துரை]

களைத் தீர்க்க முடியும். அந்த கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டியை அமைக்கிறேன் என்பதுதான் இந்த விவாதத்திற்கு நான் சொல்லக் கூடிய பதில் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கட்டுபடியாகக் கூடிய அளவில் விவசாயிக்கு உடனடியாக விலையைக் கொடு, கொடு என்றால், கிட்டத்தட்ட ஏழு கோடி ரூபாய் துண்டுவிழும் பட்ஜெட்டைக் கொடுத்துவிட்டு, விவசாயிக்குப் பணத்தைக் கொடு, கொடு என்று சொல்லும் அளவுக்கு மதிப்பிற் குரிய நண்பர் கருத்திருமன் அவர்களுக்குக் கல் மனம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அந்த விஷயத்தைப் பின்னால் யோசிக்க லாம். கன்சல்டேட்டிவ் கமிட்டி அமைப்பதற்கு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த விவாதத்தில் எடுத்துச் சொல்லிய எல்லாவற்றுக்கும் பதில் அளிக்கவில்லை என்றால், அவை களையெல்லாம் விட்டு விட்டேன் என்பதல்ல; அவைகளை உரிய காலத்தில் தக்க விதத்தில் கவனிக்கிறேன் என்று வாக்களித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4. 1966-67-ம் ஆண்டில் மேற்கண்ட செலவின்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர்: இப்போது 1-00 மணிக்கு எடுக்க வேண்டிய வாக்கெடுப்பை 1-15 மணிக்கு எடுக்க அவை அனுமதி அளிக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

ஏறத்தாழ 40 மானியக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. எல்லா வற்றையும் ஒருங்கே சேர்த்து வாக்களிப்பது என்பதற்கு இந்த சட்டப் பேரவை விதிகளில் இடம் இல்லை. ஆனால் வெட்டுத் தீர்மானங்களே இல்லாத மான்யங்களை, ஒரே தீர்மானமாக, இன்ன துறைக்கு இவ்வளவு தொகை என்று ஒவ்வொரு மானியமாகக் குறிப்பிட்டு ஒரே வாக்களிப்பில் நிறைவேற்ற விதிகளில் இடம் இருக்கிறது. அதன்படி இன்று வாக்களிப்பு நடைபெறும் என்று பேரவையின் அனுமதியுடன் அறிவிக்கிறேன்.

முதலில், ஒன்று முதல் 13 வரையில் இலக்கமிட்ட மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த இந்தத் துறைக்கு இந்த இந்தத் தொகைகளை வழங்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை இப்போது கொண்டு வருவார்கள்.

A. ரெவின்யூக் கணக்கில் செலவு

கோரிக்கை எண் I—நிலவரித் துறை.

கோரிக்கை எண் II—மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்—
நிர்வாகம்.

கோரிக்கை எண் III—பாது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரி களும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

[1967 மார்ச் 25]

கோரிக்கை எண் V— பத்திரப்பதிவுத் துறை.

கோரிக்கை எண் VII— தேர்தல்கள்.

கோரிக்கை எண் VIII— மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

கோரிக்கை எண் IX— மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்.

கோரிக்கை X— நீதி நிர்வாகம்.

கோரிக்கை எண் XI— சிறைச்சாலைகள்.

கோரிக்கை எண் XII— போலீஸ்.

கோரிக்கை எண் XIII— கல்வி.

மதிப்பிற்குரிய திரு சி. என். அண்ணாதுரை: அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகளை அவை முன் வைக்கிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் I— நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 17,57,100-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் II— மோட்டார் வண்டிச் சட்டங்கள்— நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,00,900-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் III— பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,24,600-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் V— பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,52,000-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் VII— தேர்தல்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 23,26,100-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் VIII— மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 17,56,700-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் IX— மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 41,84,200-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் X— நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 19,57,700-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XI— சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 17,62,600-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XII— போலீஸ் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,40,68,600-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

1967 மார்ச் 25]

கோரிக்கை எண் XIII—கல்வி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 500-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

அரசிற்கு வழங்க வேண்டும்.”

கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத் தொகைகள் வழங்கப்பட்டன.

கோரிக்கை எண் XIV—மருத்துவம்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கையை அவைமுன் வைக்கிறேன் :—

கோரிக்கை எண் XIV—மருத்துவம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,30,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசிற்கு வழங்க வேண்டும்.”

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர் : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர விரும்பவில்லை என்று கருதுகிறேன். எனவே மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரின் முழு முதல் தீர்மானத்தை அவையின் முடிவுக்கு விடுகிறேன்.

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத் தொகை வழங்கப் பட்டது.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர் : இப்போது கோரிக்கை 15 முதல், கோரிக்கை 18 வரையில் உள்ள தீர்மானங்களை மாண்பு மிக்க முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவருவார்கள்.

கோரிக்கை எண் XV—வேளாண்மை.

கோரிக்கை எண் XVI—வேளாண்மை.

கோரிக்கை எண் XVII—மீனளம்.

கோரிக்கை எண் XVIII—கால்நடை வளர்ப்பு.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகளை அவைமுன் வைக்கிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் XV—பொதுச் சுகாதாரம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 400-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XVI—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,20,58,100-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XVII—மீனளம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 33,60,300-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

[1967 மார்ச் 25]

கோரிக்கை எண் XVIII-- கால் நடை வளர்ப்பு ஏறை தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,71,100-க்கு மேற்படாத தொகையையும்; அரசிற்கு வழங்க வேண்டும்."

கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத் தொகைகள் வழங்கப்பட்டன.

கோரிக்கை எண் XIX—கூட்டுறவு.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட கோரிக்கையை அவைமுன் வைக்கிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் XIX—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசிற்கு வழங்க வேண்டும்.”

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர் : இதற்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ள உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை அவைமுன் கொண்டுவர விரும்பவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இப்போது முழு முதல் தீர்மானத்தை அவையின் முடிவுக்கு விடுகிறேன்.

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத் தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் XX—தொழில்கள்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கையை அவைமுன் வைக்கிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் XX—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,32,600-க்கு, மேற்படாத தொகையை அரசிற்கு வழங்க வேண்டும்.”

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர் : இதற்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ள திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை அவைமுன் கொண்டுவர விரும்பவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : அவைத்தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்கும் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க, கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை அவைமுன் வைக்கிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் XX—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் வழங்கப்படுகிற ரூ. 12,32,600-ல் ஒரு ரூபாய் குறைக்கவேண்டும்.”

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத் தொகை வழங்கப் பட்டது.

1967 மார்ச் 25]

கோரிக்கை எண் XXI—சின்கோளு.

கோரிக்கை எண் XXIII—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

கோரிக்கை எண் XXIV—தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர் நலனும்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகளை அவைமுன் வைக்கிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் XXI—சின்கோளு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,63,700-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XXIII—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூ. 400-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XXIV—தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர் நலனும் என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூ. 400-க்கு மேற்படாத தொகையையும் அரசிற்கு வழங்கவேண்டும்.”

கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத் தொகைகள் வழங்கப்பட்டன.

கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள், ஹரிஜனங்கள், ஏனைய பின் தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கையை அவைமுன் வைக்கிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் XXV—ஆதிவாசிகள், ஹரிஜனங்கள், ஏனைய பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ், ரூ. 61,64,100-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசிற்கு வழங்க வேண்டும்.”

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: இந்தத் தீர்மானத்திற்கு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ள உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். மாரி முத்து அவர்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத்தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் XXVI—பாசனம்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கையை அவைமுன் வைக்கிறேன்:—

[1967 மார்ச் 25]

“கோரிக்கை எண் XXVI—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 61,91,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசிற்கு வழங்க வேண்டும்.”

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: இந்தத் தீர்மானத்திற்கு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ள திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் அவற்றை அவைமுன் கொண்டுவரவில்லை என்று கருதுகிறேன். உறுப்பினர் திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்களும் தம்முடைய வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொண்டுவரவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத் தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் XXVII—பொதுப்பணிகள்—பணிகள்.

கோரிக்கை எண் XXVIII—பொதுப் பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும்.

கோரிக்கை எண் XXIX—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

கோரிக்கை எண் XXX—மோட்டார் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள்.

கோரிக்கை எண் XXXI—பல்வகை.

கோரிக்கை எண் XXXIII—பல்வகை.

கோரிக்கை எண் XXXIV—எழுதுபொருள்—அச்சுத்துறை.

கோரிக்கை எண் XXXV—காட்டுவளத் துறை.

கோரிக்கை எண் XXXVI—எனைய இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கையை அவைமுன் வைக்கிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் XXVII—பொதுப் பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 47,53,400-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XXVIII—பொதுப் பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திர சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 16,75,500-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XXIX—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 24,94,700-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XXX—மோட்டார் போக்குவரத்துத் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 72,65,000-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

1967 மார்ச் 25]

கோரிக்கை எண் XXXI—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,07,34,200-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XXXIII—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,000-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XXXIV--எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 26,17,100-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XXXV--காட்டுவளத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,39,400-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XXXVI—ஏனைய இழப்பிடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,15,13,700-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;
அரசிற்கு வழங்கவேண்டும்.”

கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத் தொகைகள் வழங்கப்பட்டன.

B. ரெவின்யூக் கணக்கிற்கு புறம்பான மூலதனச் செலவு.

கோரிக்கை எண் XXXVIII—பொதுச் சுகாதார மூலதனச் செலவு

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிஷரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கையை அவைமுன் வைக்கிறேன்:—

“கோரிக்கை எண் —பொதுச் சுகாதார மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,97,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசிற்கு வழங்க வேண்டும்.”

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: இந்தத் தீர்மானத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை உறுப்பினர் திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் கொண்டு வரவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் எழுந்திருந்தார்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: விவாதம் கிடையாது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: நான் விவாதிக்கவில்லை. கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபணை செய்கிறேன்.

“தஞ்சை மாவட்டம், கோட்டூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த, கூத்தா நல்லூர் லெட்சுமான்சுடி நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தை துரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டியதுபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXXVIII—பொது சுகாதார மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் வழங்கப்பட இருக்கிற ரூ. 2,97,400-ல் ஒரு ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்.”

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

[1967 மார்ச் 25]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன். “நெல்லை மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டி நகரத் திற்கு குடிதண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்தைத் துரிதப்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் NXXVIII பொதுச் சுகாதார மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் வழங்கப்பட இருக்கிற ரூ. 2,97,400-ல் ஒரு ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்.”

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன். “கிராமப்புறங்களில், குடிதண்ணீர்த் திட்டத்தை அமல்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXXVIII—மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் வழங்கப்பட இருக்கிற ரூ. 297,400-ல் ஒரு ரூபாய் குறைக்க வேண்டும்.”

வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத்தொகை வழங்கப் பட்டது.

கோரிக்கை எண் XLI—தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு.

கோரிக்கை எண் XLII—பாசன மூலதனச் செலவு.

கோரிக்கை எண் XLIII—பொதுப் பணிகள் மூலதனச் செலவுகள்.

கோரிக்கை எண் XLVI—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்குதல்.

கோரிக்கை எண் XLVII—அரசாங்க வானிக திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.

C. கடன்கள், முன்பணங்கள் வழங்குதலும், கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தலும்.

கோரிக்கை எண் XLVIII—மாநில அரசாங்கம் வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும்.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தவ்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகளை அவைமுன் வைக்கிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் XLI—தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,000-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XLII—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 400-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XLIII—பொதுப் பணிகள் மூலதனச் செலவுகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 14,40,000-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

1967 மார்ச் 25]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கோரிக்கை எண் XLVI—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்குதல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,02,600-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XLVII—அரசாங்க வாணிகத் திட்டங்களுக்கான மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,55,82,900-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;

கோரிக்கை எண் XLVIII—மாநில அரசாங்கம் வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 600-க்கு மேற்படாத தொகையையும்;
அரசிற்கு வழங்கவேண்டும்.”

கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டு, மானியத் தொகைகள் வழங்கப்பட்டன.

5. அறிவிப்புகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு மசோதா.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கு மசோதாவை இந்த அவைக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் அதன் மீது விவாதிப்பதற்கும், மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தமது இணக்கத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவிக்கிறேன்.

அதையொட்டி, இப்போது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதாவை, இந்த அவைக்குக் கொண்டுவர அனுமதி கோருவார்கள்.

1. அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதா.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதாவை முன்னுரைக்க அனுமதி கோருகிறேன்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் இம்மசோதாவை முன்னுரைக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: இம்மசோதா முன்னுரைக்கப் படுகிறது.

5. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) பேரவை அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தீர்மானங்கள்.

மதிப்பிற்குரிய பேரவைத்தலைவர்: இன்று நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டத்தில், ஒரு மனதாக நிறைவேறிய தீர்மானத்திற்கு இணங்க, இம்மன்றத்தின் அலுவல்கள் 27-3-1967 முதல் 30-3-1967 வரை இப்போது நான் அறிவிக்கின்ற நிகழ்ச்சி வரிசையின்படி நடைபெறும்.

1967 மார்ச் 25]

27-3-1967 திங்கட்கிழமை.

1. இரண்டு மசோதாக்கள் மீது விவாதமும், அவைகளை நிறைவேற்றத்தலும்.

(அ) 1967-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின் மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா, (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 1/1967).

(இ) 1967-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 4/1967).

2. கவர்னர் பேருரை மீது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

28-3-1967 செவ்வாய்க்கிழமை.

1. இரண்டு மசோதாக்கள் மீது விவாதமும், அவைகளை நிறைவேற்றத்தலும்—

(அ) 1967-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 2/1967).

(இ) 1967-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை (தகுதியின்மைகள் நீக்கல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 3/1967).

2. கவர்னர் பேருரை மீது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறும்.

29-3-1967 புதன்கிழமை.

கவர்னர் பேருரை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

30-3-1967 வியாழக்கிழமை.

கவர்னர் பேருரை மீது விவாதம்—கடைசி நாள்.

இந்த நிகழ்ச்சி நிரல் அச்சிடப்பட்டு உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைகின்றன. இந்தப் பேரவையின் கூட்டம் அடுத்து 27-3-1967 திங்கட்கிழமை அன்று காலை 9 மணிக்கு மீண்டும் நடைபெறும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

112. Notification issued with G.O. Ms. No. 4898, Industries, Labour and Housing (Industries), dated the 21st December 1966 relaxing certain rules of the Madras Molasses Control and Regulation Rules, 1958, in favour of A.V.R. and Company, Madras, for molasses import and export out of India, published with the Home Department Notification S.R.O. No. A-6743 of 1958, dated the 4th October 1958, at pages 450-456 of the Rules Supplement to the Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 15th October 1958. [Laid on the Table of the House under section 54(3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B. Report Notification and other Papers.

Nil.